Sfânta mare muceniţă Marina

(s.v. 17 iulie / s.n. 30 iulie)

Materiale despre Sfânta mare muceniţă Marina:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-mare-muc-Marina-(17-iul)

https://archive.org/details/@steaemy?query=Marina+muceni%C5%A3%C4%83

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Marina

****

"Marina mă cheamă, născută şi crescută în Pisidia şi cred în numele Domnului meu".

***

Sfânta mare muceniţă Marina a trăit în Antiohia Pisidiei, fiind fiica unui oarecare Edesim, slujitor al idolilor păgâni. Murind mama sa, Marina a fost încredinţată unei femei din afara cetăţii, să o crească. La vârsta de 12 ani a aflat de la creştinii din sat despre Hristos, dorind să primească şi ea cununa muceniciei. Ajungând la 15 ani, a fost pârâtă la dregătorul cetăţii, Olibrie, că nu se închină idolilor. După ce a fost prinsă şi închisă, dregătorul a chemat-o la judecată. Minunându-se de frumuseţea ei, i-a cerut să-i fie soţie, dar pentru că nu a renunţat la Hristos, a fost supusă la chinuri. Mulţi păgâni au crezut în Hristos şi au fost apoi ucişi pentru că i-a impresionat tăria cu care Sfânta Marina a rezistat în faţa chinurilor. În final, pornindu-se cu mânie, dregătorul i-a tăiat capul Sfintei mari muceniţe Marina.

&&&

Index

Evanghelia şi Apostolul zilei 4
În această lună (iulie), ziua a şaptesprezecea - Sfânta marea mucenică Marina (Minei) 7
Canon de rugăciune către Sfânta mare muceniţă Marina (1) 26
Canon de rugăciune către Sfânta mare muceniţă Marina (2) 35
Acatistul Sfintei muceniţe Marina 43
Imnografie 55
Vietile Sfinţilor - Pătimirea Sfintei mare muceniţe Marina 57
Sfânta mare muceniță Marina - drumul spre sfințenie 67
Sinaxar - Pomenirea Sfintei marei muceniţe Marina 68
Sinaxar - Sfânta mare muceniță Marina - 17 iulie 70
Ștefan Sfarghie - Sinaxar - Sfânta mare muceniţă Marina 72
Iulian Dumitraşcu - Calendar Ortodox - Sfânta mare muceniţă Marina; Sfântul ierarh Eufrasie, episcopul Ionopolei 73
Proloage - Pomenirea Sfintei, mare muceniţe Marina (†270) 75
Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida - Pomenirea Sfintei mari muceniţe Marina 79
Cântare de laudă la Sfânta mare muceniţă Marina 81
Cugetare 83
Viaţa Sfintei mari muceniţe Marina 85
Moaştele Sfintei muceniţe Marina 87
Sfânta mare muceniţă Marina (17 iulie) 111

Pr. David Marian - Predică la Sfânta mare muceniţă Marina 116
Pr. Ciprian Florin Apetrei - Ziua unui sfânt..... 124
Pr. Ciprian Florin Apetrei - Sfânta Marina, tămăduitoarea de boli sufleteşti şi trupeşti 126
Nicolae Pintilie - Mărturisire a credinţei, din Asia până la Iaşi 129
Sfânta Marina - protectoarea sufletului copiilor morţi şi a păsărilor de curte.. 133
Sfânta mare muceniţă Marina, izbăvitoarea de duhuri rele şi ocrotitoarea femeilor care nasc..... 135
Cătălin ACasandrei - De ce apare Sfânta Marina în icoane ținând în mână un ciocan? 137
Pr. Silviu Cluci - Katholikonul Mănăstirii Filoteu din Muntele Athos 140
Pr. Silviu Cluci - Odoarele Mănăstirii Filoteu - Athos..... 142
Mireasmă de sfințenie la Biserica Sfântul Sava 143
(Foto) Odoarele Mănăstirii Mega Spileo 161
(Foto) Sfinte moaște de la Mănăstirea Xenofont..... 174
Icoane..... 187

Evanghelia şi Apostolul zilei

Evanghelia

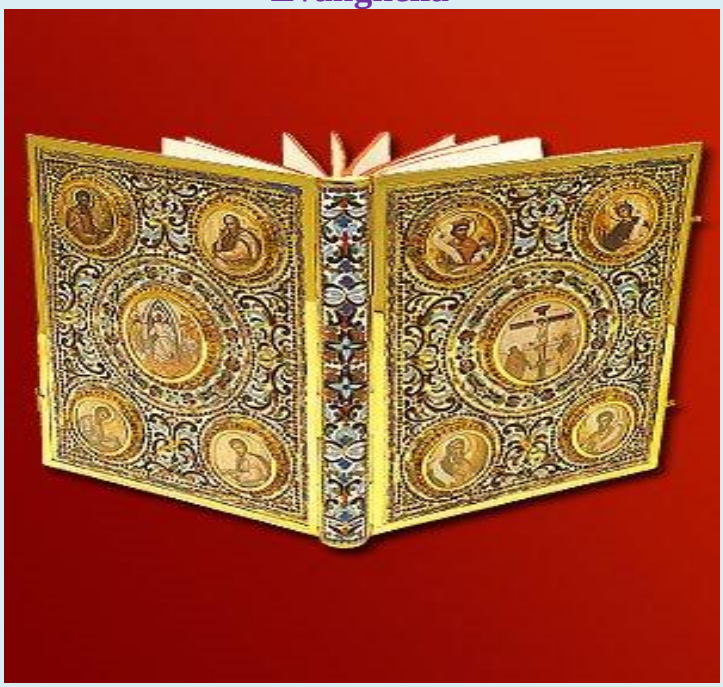

Ev. Marcu 5, 24-34

24.Şi a mers cu el. Şi mulţime multă îl urma pe Iisus Şi Îl îmbulzea.
25.Şi era o femeie care avea, de doisprezece ani, curgere de sânge.
26.Şi multe îndurase de la mulţi doctori, cheltuindu-şi toate ale sale, dar nefolosind nimic, ci mai mult mergând înspre mai rău.
27.Auzind ea cele despre Iisus, a venit în mulţime şi pe la spate s-a atins de haina Lui.

28.Căci îşi zicea: De mă voi atinge măcar de haina Lui, mă voi vindeca!
29.Şi îndată izvorul sângelui ei a încetat şi ea a simţit în trup că s-a vindecat de boală.
30.Şi îndată, cunoscând Iisus în Sine puterea ieşită din El, întorcându-Se către mulţime, a întrebat: Cine s-a atins de Mine?
31.Şi I-au zis ucenicii Lui: Vezi mulţimea îmbulzindu-Te şi zici: Cine s-a atins de Mine?
32.Şi Se uita împrejur să vadă pe aceea care făcuse aceasta.
33.Iar femeia, înfricoşându-se şi tremurând, ştiind ce i se făcuse, a venit şi a căzut înaintea Lui şi I-a mărturisit tot adevărul;
34.Iar El i-a zis: Fiică, credinţa ta te-a mântuit, mergi în pace şi fii sănătoasă de boala ta!

Apostol

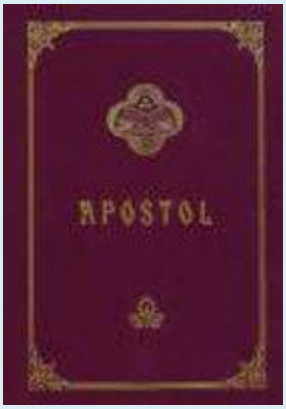

Epistola către Galateni a Sfântului apostol Pavel

Galateni 3, 23-29; 4, 1-5

Fraţilor,
23.Iar înainte de venirea credinţei, noi eram păziţi sub Lege, fiind închişi pentru credinţa care avea să se descopere.
24.Astfel că Legea ne-a fost călăuză spre Hristos, pentru ca să ne îndreptăm din credinţă.
25.Iar dacă a venit credinţa, nu mai suntem sub călăuză.
26.Căci toţi sunteţi fii ai lui Dumnezeu prin credinţa în Hristos Iisus.
27.Căci, câţi în Hristos v-aţi botezat, în Hristos v-aţi îmbrăcat.
28.Nu mai este iudeu, nici elin; nu mai este nici rob, nici liber; nu mai este parte bărbătească şi parte femeiască, pentru că voi toţi una sunteţi în Hristos Iisus.

29.Iar dacă voi sunteţi ai lui Hristos, sunteţi deci urmaşii lui Avraam, moştenitori după făgăduinţă.

1.Zic însă: Câtă vreme moştenitorul este copil, nu se deosebeşte cu nimic de rob, deşi este stăpân peste toate;
2.Ci este sub epitropi şi iconomi, până la vremea rânduită de tatăl său.
3.Tot aşa şi noi, când eram copii, eram robi înţelesurilor celor slabe ale lumii;
4.Iar când a venit plinirea vremii, Dumnezeu, a trimis pe Fiul Său, născut din femeie, născut sub Lege,
5.Ca pe cei de sub Lege să-i răscumpere, ca să dobândim înfierea.

În această lună (iulie), ziua a şaptesprezecea - Sfânta marea mucenică Marina (Minei)

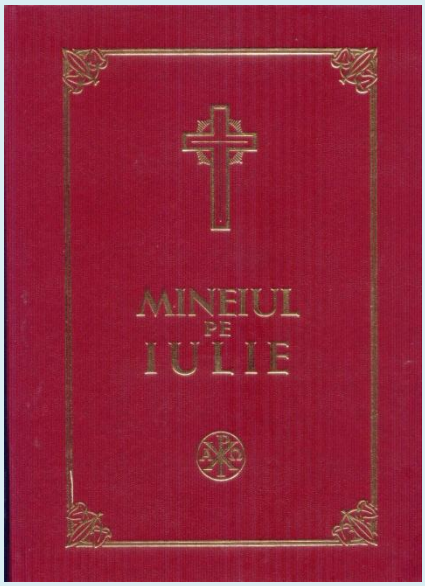

La Vecernie

La Doamne strigat-am..., **Stihirile** pe 6 glasul al 8-lea:

Podobie: O, prea slăvită minune! Izvorul vieţii în mormânt se pune, şi scară către Cer mormântul se face; veseleşte-te Ghetsimanì, a Născătoarei de Dumnezeu sfântă casă. Să strigăm credincioşii, pe Gavriil având începător cetelor: cea plină de dar bucură-te, cu tine este Domnul, Cel ce dă lumii prin tine mare milă.

O prea slăvită minune! Sprânceana cea înaltă, a celui ce zicea că va pierde pământul şi marea, la pământ o a smerit, o fecioară tânără şi cu totul fără prihană, măiestriile lui biruind. O puterea Crucii şi a darului! Care a întărit arătat toată neputinţa noastră. *(de două ori)*

Muceniţă Marino prea mărită, ceea ce în cereştile lăcaşuri după vrednicie te-ai sălăşluit, cu cetele fecioreşti, şi cu oştile mucenicilor; pe cei ce săvârşesc cu credinţă pomenirea ta, şi se apropie cu căldură la acoperământul tău, mântuieşte-i cu rugăciunile tale, şi le cere iertare de greşeli de la Dumnezeu, şi mântuire şi mare milă. *(de două ori)*

Muceniţă Marino prea lăudată, nici focul muncilor, nici dulceaţa desfătării, nici bucuriile lumii, nici frumuseţea tinereţilor, nu te-au despărţit de dragostea cea către

Hristos, dorind ca să dobândeşti frumuseţea cea mai presus de minte a cinstitului tău Mire; căreia te-ai şi învrednicit, de Dumnezeu fericită. *(de două ori)*

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *glasul al 2-lea*

Cu glas de bucurie, şi cu psalmi de cântare, să lăudăm pe Marina mucenița, că a surpat pe pământ înşelăciunea idolilor, şi pe vrăjmaşul cel împotrivă luptător bărbăteşte sub picioarele sale l-a supus. Pentru aceasta şi săvârşindu-se, la Cer a zburat, pe cap cunună purtând, şi strigând: De Tine Mirele meu doresc, şi a dorului dragoste având, pentru Tine trupul meu focului l-am dat. Să mă sălăşluiesc dar în lăcaşurile Tale cele veşnice, unde este lăcaşul celor ce se veselesc.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Trecut-a umbra legii, şi darul a venit; că precum rugul n-a ars fiind aprins, aşa Fecioară ai născut, şi Fecioară ai rămas. În locul stâlpului celui de foc, a răsărit Soarele dreptăţii. În locul lui Moise, Hristos, mântuirea sufletelor noastre.

La Stihoavnă

Stihirile, glasul al 2-lea:

Podobie: Când de pe lemn, mort Te-ai pogorât, cel din Arimateea pe Tine, viaţa tuturor, cu smirnă şi cu giulgiu Te-a înfăşurat, Hristoase şi cu dragoste s-a îndemnat a săruta, cu inima şi cu buzele, trupul Tău cel nestricat. Însă fiind cuprins de frică, se bucura strigând către Tine: Slavă smereniei Tale, iubitorule de oameni!

Veniţi toţi iubitorilor de mucenici, cu credinţă să cinstim pe ceea ce tare a pătimit pentru Stăpânul tuturor, pe mucenița Marina mireasa lui Hristos. Că cu haina fecioriei împreună şi cu a cinstitei mucenicii, trupul împodobindu-şi, ca o îmbrăcăminte de aur pe sine şi-a pus, şi cu îndoite cununi s-a înfrumuseţat, și acum stă înaintea Dătătorului de cununi.

Stih: Minunat este Dumnezeu întru sfinţii Săi, Dumnezeul lui Israil.

Mare este isprava ta, mare cu adevărat şi prea slăvită biruinţa ta. Că cu fire bine temătoare fiind, şi bine smerită, pe balaurul cel nevăzut, muntele cel mare, pe cel cu minte mult-meşteşugitoare, Marino tu cu adevărat l-ai prins, ca pe o pasăre neputincioasă şi călcându-l dănţuieşti acum cu îngerii, ceea ce eşti vrednică de minune.

Stih: Aşteptând am aşteptat pe Domnul, şi a căutat spre mine.

Cuvântului Celui ce s-a arătat pe pământ, mireasă aleasă te-ai arătat tu Marino cu adevărat, cu frumuseţea dumnezeieştilor fapte strălucind, şi ai uscat cu darul săditurile nedumnezeirii. Pentru aceasta prea sfinţită pomenirea ta cinstim, şi cu dragoste sicriul moaştelor tale acum îl cuprindem, dar de tămăduiri dintr-însul luând.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *a sfintei, glasul al 6-lea*

De-a dreapta Mântuitorului a stătut fecioara, şi purtătoarea de chinuri şi muceniţa, îmbrăcată fiind cu bunătăţile nebiruit, şi împodobită cu untuldelemn al curăţiei, şi cu sângele patimii, şi strigând către Dânsul cu bucurie: Făclii ţinând, la mireasma mirului tău am alergat Hristoase Dumnezeule, că m-am rănit cu dragostea Ta eu, să nu mă osebeşti pe mine Mire ceresc. Pentru rugăciunile ei Atotputernice Mântuitorule, trimite nouă milele Tale.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Născătoare de Dumnezeu tu eşti viţa cea adevărată, care ai odrăslit rodul vieţii, ţie ne rugăm: Roagă-te Stăpână cu muceniţa Marina, să se miluiască sufletele noastre.

Troparul, glasul al 4-lea: Mieluşeaua Ta, Iisuse, Marina, strigă cu mare glas: Pe Tine, Mirele meu, Te iubesc şi pe Tine căutându-Te, mă chinuiesc şi împreună mă răstignesc, şi împreună mă îngrop cu Botezul Tău; şi pătimesc pentru Tine, ca să împărăţesc întru Tine; şi mor pentru Tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără prihană, primeşte-mă pe mine, ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ţie. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuieşte sufletele noastre.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor (a Născătoarei de Dumnezeu)

La Utrenie

Canoanele - Amândouă ale Octoihului, fără mucenicine. Şi al sfintei pe 6.

Canonul Sfintei

facere a lui Teofan

Cântarea 1-a, glasul al 4-lea:

Irmos: Apa trecându-o ca pe uscat, şi din răutatea Egiptului scăpând israeliteanul striga: Mântuitorului şi Dumnezeului nostru să-i cântăm.

Muceniţă ceea ce dănţuieşti întru Dumnezeu, şi eşti plină de strălucirile Lui, dă-mi mie raze de lumină purtătoare, cu rugăciunile tale împodobită fecioară.

Lucrul cel nestătător şi stricăcios al celor trecătoare, înţelepţeşte l-ai trecut cu vederea, cu înţeleaptă minte fiind împodobită muceniţă a lui Hristos, şi după dreptate te-ai învrednicit strălucirii celei de sus.

Rugător viu către tine cinstită, cu rugăciunile tale de greutăţile vieţii mântuieşte-mă, muceniţă de chinuri purtătoare, şi potoleşte tulburarea patimilor mele.

Cu înţelepciunea şi cu darul luminându-se mintea ta Marino, de îngrozirile tiranilor nu te-ai temut, muceniţă a Mântuitorului, cu dumnezeiască putere fiind întărită.

A Născătoarei

Calea vieţii ai arătat, viaţa cea înfiinţată zămislind, şi trupeşte născându-o pe ea, Maica lui Dumnezeu şi legăturile morţii le-ai rupt.

[Vezi la Mineiele greceşti cum şi la izvoade, sunt două Canoane ale sfintei, cărora şi noi urmându-le am adaos şi al doilea Canon.]

Alt Canon al Sfintei

Cântarea 1-a, glasul al 4-lea:

Irmos: Adâncul Mării Roşii, cu urme neudate, pedestru trecându-I Israel cel de demult, cu mâinile lui Moise în chipul Crucii, puterea lui Amalec în pustie a biruit.

Strălucindu-te mărit cu luminile mucenicilor, dănţuieşti împrejurul lui Dumnezeu, îndumnezeindu-te sfinţit, prea lăudată, şi prin rugăciunile tale dând luminare, celor ce te laudă pe tine.

Ogorând cu chinuirea holda cea sufletească, cugetătoare de Dumnezeu, ai lucrat spicul muceniciei, care se păzeşte de lucrătorul Cel ce ţi-a dat ţie putere, fecioară muceniţă, vrednică de minune.

Vopsindu-ţi porfiră din sângiurile tale, şi împodobindu-te luminat ca o fecioară, arătat locuieşti în curţile împărăteşti cele de sus, şi te-ai luminat cu luminile cele dumnezeieşti, muceniţă Marino.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Întărindu-te cu puterea Duhului celui ce lucrează toate, vitejeşte prin împleticiri ai smerit pe tiranul cel tare, care se slujea cu mare trufie, şi l-ai supus sub picioarele tale muceniţă prea lăudată.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Făcutu-te-ai vas încăpător dumnezeiescului dar, Născătoare de Dumnezeu prea curată. Pentru aceea dorind de tine Marina, ca o fecioară după tine s-a adus Fiului tău.

Catavasie: Deschide-voi gura mea şi se va umplea de Duhul, şi cuvânt răspunde-voi Împărătesei Maici şi mă voi arăta luminat prăznuind şi voi cânta minunile ei bucurându-mă.

Canonul Sfintei

Cântarea a 3-a

Irmos: Nu este sfânt ca Domnul, şi nu este drept ca Dumnezeul nostru, pe care Îl laudă toată făptura, şi nu este drept, afară de Tine Doamne.

Nici focul, nici rănile, nici tăierea de sabie, nici cruzimea tiranilor, nici moartea, nici sălbătăcirea fiarelor nu te-a osebit pe tine de dumnezeiasca dragoste, prea fericită.

Fost-ai turn nemişcat şi neclintit în vreme de primejdie, prea mărită, temelie de evlavie, pusă fiind pe piatra credinţei prea fericită.

Izvoarele sfintelor tale sângiuri cele vărsate, frumoasă fecioară, au stins înşelăciunea idolilor, şi au adus Mirelui tău norod de mucenici.

Curgerile Sfântului tău sânge vărsându-se, toată înşelăciunea idolească au atins, bună fecioară, şi adunare de mucenici ai adus Mirelui tău.

A Născătoarei

Întărindu-ne cu darul, de Dumnezeu Născătoare, cu un gând pe tine te slăvim. Că pe Cel ce s-a făcut trup, care a fi tuturor a dat, l-ai născut, şi lumea ai înnoit.

Alt Canon

Cântarea a 3-a

Irmos: Se veseleşte de Tine Biserica Ta, Hristoase, strigând: Tu eşti Puterea mea, Doamne şi Scăparea şi Întărirea.

Poftind patima Celui nepătimitor, care s-a omorât pentru noi, ai luat moarte mucenicească, cinstită muceniţă.

Dorind să câştigi daruri mari ai suferit durerile trupului, ca şi cum ai îi fost în trup străin, prea cinstită.

Cu picăturile sângiurilor tale ai stins focul nedumnezeirii, şi cugetele credincioşilor le-ai adăpat, o muceniță Marina.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ca o muceniță arătând cu tărie, împotrivire mucenicească, pe zvârlitorul de călcâi cu călcâiele tale cele frumoase l-ai sfărâmat.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Chiar şi adevărat Născătoare de Dumnezeu, te credem credincioşii; căci tu ai născut pe Dumnezeu, făcându-se trup Preacurată.

Sedealna, glasul al 4-lea:

Podobie: Spăimântatu-s-a Iosif, lucru mai presus de fire văzând şi în minte a avut ploaia cea de pe lână, la zămislirea ta cea fără de sămânţă, de Dumnezeu Născătoare, rugul cel nears în foc, toiagul lui Aaron ce a odrăslit şi mărturisind logodnicul şi ocrotitorul tău preoţilor, a grăit; Fecioara naşte şi după naştere rămâne iarăşi fecioară.

Marina muceniță a lui Hristos, te lăudăm pe tine credincioşii. Că pe tiranul vrăjmaş, întru puterea Crucii cu picioarele tale l-ai călcat vitejeşte, şi te-ai făcut nouă vitează în credinţă, toată puterea vrăjmaşului călcând, şi din Cer ai luat cunună pe capul tău pururea mărită. Pe Hristos roagă-L, să mântuiască pe toţi, cei ce săvârşesc pomenirea ta. (de două ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor (a Născătoarei de Dumnezeu)

Spăimântatu-s-a Iosif, cea mai presus de fire văzând, şi cu mintea a socotit de ploaia cea de pe lână întru zămislirea ta cea fără sămânţă de Dumnezeu Născătoare; de rugul cel nears în foc, de toiagul lui Aaron, cel ce a odrăslit. Şi mărturisind logodnicul tău şi păzitorul, preoţilor a strigat: Fecioara naşte, şi după naştere iarăşi rămâne Fecioară.

Canonul Sfintei

Cântarea a 4-a

Irmos: Tu eşti tăria mea Doamne, Tu şi puterea mea, Tu Dumnezeul meu, Tu bucuria mea; Cela ce nu ai lăsat sânurile părinteşti, şi a noastră sărăcie o ai cercetat. Pentru aceasta cu proorocul Avvacum strig către Tine: Slavă puterii, Tale Iubitorule de oameni.

Lui Dumnezeu plăcută a fost viaţa ta cu adevărat, de îngeri s-a arătat prea dorită, iar de oastea dracilor, şi de slugile sălbătăciei acelora neapropiată te-ai arătat. Că lui Hristos ai strigat: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Pe pământ nevoindu-te prea fericită, şi durerile cele vremelnice răbdându-le, în ceruri acum răsplătire de la Stăpânul ai luat muceniţă prea mărită, în vecii nesfârşiţi cu îngerii strigând: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Acum de tine se bucură danţul fecioarelor, acum adunarea mucenicilor se veseleşte, acum şi mulţimea dreptcredincioşilor adunându-se, dănţuieşte bucurându-se strigând Stăpânului cu glasuri fără tăcere: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Toată bună eşti fecioară şi neîntinată, şi cu totul te-ai arătat mireasă fără prihană Iubitorului de frumuseţea sufletelor, că prin aprinderea muncilor prea fericită, te-ai arătat mai luminată lui Hristos cântând: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

A Născătoarei

Numai tu Preacurată şi după naştere ai rămas, că tu una pe Cuvântul cel ipostatnic, pe Fiul cel ce de pe un scaun cu Tatăl, din tine întrupat l-ai născut dumnezeiască Mireasă, şi ai purtat în braţe pe Cel neîncăput de nimenea, care ţine stăpânia a toate.

Alt Canon

Cântarea a 4-a

Irmos: Ridicat pe Cruce văzându-Te Biserica pe Tine, Soarele dreptăţii, a stat întru a sa rânduială precum se cuvine, grăind: Slavă puterii Tale, Doamne.

Strălucind cu luminile muceniciei, şi fiind împodobită cu cununa nestricăciunii, cu bucurie stai înaintea Mirelui tău Hristos, o Marino muceniţă prea lăudată.

Pe cel ce prin înşelăciune a dat cu călcâiele în Eva cea dintâi, l-ai răsturnat, şi l-ai surpat cu împotrivirile cele mucenicеşti, arătându-l neputincios, şi bucurându-te strigai: Slavă puterii Tale, Doamne.

Vrăjmaşii cei răi, ca nişte lupi, rupându-te cu chinurile pe tine mieluşeaua cea nespurcată, muceniţă, te-au săvârşit pe tine dumnezeiască jertfă, şi junghiere lui Dumnezeu cu totul fără prihană.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Urmând dumnezeieştilor urme ale Păstorului, ai răbdat patima cea de bunăvoie pentru El, muceniţă, şi te-ai sălăşluit în staulul cel ceresc, unde sunt cetele mucenicilor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Ceea ce eşti cu totul fără prihană, şi te-ai arătat singură mai sfântă decât Heruvimii, mântuieşte de toată primejdia sufletele noastre, celor ce cu credinţă te lăudăm pe tine, prea curată Fecioară, Mireasă a lui Dumnezeu.

Canonul Sfintei

Cântarea a 5-a

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat de la faţa Ta, Cela ce eşti lumină neapusă; şi m-a acoperit întunericul cel străin pe mine ticălosul? Ci mă întoarce, şi la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele, rogu-mă.

În priveliştea pătimitorilor, călătorie prea tare ţi-ai săvârşit fecioară, că dumnezeiescul dor slăbiciunea femeiască o a întărit, luminat arătându-ţi gândul muceniţă, cum că este însuşi stăpânitor peste patimi.

Picăturile sângiurilor tale muceniţă picurând, îmbrăcăminte de mult preţ şi haina nestricăcioasei veselii ţi-au ţesut, cu care acum de Dumnezeu înţelepţită, în Cer îmbrăcată fiind, cu îndrăzneală stai înaintea Mirelui.

Cu legăturile rugăciunilor tale fecioară, pe şarpele cel măreţ l-ai legat, şi mândria lui ceea ce se înălţase mai-nainte, o ai smerit pe pământ; că a plini voia celor ce se tem de Dânsul, ştie ca un bun Cel ce vede toate.

Cu dumnezeieştile steme ale slavei celei prea înalte, te-a împodobit Mirele Cuvântul cu adevărat pe tine, ceea ce ai pătimit pentru Dânsul, îndumnezeindu-te, şi care ai suferit văpaia focului şi durerile bătăilor.

A Născătoarei

Curăţită văzând firea omenească de blestemul cel dintâi, cu naşterea fecioriei tale, ceea ce eşti cu totul fără prihană, slăvim pe Cel ce s-a născut din tine pentru milostivire, una prea curată. pe care roagă-L Fecioară să ne mântuiască pe noi.

Alt Canon

Cântarea a 5-a

Irmos: Tu, Doamne, Lumina mea în lume ai venit, Lumina cea sfântă, care întorci din întunericul necunoştinţei pe cei ce Te laudă pe Tine cu credinţă.

Apropiindu-te mai arătat de lumina cea mare, te-ai făcut lumină, şi luminezi pe cei ce prăznuiesc pomenirea ta cea purtătoare de lumină.

Numai de frumuseţile tale ca o fecioară mă îndulcesc, strigă Marina, pe tine Doamne iubindu-te de sabie mă junghii.

Cu curgerile sângiurilor celor ce ţi s-au vărsat pe nedreptate, ai uscat pârâul nedumnezeirii al celor cu credinţă rea, şi focul înşelăciunii l-ai stins muceniţă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Rumeneala fecioriei făcându-o mai luminată cu vopselele sângiurilor tale, te-ai adus pe sine-ţi lui Dumnezeu mai strălucită.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Pârâul stricăciunii s-a încetat, că Fecioara a născut fără stricăciune, pe Cel ce a mântuit din stricăciune firea oamenilor cea stricată.

Canonul Sfintei

Cântarea a 6-a

Irmos: Curăţeşte-mă Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile mele, şi mă ridică dintru adâncul răutăţilor rogu-mă. Căci către tine am strigat, şi mă auzi Dumnezeul mântuirii mele.

Frumuseţe pusă înaintea lui Hristos şi neîntinată te-ai arătat, şi ca un izvor limpede, şi grădină mult roditoare, Marino prea mărită, şi de aproape mireasă, şi Rai nefurat.

Fecioara cea prea bine încuviinţată în urma Ta a urmat, alergând la mireasma mirurilor Tale Stăpâne, prea curatei patimii Tale celei prea cinstite prin răbdare urmând.

Răbdat-ai bărbăteşte lupte, muceniţă mult pătimitoare, şi pe cel ce mai-nainte cu vătămare de minte mult se lăuda, cu sunet l-ai pierdut, cu puterea Crucii, o Marino ceea ce eşti doamnă numită.

A Născătoarei

Marie ceea ce eşti curat şi prea cinstit lăcaş Făcătorului tuturor, dă-mi lacrimi curăţitoare de suflet, şi ascultă rugăciunea mea, ceea ce eşti cu totul fără prihană.

Alt Canon

Cântarea a 6-a

Irmos: Jertfi-voi Ţie cu glas de laudă, Doamne, Biserica strigă către Tine, de sângele demonilor curăţindu-se cu sângele cel curs prin milostivire din coasta Ta.

Cu vărsarea sângiurilor ai uscat mările credinţei celei rele, iar cinstită Biserica lui Hristos o ai adăpat, o Marino purtătoare de chinuri, lauda fecioarelor.

Neudată ai trecut valul chinurilor, pentru aceea te-ai liniştit necufundată la limanul cel fără de valuri, şi te îndulceşti de liniştea cea adevărată, ceea ce eşti pururea pomenită.

Gonaciul cel viclean, a poruncit a se bate fără de milă, şi a se zdrobi cu toiege, Mieluşeaua Domnului ceea ce îşi avea cugetul întărit spre Hristos.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Mânecat-ai către Hristos Soarele cel neînserat şi cu luminările Lui ţi-ai luminat sufletul, de Dumnezeu cugetătoare, şi te-ai mutat către lumină veşnică, muceniţă purtătoare de chinuri.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Ziditorul, Cel ce prin voirea Sa a înfăşurat marea cu ceaţă, s-a născut ca un prunc din pruncă Fecioară neispitită de nuntă, înfăşat negrăit în scutece.

Condac, glasul al 3lea:

Podobie: Fecioara astăzi, pe Cel mai presus de fiinţă naşte şi pământul peştera Celui Neapropiat aduce. Îngerii cu păstorii slavoslovesc şi magii cu Steaua călătoresc. Că pentru noi s-a născut Prunc Tânăr, Dumnezeu, cel mai înainte de veci.

Cu frumuseţile fecioriei fiind împodobită fecioară, cu cununi nestricăcioase te-ai încununat Marino, şi cu sângiurile muceniciei vopsindu-te, şi cu minunile tămăduirilor luminându-te muceniţă, ai luat cu bună credinţă plată de biruinţă pentru pătimirea ta.

Icos: La Mirele tău Hristos, cu dragostea inimii tale din pruncie fiind aprinsă, ai alergat curată ca o căprioară însetată la izvoarele apelor celor de-a pururea curgătoare, fecioară muceniţă; şi cu chinuirea pe tine singură păzindu-te, mireasă bine mărită, la cămara cea nestricăcioasă a Făcătorului tău cu adevărat ai ajuns, îmbrăcată, împodobită de cunună purtătoare, biruitoare, de făclii purtătoare, bine

înflorită, cămara cea nestricăcioasă dobândind, şi luând ca nişte aur plată de biruinţă pentru pătimirea ta.

Sinaxar

În această lună, în ziua a șaptesprezecea, pomenirea Sfintei marei mucenice Marina.

Stih: Sabia te taie pe tine Marino, prin a călăului mână,
Iar mâna Domnului cu dumnezeiescul dar îţi dă cunună.
Marinei în a şaptesprezecea zi,
Sabia prin tăiere viaţa îi răpi.

Aceasta a fost din Antiohia Pisidiei, fiind fiica una născută unui Edisie, popă idolesc. Şi dându-o tatăl său pe seama unei femei, după ce muri mama sa şi ducându-se ea de doisprezece ani, se rugă să înveţe credinţa creştinilor. Şi se învaţă de la unii ce erau dintru acel sat, şi când a fost ca de cincisprezece ani, poftea să săvârşească lupta muceniciei.

Iar ighemonul Olimvrie dacă află de dânsa, trimise de o prinse, şi o băgă în temniţă. Deci peste puţine zile scoţând-o, o a adus la judecata sa, şi văzându-o s-a spăimântat cu totul de frumuseţile ei, şi întrebându-o de unde este, şi cum îi este numele, ea zise: Marina mă cheamă, născută și crescută din Pisidia; şi cred în numele Domnului meu.

De aceea nevrând ea a se lepăda de Hristos, porunci de o întinseră, şi a fost bătută cu toiege fără milă, până s-a roşit pământul de sângele ei. De aceea porunci de o spânzurară, şi-i strujiră trupul ei mult timp, apoi o băgară în temniţă.

Şi se făcu cutremur mare, cât se cutremură temniţa, şi iată ieşi dintru o parte a temniţei un balaur şuierând tare şi târându-se, se părea că varsă foc împrejurul sfintei, de aceea speriindu-se ea foarte, şi îngrozindu-se, rugă pe Dumnezeu, şi aşa acel groaznic balaur s-a prefăcut arătându-se în chip de câine negru; iar sfânta luându-l de păr, şi găsind un ciocan, îl bătu pe cap şi peste spinare până îl slăbi.

Deci după aceasta aducându-se sfânta la a doua cercetare, şi rămânând tare în credinţa lui Hristos, a fost arsă cu făclii, şi băgată cu capul în jos într-un vas plin de apă, şi rămânând nevătămată, prin aceasta mulţi crezură în Hristos, cărora li s-au tăiat şi capetele.

Pentru care pornindu-se ighemonul cu mânie, i-a tăiat şi ei capul.

Tot în această zi, pomenirea Sfinţilor mucenici Sperat şi Veroniche.

Stih: Veroniche sângele grumazului l-a amestecat,
Cu sângele celui din grumazul lui Sperat.

Tot în această zi, Sfântul Efrasie, episcopul Ionopoliei, care cu pace s-a săvârşit.

Stih: Cu faptele Efrasie, pe Cuvântul ai veselit.
Şi calea cea spre Cer bucurându-te ai călătorit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne, şi ne mântuieşte pe noi, Amin.

Canonul Sfintei

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii evreieşti, au călcat în cuptor văpaia cu îndrăzneală, şi focul în rouă l-au schimbat strigând: Bine eşti cuvântat, Doamne Dumnezeule în veci.

Lumina cea neapropiată Marino, a luminat după vrednicie sufletul tău, şi cu razele luminii sale te-a strălucit pe tine, ceea ce strigi: Bine eşti cuvântat, Doamne Dumnezeule în veci.

Ridicatu-te-ai la dumnezeiasca înălţime cu adevărat, că minte înaltă tu ţi-ai câştigat, şi în cămară luminoasă tu te-ai sălăşluit, strigând: Bine eşti cuvântat, Doamne Dumnezeule în veci.

Mireasă de aproape Stăpânului te-ai arătat, Marino de Dumnezeu purtătoare, şi ca o muceniță nebiruită strigi către Dânsul: Bine eşti cuvântat, Doamne Dumnezeule în veci.

A Născătoarei

Domn nu este din Iuda ci a lipsit, că din tine negrăit a răsărit Stăpânul, nădejdea tuturor neamurilor. Pe care bine-L cuvântează toate neamurile, seminţiile şi limbile.

Alt Canon

Cântarea a 7-a

Irmos: În cuptorul persan tinerii lui Avraam, cu dorinţa dreptei credinţe, mai vârtos decât cu văpaia focului fiind aprinşi, au cântat: Binecuvântat eşti, în Biserica slavei Tale, Doamne.

Fiind aprinsă de focul cel dumnezeiesc, nu te-ai îngrijorat de foc, pentru aceea rourezi totdeauna credincioşilor ape dumnezeieşti de tămăduiri, uscând supărarea patimilor, purtătoare de chinuri Marino.

Cu multe feluri de chinuri îngrozindu-te pe tine tiranul, a aflat sufletul tău cu adevărat mai tare decât piatra căci strigai: Bine eşti cuvântat în Biserica slavei Tale, Doamne.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Tu ai adus la Mirele tău ca o zestre popor şi adunare care a crezut întru Dumnezeu, Cel ce a lepădat întunericul înşelăciunii prin minunile tale cele dătătoare de lumină.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Cuvântul cel curat, singură pe tine Fecioară, ca pe o curată şi nestricată te-a iubit, şi întrupându-se din tine, Doamnă, a înnoit pe om de iznoavă, Cela ce a mărit pe Marina cu minuni.

Canonul Sfintei

Cântarea a 8-a

Irmos: Muziceştile organe împreună glăsuind, şi popoare fără de număr închinându-se chipului celui din Deira, trei tineri neplecându-se, pe Domnul au lăudat, şi L-au prea înălţat întru toţi vecii.

Cuget curat câştigându-ţi, tare ai răbdat chinurile, şi cu cununi de biruinţă te-ai încununat, strigând: Pe Domnul lăudaţi, şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cămară de taină Marino, Mirele sufletelor Dumnezeu Cuvântul, ţie ţi-a gătit în ceruri, pe care văzându-L, strigi: Pe Domnul lăudaţi, şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cu bunătăţi de multe feluri împodobindu-te la mai multe daruri te-ai învrednicit, marginea doririlor văzând, şi strigând: Pe Domnul lăudaţi, şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Pricină de mântuire multora te-ai arătat, de chinuri purtătoare, şi popor de mucenici ai adus lui Hristos, cu un glas cântând: Pe Domnul lăudaţi, şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

A Născătoarei

Curăţire nouă prin tine s-a dat, de Dumnezeu Născătoare, că tu una ai răsplătit datoria, pe Dumnezeul tuturor şi Stăpânul zămislindu-l spre mântuirea tuturor.

Alt Canon

Cântarea a 8-a

Irmos: Mâinile întinzându-şi Daniel, gurile leilor cele deschise în groapă le-a încuiat şi puterea focului au stins, cu buna faptă încingându-se, tinerii cei iubitori de dreapta credinţă, cântând: Binecuvântaţi, toate lucrurile Domnului, pe Domnul.

Şi trupul şi sufletul le-ai păstrat lui Dumnezeu cu feciorie, şi chinuirea ta cea pururea pomenită, mărită o ai adus ca o zestre prea cinstită, şi ai intrat în cămara Mirelui cea înţelegătoare, luminând pe cei ce cântă: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Cugetătorii deşertăciunii cei vrednici focului, slujind cuvintelor vrăjmaşului tiran, de vie te-au băgat în foc muceniţă, dar nu te-ai ars fiind răcorită de focul dragostei Mirelui, şi cinstindu-L pe El, cugetătoare de Dumnezeu.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Stătut-ai înaintea divanului, propovăduind pe Hristos Dumnezeu nemuritor, care a răbdat răstignire, şi a omorât înşelăciunea, şi viaţă nemuritoare a dăruit credincioşilor, care strigă: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Arătatu-te-ai mai înaltă decât cerurile, Preacurată, că ai născut pe Dumnezeu cel ceresc, pe Cela ce a făcut cerească toată frământătura pământenilor, şi a luminat

pomenirea Marinei cea cinstită, căruia îi strigăm: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Canonul Sfintei

Cântarea a 9-a

Irmos: Înfricoșatu-s-a tot auzul de nespusa lui Dumnezeu pogorâre, căci Cel Preaînalt de voie s-a pogorât până şi la trup, din pântece fecioresc făcându-se Om. Pentru aceea pe prea curata Născătoarea de Dumnezeu, credincioşii o slăvim.

Marino, muceniță a lui Hristos, viaţa cea veşnică şi nepieritoare în Raiul desfătării cu cuvinţă arătat ai cules, că sabia ceea ce se învârtea o ai trecut fără vătămare, cu sângiurile muceniceşti strălucită fiind, luminată bună fecioară.

Arsu-ţi-a tot cugetul cel materialnic şi de lume iubitor, dumnezeiasca dragoste muceniță, şi te-a arătat muceniță prea tare, pe tine ceea ce ai strălucit mai-nainte cu fecioreştile tale raze, Marino prea cinstită. Pentru aceasta toţi cu credinţă te feri-cim.

Dezleagă-mi legăturile greşelilor mele cu rugăciunile tale, mireasă aleasă, şi za-pisul păcatelor rupe-l, muceniță ceea ce stai bine împodobită înaintea lui Hristos Mirelui tău celui cu totul Îndurat, şi negura patimilor mele o risipeşte.

Încetat-a întărâtarea cea cumplită a celui viclean, că iată fecioare neaducându-şi aminte de firea femeiască au pătimit, şi asupra lui luminat biruinţă luând, acum au îndreptat arătat nădejdea strămoaşei.

A Născătoarei

Viaţă coaptă culeg, nevătămată fiind de pomul cunoştinţei; că tu prea curată pe Hristos pomul vieţii ai odrăslit, cel ce cunoscute a făcut tuturor intrările vieţii. Pentru aceasta prea curată Născătoare de Dumnezeu, cu bună credinţă te vestim.

Alt Canon

Cântarea a 9-a

Irmos: Hristos, Piatra cea netăiată de mână, cea din capul unghiului, din tine muntele cel netăiat, Fecioară, s-a tăiat, unind firile cele osebite. Pentru aceasta, veselindu-ne, pe tine Născătoare de Dumnezeu te mărim.

Cetatea antiohienilor se laudă cu scutecele, şi cu chinurile tale mucenită; iar Biserica celor întâi născuţi de sus are dumnezeiescul tău duh, care se bucură împreună cu drepţii.

Văzându-ţi îngerii chinurile cele pentru credinţă, mucenită Marino, s-au minunat cum ai ruşinat cu fire femeiască, pe cel ce odinioară a omorât pe strămoaşa în Rai.

Ca o purtătoare de chinuri prea frumoasă, şi ca o fecioară vrednică ţi-ai împletit cununa dreptăţii după lege, ca una ce ai călcat cu trup pe cel fără trup, şi te-ai arătat purtătoare de biruinţă.

Pe tine te cinstim, rânduneaua cea înţelegătoare, şi mieluşeaua cea nestricată, şi porumbiţa care ai aripi luminate ca aurul prin mucenicie, şi zbori către Dumnezeu, şi acolo te odihneşti Marino.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Având fecioria ca un trandafir cu bun miros, ai înflorit ca crinul în văile mucenicilor o pătimitoare Marino mucenită! Şi te-ai făcut dumnezeiască mireasă Mirelui tău.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Din pântecele tău cel neispitit de bărbat Fecioară, ne-a răsărit nouă lumină. Cu ale cărui luminări dumnezeieşte luminându-se cea cu numele bucuriei, s-a făcut lumină, Născătoare de Dumnezeu Maică Fecioară.

Luminânda

Podobie: Cela ce ai împodobit cerurile...

Marino mucenită a Domnului, şi bună fecioară mireasă, mântuieşte pe poporul tău şi cetatea, rugând pe Dumnezeu, ca să ne mântuim toţi de stricăciune, de mânie şi de primejdii.

A Născătoarei

Ceea ce eşti turn de aur împletit, şi cetate cu douăsprezece ziduri, şi tron cu raze de soare, şi scaun al Împăratului, minune necuprinsă de minte; cum ai hrănit cu lapte pe Stăpânul?

La Laude

Stihirile glasului al 4-lea:

Podobie: Ca pe un viteaz...

Munci cu multe dureri suferind prea mărită, cu minte bărbătească dintru acelea ai scăpat, şi capiştile idoleşti ca nişte praf le-ai spulberat, şi pe tiranul tare l-ai surpat; ceea ce eşti de chinuri purtătoare, şi pe cel ce se lăuda că mai presus de stele îşi va pune scaunul, tu l-ai ruşinat Marino, şi popoare ai luminat. (de două ori)

Pe balaurul începătorul răutăţii, cel ce pe Eva a golit cu călcarea poruncii mai-nainte, muceniţă mărită, prin Cruce l-ai omorât, cu îndoitele tale lupte cu bună-credinţă legându-l, pe Hristos putere având. Pe care roagă-L, să mântuiască din stricăciune şi din nevoi, pe cei ce săvârşesc cu credinţă pururea cinstită pomenirea ta.

Ca nişte zestre de mult preţ Mirelui tău ai adus de chinuri purtătoare mărită, adu-nare sfântă care a crezut minunilor, celor ce ai săvârşit cu credinţă, şi mai presus decât chinurile, şi decât focul cel ce te-a ars, şi decât muncile te-ai arătat, întru Hristos cel ce ţi-a dat ţie biruinţă din Cer, fecioară, cu dumnezeiască lucrare.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *glasul al 6-lea*

Pe calea chinuirii călătorind, de sfatul părintesc ai fugit, Marino prea cinstită; şi ca o fecioară înţeleaptă, făclie purtând, ai intrat în curţile Domnului tău; şi ca o muceniță cu bărbăţie Dar ai luat, a vindeca toată boala din oameni. Ci şi pe noi care te lăudăm pe tine, mântuieşte-ne de durerile sufleteşti, cu rugăciunile tale cele către Dumnezeu.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Născătoare de Dumnezeu, tu eşti viţa cea adevărată, care ai odrăslit nouă rodul vieţii; ţie ne rugăm: Roagă-te Stăpână cu muceniţa Marina, să se miluiască su-fletele noastre.

Slavoslovia cea mare. Iar nefiind Slavoslovia cea mare, zicem Stihoavna din Octoih, Slavă... glasul al 6-lea, cea de la laude. Şi cealaltă slujbă a Utreniei după rânduiala şi Otpustul.

Canon de rugăciune către Sfânta mare muceniţă Marina (1)

Canoane de rugăciune către Sfânta mare muceniţă Marina (s.v. 17 iulie / s.n. 30 iulie):

https://www.academia.edu/104716348/Canoane_de_rug%C4%83ciune_c%C4%83tre_Sf%C3%A2nta_mare_muceni%C5%A3%C4%83_Marina_17_iulie_30_iulie_

https://archive.org/details/canoane_202307

https://www.slideshare.net/slideshow/canoane-de-rugaciune-catre-sfanta-mare-mucenita-marina-s-v-17-iulie-s-n-30-iulie/270373050

***

Troparul Sfintei mari muceniţe Marina, glasul al 4-lea: Mieluşeaua Ta, Iisuse, Marina, strigă cu glas mare: pe Tine, Mirele meu, te iubesc şi pe Tine căutându-Te mă chinuiesc şi împreună mă răstignesc şi împreună mă îngrop cu Botezul Tău şi pătimesc pentru Tine, ca să împărăţesc întru Tine şi mor pentru tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără de prihană, primeşte-mă pe mine ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ţie pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuieşte sufletele noastre.

Cântarea 1

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat şi din răutatea Egiptului scăpând, israeliteanul striga: Mântuitorului şi Dumnezeului nostru să-I cântăm.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Marina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Muceniţă, ceea ce dănţuieşti întru Dumnezeu şi eşti plină de strălucirile Lui, dă-mi mie raze de lumină purtătoare, cu rugăciunile tale, împodobită fecioară.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Marina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Lucrul cel nestătător şi stricăcios al celor trecătoare, înţelepţeşte l-ai trecut cu vederea, cu înţeleaptă minte fiind împodobită, muceniţă a lui Hristos şi după dreptate te-ai învrednicit de strălucirea cea de sus.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Marina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Rugător vin către tine, cinstită, cu rugăciunile tale de greutăţile vieţii mântuieşte-mă, muceniţă de chinuri purtătoare şi potoleşte tulburarea patimilor mele.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Marina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu înţelepciunea şi cu darul luminându-se mintea ta, Sfântă mare muceniţă Marina, de îngrozirile tiranilor nu te-ai temut, muceniţă a Mântuitorului, cu dumnezeiască putere fiind întărită.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Calea vieţii ai arătat, Viaţa cea înfiinţată zămislind şi trupeşte născând-o pe ea, Maica lui Dumnezeu şi legăturile morţii le-ai rupt.

Cântarea a 3-a

Irmos: Nu este sfânt ca Domnul şi nu este drept ca Dumnezeul nostru, pe care Îl laudă toată făptura şi nu este drept afară de Tine, Doamne.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Marina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Nici focul, nici rănile, nici tăierea cu sabia, nici cruzimea tiranilor, nici moartea, nici sălbăticirea fiarelor nu te-au despărţit pe tine de dumnezeiasca dragoste, prea fericită.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Marina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fosta-i turn nemişcat şi neclintit în vreme de primejdie, prea mărită, temelie de cucernicie, pusă fiind pe piatra credinţei, prea fericită.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Marina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Izvoarele sfintelor tale sângiuiri cele vărsate, frumoasă fecioară, au stins înşelăciunea idolilor şi au adus Mirelui tău popor de mucenici.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Marina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Curgerile sfântului tău sânge vărsându-se, toată înşelăciunea idolească au înecat-o, bună fecioară şi adunare de mucenici ai adus Mirelui tău.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Întărindu-ne cu darul, de Dumnezeu Născătoare, cu un gând pe tine te slăvim. Că pe Cel ce S-a făcut trup, care tuturor a dat viaţă, L-ai născut şi lumea ai înnoit.

Cântarea a 4-a

Irmos: Tu eşti Tăria mea, Doamne, Tu eşti şi Puterea mea; Tu Dumnezeul meu, Tu bucuria mea; Cel ce nu ai lăsat sânurile părinteşti şi ai cercetat a noastră sărăcie. Pentru aceasta, cu proorocul Avacum grăiesc către Tine: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Marina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Lui Dumnezeu plăcută a fost viaţa ta cu adevărat, de îngeri s-a arătat prea dorită, iar de oastea demonilor şi de slugile sălbăticiei acelora neapropiată te-ai arătat. Că lui Hristos ai grăit: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Marina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe pământ nevoindu-te, prea fericită şi durerile cele vremelnice răbdându-le, în ceruri acum răsplătire de la Stăpânul ai luat, muceniţă prea mărită, în vecii vecilor cu îngerii grăind: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Marina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Acum de tine se bucură dansul fecioarelor, acum adunarea mucenicilor se veseleşte, acum şi mulţimea dreptcredincioşilor, adunându-se, dănţuieşte bucurându-se şi grăind Stăpânului cu glasuri fără tăcere: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Marina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Toată eşti bună, fecioară şi neîntinată şi cu totul te-ai arătat mireasă fără prihană Iubitorului de frumuseţe al sufletelor. Că, prin aprinderea chinurilor, prea fericită, te-ai arătat mai luminată, lui Hristos cântând: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Numai tu ai rămas prea curată şi după naştere; că tu singura pe Cuvântul cel Ipostatic, pe Fiul cel împreună şezător pe scaun cu Tatăl, din tine cu Trup L-ai născut, dumnezeiască Mireasă şi ai purtat în braţe pe Cel Neîncăput de nimeni, care ţine stăpânia a toate.

Cântarea a 5-a

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat de la faţa Ta, Cel ce eşti Lumină neapusă şi m-a acoperit întunericul cel străin pe mine, ticălosul? Ci Te rog întoarce-mă şi la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Marina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

În priveliştea pătimitorilor, călătoria cea mare ţi-ai săvârşit, fecioară, că dumnezeiescul dor a întărit slăbiciunea femeiască, luminat arătându-ţi, muceniţă, că gândul este stăpânitor peste patimi.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Marina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Picăturile sângiuirilor tale, muceniţă, picurând, îmbrăcăminte de mult preţ şi haina nestricăcioasei veselii ţi-au ţesut. Cu care acum, de Dumnezeu înţelepţită, în cer îmbrăcată fiind, cu îndrăzneală stai înaintea Mirelui.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Marina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu legăturile rugăciunilor tale, fecioară, pe şarpele cel măreţ l-ai legat şi mândria lui, ce se înălţase mai înainte, o ai smerit la pământ. Că a plini voia celor ce se tem de Dânsul, care ştie ca un bun şi ca Cel ce vede toate.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Marina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu dumnezeieştile steme ale slavei celei prea înalte te-a împodobit Mirele Cuvântul cu adevărat pe tine, ceea ce ai pătimit pentru Dânsul, îndumnezeindu-te şi care ai suferit văpaia focului şi durerile bătăilor.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Curăţită văzând firea omenească de blestemul cel dintâi, prin naşterea fecioriei tale, ceea ce eşti cu totul fără prihană, slăvim pe Cel ce S-a născut din tine pentru milostivire, singura prea curată. Pe Acela roagă-L, Fecioară, să ne mântuiască pe noi.

Cântarea a 6-a

Irmos: Curăţeşte-mă, Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile mele şi Te rog mă ridică din adâncul răutăţilor. Căci către Tine am strigat şi mă auzi Dumnezeul mântuirii mele.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Marina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Frumuseţe pusă înaintea lui Hristos şi neîntinată te-ai arătat şi ca un izvor limpede şi grădină mult roditoare, Sfântă Marina prea mărită, de aproape mireasă şi rai nefurat.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Marina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fecioara cea bine încuviinţată în urma ta a urmat, alergând la mireasma mirurilor Tale, Stăpâne, prea curatei Patimii Tale celei prea cinstite prin răbdare urmând.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Marina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Răbdat-ai bărbăteşte lupte, muceniţă mult pătimitoare şi pe cel ce mai înainte cu vătămare de minte mult se lăuda, cu sunet l-ai pierdut, cu puterea crucii, o, Sfântă muceniţă Marina, ceea ce eşti doamnă numită.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Preasfântă Fecioară Marie, ceea ce eşti curat şi prea cinstit locaş al Făcătorului tuturor, dă-mi lacrimi curăţitoare de suflet şi ascultă rugăciunea mea, Ceea ce eşti cu totul fără prihană.

Condac, glasul al 3-lea:

Podobie: Fecioara astăzi, pe Cel mai presus de fiinţă naşte şi pământul peştera Celui Neapropiat aduce. Îngerii cu păstorii slavoslovesc şi magii cu Steaua călătoresc. Că pentru noi s-a născut Prunc Tânăr, Dumnezeu, Cel mai înainte de veci.

Cu frumuseţile fecioriei fiind împodobită, fecioară, cu cununi nestricăcioase te-ai încununat, Sfântă muceniţă Marina şi cu sângiuirile muceniciei vopsindu-te şi cu minunile tămăduirilor luminându-te, muceniţă, ai luat cu bună credinţă plată de biruinţă pentru pătimirea ta.

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii evreieşti au călcat în cuptor văpaia cu îndrăzneală şi focul în rouă l-au schimbat, cântând: Binecuvântat eşti, Doamne Dumnezeule, în veci.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Marina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Lumina cea neapropiată, Sfântă Marina, a luminat după vrednicie sufletul tău şi cu razele luminii Sale te-a strălucit pe tine, ceea ce cânţi: Binecuvântat eşti, Doamne Dumnezeule, în veci.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Marina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ridicatu-te-ai la dumnezeiasca înălţime cu adevărat, că minte înaltă tu ţi-ai câştigat şi în cămară luminoasă tu te-ai sălăşluit, cântând: Binecuvântat eşti, Doamne Dumnezeule, în veci.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Marina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Mireasă de aproape a Stăpânului te-ai arătat, Sfântă Marina de Dumnezeu purtătoare şi ca o muceniţă nebiruită grăieşti către Dânsul: Binecuvântat eşti, Doamne Dumnezeule, în veci.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Domn nu este din Iuda, ci a lipsit, că din tine în chip de negrăit a răsărit Stăpânul, Nădejdea tuturor neamurilor. Pe care Îl binecuvântează toate neamurile, seminţiile şi limbile.

Cântarea a 8-a

Irmos: Muziceştile organe împreună glăsuind şi popoare fără de număr închinându-se chipului celui din pustiul Deira, căruia neînchinându-se cei trei tineri, pe Domnul au lăudat şi L-au prea înălţat întru toţi vecii.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Marina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cuget curat câştigându-ţi, tare ai răbdat chinurile şi cu cununi de biruinţă te-ai încununat, cântând: pe Domnul lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Marina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cămară de taină, Sfântă muceniţă Marina, Mirele sufletelor, Dumnezeu Cuvântul, ţie ţi-a gătit în ceruri; pe care văzându-L, cânţi: pe Domnul lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Marina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu bunătăţi de multe feluri împodobindu-te, de multe daruri te-ai învrednicit, marginea doririlor văzând şi cântând: pe Domnul lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Marina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pricină de mântuire multora te-ai arătat, de chinuri purtătoare şi popor de mucenici ai adus lui Hristos, cu un glas cântând: pe Domnul lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Curăţire nouă prin tine s-a dat, de Dumnezeu Născătoare, că tu una ai răsplătit datoria, pe Dumnezeul tuturor şi Stăpânul zămislindu-L spre mântuirea tuturor.

Cântarea a 9-a

Irmos: Înfricoşatu-s-a tot auzul de nespusa lui Dumnezeu pogorâre; căci Cel Preaînalt de voie S-a pogorât până şi a lua trup din pântece fecioresc, făcându-Se Om. Pentru aceea, pe prea curata Născătoare de Dumnezeu credincioşii o mărim.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Marina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Sfântă Marina, muceniţă a lui Hristos, cu cuviinţă în chip vădit ai cules viaţa cea veşnică şi nepieritoare în raiul desfătării; că sabia ce se învârtea o ai trecut fără vătămare, cu sângiuirile mucenicеşti strălucită fiind, luminată bună fecioară.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Marina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Arsu-ţi-a tot cugetul cel materialnic şi de lume iubitor dumnezeiasca dragoste, muceniţă şi te-a arătat muceniţă prea tare pe tine, ceea ce ai strălucit mai înainte cu fecioreştile tale raze, muceniţă Marina prea cinstită. Pentru aceasta, toţi cu credinţă te fericim.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Marina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Dezleagă-mi legăturile greşelilor mele cu rugăciunile tale, mireasă aleasă şi zapisul păcatelor rupe-l, muceniţă, ceea ce stai bine împodobită înaintea lui Hristos, Mirele tău cel cu totul îndurat şi negura patimilor mele o risipeşte.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Marina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Încetat-a întărirea cea cumplită a celui viclean, că, iată, fecioare uitând de firea femeiască au pătimit şi asupra lui luminat biruinţă luând, acum au îndreptăţit cu totul nădejdea strămoaşei.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Viaţă coaptă culeg, nevătămat fiind de pomul cunoştinţei; că tu, prea curată, ai odrăslit pe Hristos, Pomul Vieţii, cel ce a făcut cunoscute tuturor intrările vieţii. Pentru aceasta, prea curată Născătoare de Dumnezeu, cu bună credinţă te vestim.

Sedelna, glasul al 4-lea. **Podobie:** Spăimântatu-s-a Iosif, lucru mai presus de fire văzând şi în minte a avut ploaia cea de pe lână, la zămislirea ta cea fără de sămânţă, de Dumnezeu Născătoare, rugul cel nears în foc, toiagul lui Aaron ce a

odrăslit şi mărturisind logodnicul şi ocrotitorul tău preoţilor, a grăit; Fecioara naşte şi după naştere rămâne iarăşi fecioară.

Sfântă Marina, muceniţă a lui Hristos, te lăudăm pe tine noi, credincioşii. Că pe tiranul vrăjmaş, cu puterea Crucii cu picioarele tale l-ai călcat vitejeşte şi te-ai făcut nouă viteză în credinţă, toată puterea vrăjmaşului călcând şi din cer ai luat cununa pe capul tău, pururea mărită. Pe Hristos roagă-L să mântuiască pe toţi cei ce săvârşesc sfântă pomenirea ta.

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 4-lea. **Podobie:** Spăimântatu-s-a Iosif, lucru mai presus de fire văzând şi în minte a avut ploaia cea de pe lână, la zămislirea ta cea fără de sămânţă, de Dumnezeu Născătoare, rugul cel nears în foc, toiagul lui Aaron ce a odrăslit şi mărturisind logodnicul şi ocrotitorul tău preoţilor, a grăit; Fecioara naşte şi după naştere rămâne iarăşi fecioară.

Canon de rugăciune către Sfânta mare muceniţă Marina (2)

Troparul Sfintei mari muceniţe Marina, glasul al 4-lea: Mieluşeaua Ta, Iisuse, Marina, strigă cu glas mare: pe Tine, Mirele meu, te iubesc şi pe Tine căutându-Te mă chinuiesc şi împreună mă răstignesc şi împreună mă îngrop cu Botezul Tău şi pătimesc pentru Tine, ca să împărăţesc întru Tine şi mor pentru tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără de prihană, primeşte-mă pe mine ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ţie pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuieşte sufletele noastre.

Cântarea 1

Irmos: Adâncul Mării Roşii, cu urme neudate, pedestru trecându-I Israel cel de demult, cu mâinile lui Moise în chipul Crucii, puterea lui Amalec în pustie a biruit.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Marina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Strălucindu-te mărit cu luminile mucenicilor, dănţuieşti împrejurul lui Dumnezeu, sfinţit îndumnezeindu-te, prea lăudată şi prin rugăciunile tale dai luminare celor ce te laudă pe tine.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Marina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Odorând cu chinuirea holda cea sufletească, cugetătoare de Dumnezeu, ai lucrat spicul muceniciei, care este păzit de Lucrătorul care ţi-a dat ţie putere, fecioară muceniţă, vrednică de minune.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Marina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Vopsindu-ţi porfiră din sângiuirile tale şi împodobindu-te în chip luminat ca o fecioară, vădit locuieşti în curţile împărăteşti cele de sus şi te-ai luminat cu luminile cele dumnezeieşti, Sfântă mare muceniţă Marina.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Întărindu-te cu puterea Duhului celui ce lucrează toate, vitejeşte prin împleticiri ai smerit pe tiranul cel tare, care era slujit cu mare trufie şi l-ai supus sub picioarele tale, muceniţă prea lăudată.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Făcutu-te-ai vas încăpător dumnezeiescului dar, Născătoare de Dumnezeu prea curată. Pentru aceea, dorind de tine Sfânta muceniţă Marina, ca o fecioară după tine a fost adusă Fiului tău.

Cântarea a 3-a

Irmos: Se veseleşte de Tine Biserica Ta, Hristoase, strigând: Tu eşti Puterea mea, Doamne şi Scăparea şi Întărirea.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Marina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Poftind patima Celui nepătimitor, care a murit pentru noi, ai luat moarte mucenicească, cinstită muceniţă.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Marina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Dorind să câştigi daruri mari ai suferit durerile trupului, ca şi cum ai fi fost în trup străin, prea cinstită.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Marina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu picăturile sângiuirilor tale ai stins focul necredinţei şi cugetele credincioşilor le-ai adăpat, Sfântă muceniţă Marina.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ca o muceniţă arătând cu tărie împotrivire mucenicească, pe muşcătorul de călcâi cu călcâiele tale cele frumoase l-ai sfărâmat.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cu adevărat Născătoare de Dumnezeu te credem şi te mărturisim noi, credincioşii; căci tu ai născut pe Dumnezeu, care S-a făcut Trup, prea curată.

Cântarea a 4-a

Irmos: Ridicat pe Cruce văzându-Te Biserica pe Tine, Soarele dreptăţii, a stat întru a sa rânduială precum se cuvine, grăind: Slavă puterii Tale, Doamne.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Marina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Strălucind cu luminile muceniciei şi fiind împodobită cu cununa nepiericiunii, cu bucurie stai înaintea Mirelui tău Hristos, o, Sfântă Marina, muceniţă prea lăudată.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Marina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe cel ce prin înşelăciune a dat cu călcâiele în Eva, cea dintâi, l-ai răsturnat şi l-ai surpat cu împotrivirile cele mucenicеşti, arătându-l neputincios şi bucurându-te, cântai: Slavă puterii Tale, Doamne.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Marina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Vrăjmaşii cei răi, ca nişte lupi, rupându-te cu chinurile pe tine, mieluşeaua cea nespurcată, muceniţă, te-au săvârşit pe tine dumnezeiască jertfă şi junghiere cu totul fără prihană lui Dumnezeu.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Urmând dumnezeieştilor urme ale Păstorului, ai răbdat patima cea de bunăvoie pentru El, muceniţă şi te-ai sălăşluit în Staulul cel Ceresc, unde sunt cetele mucenicilor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ceea ce eşti cu totul fără prihană şi te-ai arătat singură mai Sfântă decât Heruvimii, izbăveşte de toată primejdia sufletele noastre, ale celor ce cu credinţă te lăudăm pe tine, prea curată Fecioară, Mireasă a lui Dumnezeu.

Cântarea a 5-a

Irmos: Tu, Doamne, Lumina mea în lume ai venit, Lumina cea sfântă, care întorci din întunericul necunoştinţei pe cei ce Te laudă pe Tine cu credinţă.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Marina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Apropiindu-te mai arătat de Lumina cea mare, te-ai făcut lumină şi luminezi pe cei ce prăznuiesc pomenirea ta cea purtătoare de lumină.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Marina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Numai de frumuseţile Tale, ca o fecioară mă îndulcesc, striga Sfânta muceniţă Marina, pe Tine, Doamne, iubindu-Te, de sabie sunt junghiată.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Marina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu curgerile sângiuirilor celor ce ţi s-au vărsat pe nedreptate, ai uscat pârâul necredinţei al celor cu credinţă rea şi focul înşelăciunii l-ai stins, muceniţă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Rumeneala fecioriei făcând-o mai luminată cu vopselele sângiuirilor tale, te-ai adus pe tine lui Dumnezeu mai strălucită.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Pârâul stricăciunii a încetat, că Fecioara a născut, fără stricăciune, pe Cel ce a mântuit din stricăciune firea oamenilor cea stricată.

Cântarea a 6-a

Irmos: Jertfi-voi Ţie cu glas de laudă, Doamne, Biserica strigă către Tine, de sângele demonilor curăţindu-se cu sângele cel curs prin milostivire din coasta Ta.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Marina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu vărsarea sângiuirilor ai uscat mările credinţei celei rele; iar cinstita Biserică a lui Hristos o ai adăpat, Sfântă Marina purtătoare de chinuri, lauda fecioarelor.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Marina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Neudată ai trecut valul chinurilor, pentru aceea te-ai liniştit necufundată la limanul cel fără de valuri şi te îndulceşti de liniştea cea adevărată, ceea ce eşti pururea pomenită.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Marina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Gonaciul cel viclean a poruncit a fi bătută fără de milă şi zdrobită cu toiege mieluşeaua Domnului, ceea ce îşi avea cugetul întărit spre Hristos.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Mânecat-ai către Hristos, Soarele cel neînserat şi cu luminările Lui ţi-ai luminat sufletul, de Dumnezeu cugetătoare şi te-ai mutat către lumină veşnică, muceniţă purtătoare de chinuri.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ziditorul, cel ce prin voirea Sa a înveşmântat marea cu ceaţă, S-a născut ca un Prunc din Pruncă Fecioară neispitită de nuntă şi a fost înfăşat în chip de negrăit în scutece.

Condac, glasul al 3-lea:

Podobie: Fecioara astăzi, pe Cel mai presus de fiinţă naş-te şi pământul peştera Celui Neapropiat aduce. Îngerii cu păstorii slavoslovesc şi ma-gii cu Steaua călă-toresc. Că pentru noi s-a născut Prunc Tânăr, Dumnezeu, cel mai înainte de veci.

Cu frumuseţile fecioriei fiind împodobită, fecioară, cu cununi nestricăcioase te-ai încununat, Sfântă muceniţă Marina şi cu sângiuirile muceniciei vopsindu-te şi cu minunile tămăduirilor luminându-te, muceniţă, ai luat cu bună credinţă plată de biruinţă pentru pătimirea ta.

Cântarea a 7-a

Irmos: În cuptorul persan tinerii lui Avraam, cu dorinţa dreptei credinţe, mai vârtos decât cu văpaia focului fiind aprinşi, au cântat: Binecuvântat eşti, în Biserica slavei Tale, Doamne.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Marina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiind aprinsă de focul cel dumnezeiesc, nu te-ai îngrijit de foc. Pentru aceea, rourezi totdeauna credincioşilor ape dumnezeieşti de tămăduiri, uscând supărarea patimilor, purtătoare de chinuri, Sfântă muceniţă Marina.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Marina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu multe feluri de chinuri îngrozindu-te pe tine tiranul, a aflat sufletul tău cu adevărat mai tare decât piatra, căci cântai: Binecuvântat eşti, în Biserica slavei Tale, Doamne.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Tu ai adus la Mirele tău ca o zestre popor şi adunare care a crezut în Dumnezeu, cel ce a lepădat întunericul înşelăciunii prin minunile tale cele dătătoare de lumină.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cuvântul cel curat pe tine singură ca pe o Fecioară curată şi neîntinată te-a iubit; şi întrupându-Se din tine, Doamnă, a înnoit pe om, Cel ce a mărit pe Sfânta muceniţă Marina cu minuni.

Cântarea a 8-a

Irmos: Mâinile întinzându-şi Daniel, gurile leilor cele deschise în groapă le-a încuiat şi puterea focului au stins, cu buna faptă încingându-se, tinerii cei iubitori de dreapta credinţă, cântând: Binecuvântaţi, toate lucrurile Domnului, pe Domnul.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Marina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Şi trupul şi sufletul le-ai păstrat lui Dumnezeu cu feciorie şi chinuirea ta cea pururea pomenită, mărită, o ai adus ca o zestre prea cinstită şi ai intrat în cămara Mirelui cea înţelegătoare, luminând pe cei ce cântă: Binecuvântaţi, toate lucrurile Domnului, pe Domnul.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Marina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cugetătorii deşertăciunii cei vrednici de foc, slujind cuvintelor vrăjmaşului tiran, de vie te-au băgat în foc, muceniţă; dar nu te-ai ars, fiind răcorită de focul dragostei Mirelui şi cinstindu-L pe El, cugetătoare de Dumnezeu.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Stat-ai înaintea divanului, propovăduind pe Hristos Dumnezeu Nemuritor, care a răbdat răstignire şi a omorât înşelăciunea şi viaţă nemuritoare a dăruit credincioşilor, care cântă: Binecuvântaţi, toate lucrurile Domnului, pe Domnul.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Arătatu-te-ai mai înaltă decât cerurile, Preacurată, că ai născut pe Dumnezeul cel Ceresc, pe Cel ce a făcut cerească toată frământătura pământenilor şi a luminat pomenirea Sfintei Marinei cea cinstită, căruia Îi cântăm: Binecuvântaţi, toate lucrurile Domnului, pe Domnul.

Cântarea a 9-a

Irmos: Hristos, Piatra cea netăiată de mână, cea din capul unghiului, din tine muntele cel netăiat, Fecioară, s-a tăiat, unind firile cele osebite. Pentru aceasta, veselindu-ne, pe tine Născătoare de Dumnezeu te mărim.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Marina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cetatea antiohienilor se laudă cu scutecele şi cu chinurile tale, muceniţă; iar Biserica celor întâi-născuţi de sus are dumnezeiescul tău duh, care se bucură împreună cu drepţii.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Marina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Văzându-ţi îngerii chinurile cele pentru credinţă, muceniţă Marina, s-au minunat cum ai ruşinat, cu fire femeiască, pe cel ce odinioară a omorât pe strămoaşa în Rai.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Marina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca o purtătoare de chinuri prea frumoasă şi ca o fecioară vrednică ţi-ai împletit cununa dreptăţii după lege, ca una ce ai călcat cu trup pe cel fără de trup şi te-ai arătat purtătoare de biruinţă.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Marina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe tine te cinstim, rânduneaua cea înţelegătoare, mieluşeaua cea nestricată şi porumbiţa care ai aripi luminate ca aurul prin mucenicie şi zbori către Dumnezeu şi acolo te odihneşti, Sfântă muceniţă Marina.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Având fecioria ca un trandafir cu bun miros, ai înflorit ca şi crinul în văile mucenicilor, o, pătimitoare muceniţă Marina. Şi te-ai făcut dumnezeiască mireasă Mirelui tău.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Din pântecele tău cel neispitit de bărbat, Fecioară, ne-a răsărit nouă Lumină. Cu ale cărei străluciri dumnezeieşti luminându-se cea cu numele bucuriei, s-a făcut lumină, Născătoare de Dumnezeu, Maică şi Fecioară.

Sedelna, glasul al 4-lea. **Podobie:** Spăimântatu-s-a Iosif, lucru mai presus de fire văzând şi în minte a avut ploaia cea de pe lână, la zămislirea ta cea fără de sămânţă, de Dumnezeu Născătoare, rugul cel nears în foc, toiagul lui Aaron ce a odrăslit şi mărturisind logodnicul şi ocrotitorul tău preoţilor, a grăit; Fecioara naşte şi după naştere rămâne iarăşi fecioară.

Sfântă Marina, muceniţă a lui Hristos, te lăudăm pe tine noi, credincioşii. Că pe tiranul vrăjmaş, cu puterea Crucii cu picioarele tale l-ai călcat vitejeşte şi te-ai făcut nouă viteză în credinţă, toată puterea vrăjmaşului călcând şi din cer ai luat cununa pe capul tău, pururea mărită. Pe Hristos roagă-L să mântuiască pe toţi cei ce săvârşesc sfântă pomenirea ta.

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 4-lea. **Podobie:** Spăimântatu-s-a Iosif, lucru mai presus de fire văzând şi în minte a avut ploaia cea de pe lână, la zămislirea ta cea fără de sămânţă, de Dumnezeu Născătoare, rugul cel nears în foc, toiagul lui Aaron ce a odrăslit şi mărturisind logodnicul şi ocrotitorul tău preoţilor, a grăit; Fecioara naşte şi după naştere rămâne iarăşi fecioară.

Acatistul Sfintei muceniţe Marina

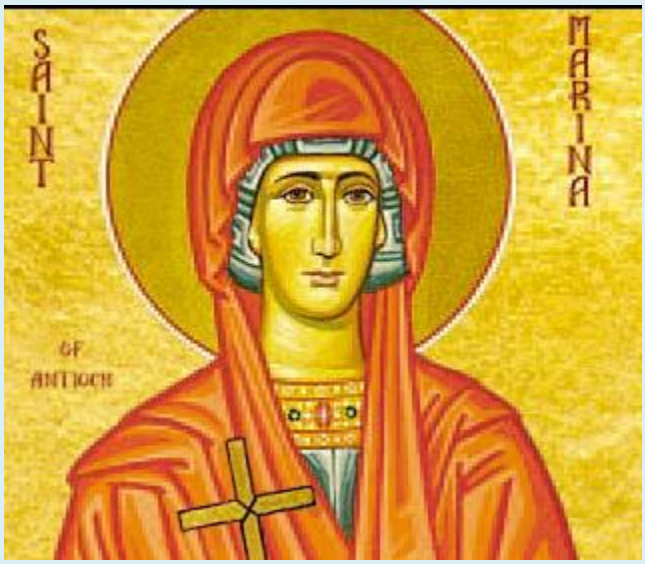

Acatistul Sfintei mare muceniţe Marina (†270) (s.v. 17 iulie / s.n. 30 iulie):

https://www.academia.edu/43743157/Acatistul_Sfintei_mare_muceni%C5%A3e_Marina_270_17_iulie_

https://archive.org/details/ac.-sf.-marina-n

https://www.slideshare.net/slideshow/acatistul-sfintei-mare-mucenite-marina-270-s-v-17-iulie-s-n-30-iulie/270373099

****

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşlueşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

***

Elena Cristina Raducanu - Acatistul Sfintei mari mucenițe Marina sărbătorită 17 iulie:
https://www.youtube.com/watch?v=nTAil7ydXCs

Acatistul Sfintei mari mucenițe Marina - 17 iulie - slujitor Dani:
https://www.youtube.com/watch?v=CEs55E5DFvU

&&&

Tropar: Mielușeaua Ta, Iisuse, Marina, strigă cu mare glas: Pe Tine, Mirele meu, Te iubesc și pe Tine cântându-Te, mă chinuiesc și împreună mă răstignesc, și împreună mă îngrop cu Botezul Tău; și pătimesc pentru Tine, ca să împărățesc întru Tine; și mor pentru Tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără prihană primește-mă pe mine, ceea ce cu dragoste mă jertfesc ție. Pentru rugăciunile ei, ca un Milostiv, mântuiește sufletele noastre.

***

Condacul 1

Frumoasă floare crescută între spinii idoleşti şi împodobită cu frumuseţi sufleteşti, având minte cu bună înţelegere şi inima aprinsă de văpaia dragostei dumnezeieşti, Sfântă mare muceniţă Marina, vorbeai mereu de Mirele tău Hristos şi de veşnica împărăţie, aşteptând cu dorire să-ţi jertfeşti viaţa şi să te uneşti cu El, pentru care îţi cântăm: ***Bucură-te, Sfântă Marina, mare muceniţă a lui Hristos!***

Icosul 1

Născută fiind din părinţi de bun neam, dar necredincioşi, de copilă ai rămas orfană de mamă, iar tatăl tău Edesie, slujitor idolesc, te-a dat spre îngrijire la o femeie în afara cetăţii, de la care ai învăţat şi te-ai întărit în credinţa în Dumnezeu. Pentru aceasta îţi zicem aşa:
Bucură-te, floare aleasă dintre spinii idoleşti;
Bucură-te, că ai dorit Domnului să-l slujeşti;
Bucură-te, că la doisprezece ani în Hristos ai crezut;
Bucură-te, că dulceaţa învăţăturii creştine bine ai cunoscut;
Bucură-te, că pe Mirele Hristos L-ai dorit fierbinte;
Bucură-te, că ai început să urmezi ale Lui cuvinte;
Bucură-te, că nimic dintre cele pământeşti nu mai cugetai;
Bucură-te, că numai de numele lui Hristos grăiai;
Bucură-te, că ai dorit viaţă şi veşnică fericire;
Bucură-te, că ai urât deşertăciunea lumii şi a ei rătăcire;
Bucură-te, că ai crezut în Cel ce a făcut cerul şi pământul;
Bucură-te, că aceasta ai mărturisit cu cuvântul;
Bucură-te, Sfântă Marina, mare muceniţă a lui Hristos!

Condacul 2

Tatăl tău Edesie, auzind că ai primit credinţa cea sfântă a creştinilor, a început să te urască şi te socotea ca pe o străină, dar tu, punându-ţi nădejdea în Dumnezeu, îl rugai pe Tatăl Ceresc să te ajute şi să te întărească pentru a-L putea mărturisi, strigându-l: ***Aliluia!***

Icosul 2

Când ai fost de cincisprezece ani, mergând la câmp să vezi oile tatălui tău, eparhul cetăţii, mai marele şi crudul Olimvrie a trecut pe acolo şi, văzându-te, s-a rănit la suflet de frumuseţea ta, întrebându-te cine eşti. Iar tu plină de curaj i-ai răspuns că eşti creştină şi mireasa lui Hristos, pentru care-ţi zicem aşa:
Bucură-te, că pe eparh în cale L-ai întâlnit;
Bucură-te, că pe Dumnezeu L-ai mărturisit;
Bucură-te, că eparhul s-a rănit de frumuseţea ta;
Bucură-te, ca să-ţi afle numele dorea;

Bucură-te, că Marina i-ai spus că te numeşti;
Bucură-te, că pe Domnul Hristos i-ai spus că-L iubeşti;
Bucură-te, că închinării la idoli nu te-ai învoit;
Bucură-te, că sufletul cu rugăciunea ţi-ai împodobit;
Bucură-te, că eparhul auzind s-a tulburat;
Bucură-te, că în cetate cu grele chinuri te-a înfricoşat;
Bucură-te, că de munci şi de cazne te bucurai;
Bucură-te, că pe tiran cu înţelepte cuvinte îl înfruntai;
Bucură-te, Sfântă Marina, mare muceniţă a lui Hristos!

Condacul 3

Eparhul cetăţii, scoţându-te la judecată, privea cu plăcere la frumuseţea ta şi cu glas amăgitor te îndemna să jertfeşti zeilor spre a-ţi cruţa tinereţea; dar tu, fericită Marina, aveai mintea la Dumnezeul cel Adevărat şi cu mare glas ai strigat: ***Unul este Dumnezeu - Tatăl, Fiul şi Duhul Sfânt, Dătătorul de viaţă căruia-l cânt: Aliluia!***

Icosul 3

Auzind această mărturisire a ta, Sfântă Marina, Olimvrie te ademenea prin cuvinte înşelătoare să-i fii soţie, făgăduindu-ţi din toate dulceţile lumii, dar tu cu bărbăţie l-ai defăimat, iar pe Hristos, Mirele tău, L-ai lăudat, chemându-L în ajutor; pentru care tărie a ta te lăudăm aşa:
Bucură-te, că silnicia tiranului cu tărie ai biruit;
Bucură-te, fecioară, că la necuraţii idoli n-ai jertfit;
Bucură-te, că sufletul curat l-ai păstrat pentru cerescul tău Mire;
Bucură-te, că pentru aceasta trupul l-ai dat spre chinuire;
Bucură-te, că a te uni cu Hristos ai dorit;
Bucură-te, că pe Sfânta Treime ai mărturisit;
Bucură-te, mireasa lui Hristos cea în credinţă tare;
Bucură-te, Sfântă Marina, cea grabnică ajutătoare;
Bucură-te, că respingându-l, păgânul te privea cu nespusă cruzime;
Bucură-te, că spre chinuire să fii dată a poruncit cu mare asprime;
Bucură-te, defăimătoarea amăgirilor lumeşti;
Bucură-te, iubitoare a frumuseţilor cereşti;
Bucură-te, Sfântă Marina, mare muceniţă a lui Hristos!

Condacul 4

Fiind plin de mânie şi ură, tiranul a părăsit amăgita-i dragoste şi fără milă a poruncit să fii dezbrăcată de hainele tale şi bătută cu vergi. Dar tu, întărită în credinţa lui Hristos, cu răbdare în rugăciune cântai: ***Aliluia!***

Icosul 4

Răbdând chinurile grele, pământul se înroşea de sângele tău. Poporul, uimit şi plin de jale, privea cum piere frumuseţea ta, dar crudul Olimvrie ţi-a înmulţit suferinţa, pironindu-te pe lemn şi cu cângi sfâşiindu-ţi trupul, iar tu cu mare bărbăţie răbdai; pentru care noi îţi strigăm aşa:

Bucură-te, că neclintită ai rămas în chinuire;
Bucură-te, că lui Dumnezeu îi aduceai mulţumire;
Bucură-te, că loviturile vergilor le răbdai;
Bucură-te, că pentru Domnul Hristos pătimeai;
Bucură-te, că puterea dumnezeiască te-a acoperit;
Bucură-te, că prin suferinţă multă te-ai sfinţit;
Bucură-te, că pământul de sângele tău s-a înroşit;
Bucură-te, că prin aceasta pe satana l-ai zdrobit;
Bucură-te, că toate cu tăria diamantului le-ai răbdat;
Bucură-te, că prin calde rugăciuni sufletul ţi-ai luminat;
Bucură-te, că pentru răbdarea ta cea multă Hristos te-a încununat;
Bucură-te, Sfântă Marina, mare muceniţă a lui Hristos!

Condacul 5

Ridicându-ţi privirea la cer, te gândeai la patimile de pe Cruce ale Mirelui tău şi cu dragoste şi credinţă te rugai Lui: ***Vrăjmaşii m-au înconjurat, Doamne, caută spre mine, roaba Ta şi mă miluieşte, ca din toată inima să-ţi cânt: Aliluia!***

Icosul 5

Întărită fiind în credinţa în Dumnezeu, nimic nu a putut să te despartă de dragostea Mirelui tău Hristos, nici sfaturile poporului, nici viclenele amăgiri, nici sălbăticia tiranilor sau asprele ameninţări, ca să slujeşti idolilor, pentru care tărie a ta, noi, minunându-ne, îţi cântăm aşa:

Bucură-te, că de Cerescul Mire nu te-ai despărţit;
Bucură-te, că în crudă chinuire, mai mult L-ai iubit;
Bucură-te, că n-ai voit să slujeşti idolilor spurcaţi;
Bucură-te, că nu te-ai supus păgânilor blestemaţi;
Bucură-te, că ai suferit tăieturile uneltelor de fier;
Bucură-te, că gândind la Hristos, priveai liniştită la cer;
Bucură-te, că uneltirile păgânilor le-ai biruit cu tărie;
Bucură-te, că toate le-ai suferit cu bărbăţie;
Bucură-te, că trupul tău s-a chinuit pe pământ;
Bucură-te, că sufletul strălucit a mers la Domnul cel Sfânt;
Bucură-te, de Cerească împărăţie râvnitoare;
Bucură-te, muceniţă în necazuri ajutătoare;

Bucură-te, Sfântă Marina, mare muceniţă a lui Hristos!

Condacul 6

Văzând tiranul eparh că nimic nu te poate înspăimânta, a poruncit să fii aruncată în temniţa celor osândiţi la moarte. Dar tu, Sfântă muceniţă Marina, deşi aveai oasele goale în urma chinurilor, înălţai rugăciuni fierbinţi lui Dumnezeu, ca să te întărească asupra vrăjmaşilor, cântându-l: ***Aliluia!***

Icosul 6

Stând singură în temniţa întunecoasă, diavolul, venind la tine în chip de câine, cu mare îndrăznire te înfricoşa, dar tu, cu multă bărbăţie, cu ciocanul ce l-ai găsit, în cap l-ai lovit până ce vedenia cea rea a pierit, şi rugându-te lui Dumnezeu l-ai biruit, pentru care te lăudăm aşa:

Bucură-te, muceniţă Marina, că multe răni ai răbdat;
Bucură-te, că păgânii în temniţă te-au aruncat;
Bucură-te, că satana acolo te-a ispitit;
Bucură-te, că fără teamă capul cu un ciocan i-ai zdrobit;
Bucură-te, că atunci mare cutremur s-a făcut;
Bucură-te, că, rugându-te, satana a dispărut;
Bucură-te, că lumină cerească s-a arătat;
Bucură-te, că acoperişul temniţei s-a ridicat;
Bucură-te, că Sfânta Cruce strălucea în văzduh;
Bucură-te, că Mirele Tău te-a întărit prin Sfântul Duh;
Bucură-te, Sfântă Marina, ajutătoare a celor necăjiţi;
Bucură-te, muceniţă, întărirea celor ispitiţi;
Bucură-te, Sfântă Marina, mare muceniţă a lui Hristos!

Condacul 7

Deasupra Sfintei Cruci cea plină de lumină zbura o porumbiţă albă care cu glas blând zicea: Bucură-te, Marina, muceniţă a lui Hristos, că ai biruit pe satana, vrăjmaşul cel rău şi curând vei veni în cămara Mirelui tău; iar tu, bucurându-te de cele văzute şi auzite, cântai Domnului: ***Aliluia!***

Icosul 7

Duhul tău la această vedenie s-a înveselit, iar trupul, ca prin minune, de răni s-a tămăduit dobândind frumuseţea cea dintâi şi plină de bucurie îi mulţumeai lui Dumnezeu, pentru care noi îţi cântăm aşa:

Bucură-te, muceniţă mult-răbdătoare;
Bucură-te, către Domnul rugătoare;
Bucură-te, că El în temniţă te-a cercetat;

Bucură-te, că rănile cele grele ţi-a vindecat;
Bucură-te, că Duhul Sfânt ca o porumbiţă a venit;
Bucură-te, că pentru suferinţa Domnului l-ai mulţumit;
Bucură-te, muceniţă, în credinţă şi în nădejde întărită;
Bucură-te, fecioară curată de Domnul Hristos păzită;
Bucură-te, în ispitele noastre ajutătoare;
Bucură-te, Sfântă Marina, a satanei zdrobitoare;
Bucură-te, că de Mirele Hristos ai fost iubită;
Bucură-te, că de Duhul Sfânt ai fost ocrotită;
Bucură-te, Sfântă Marina, mare muceniţă a lui Hristos!

Condacul 8

A doua zi, fiind din nou scoasă la judecată, spre mirarea tuturor erai deplin sănătoasă şi vindecată de rănile trupului, dar ei rătăciţi fiind, credeau că zeii te-au ajutat. De aceea tu i-ai înfruntat şi cu tărie ai mărturisit puterea lui Hristos cea vindecătoare, cântând cu veselie: ***Aliluia!***

Icosul 8

Olimvrie, văzând statornicia, curajul tău şi credinţa în Dumnezeu, a poruncit să-ţi ardă spatele şi coastele cu făclii aprinse, dar tu mai cu putere te rugai şi în tăcere răbdai chinurile grele, pentru care cu bărbăţie te lăudăm aşa:
Bucură-te, Sfântă Marina, cea vindecată de Domnul;
Bucură-te, că în suferinţă ajuţi pe tot omul;
Bucură-te, că văzându-te poporul mult s-a minunat;
Bucură-te, că şi noi mijlocitoare în cer te-am câştigat;
Bucură-te, că în chinuri gândul tău era numai la Cel de Sus;
Bucură-te, muceniţă, că pe tiran l-ai răpus;
Bucură-te, că trupul cu făclii ţi-a fost ars;
Bucură-te, că mireasa lui Hristos ai rămas;
Bucură-te, că pe Dumnezeu L-ai slăvit în suferinţă;
Bucură-te, că toate chinurile te-au întărit în credinţă;
Bucură-te, că prin răbdare ai câştigat cununa;
Bucură-te, că în ceruri te veseleşti într-una;
Bucură-te, Sfântă Marina, mare muceniţă a lui Hristos!

Condacul 9

După ce te-a izbăvit Domnul de la astfel de muncire, ai strigat: “Doamne, m-ai învrednicit să merg prin foc pentru Tine, ajută-mă să trec şi prin apa Sfântului Botez”. Acestea auzind tiranul, te-a aruncat într-un butoi cu apă, iar tu, afundându-te, în rugăciuni cântai lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 9

Aruncată fiind de slujitorii idoleşti în apă, te rugai Domnului Hristos ca această afundare să-ţi fie Sfântul Botez pentru a doua naştere în Viaţa veşnică şi - o, minune - cutremur mare s-a făcut, legăturile s-au desfăcut, slujitorii îngroziţi au fugit, iar tu te-ai mântuit, pentru care îţi cântăm aşa:

Bucură-te, muceniţă, că în chinuri grele ai fost cu folos;
Bucură-te, că, aruncată în apă, Botez ai cerut lui Hristos;
Bucură-te, că păgânii au vrut să te înece;
Bucură-te, că voinţa şi credinţa n-au putut să ţi le plece;
Bucură-te, că în suferinţă Domnul te-a cercetat;
Bucură-te, că frumoasă vedenie cerească ţi-a arătat;
Bucură-te, că răbdarea ţi-a fost răsplătită;
Bucură-te, că de toţi eşti prea mărită;
Bucură-te, fecioară sfântă, întărirea celor ce se nevoiesc;
Bucură-te, grabnică ajutătoare celor ce se mântuiesc;
Bucură-te, că pentru cei ce-ţi poartă numele eşti ocrotitoare;
Bucură-te, că pentru cei din necazuri eşti izbăvitoare;
Bucură-te, Sfântă Marina, mare muceniţă a lui Hristos!

Condacul 10

Cei care erau de faţă când în apă ai fost aruncată au văzut din cer o lumină pogorându-se şi o porumbiţă albă având în cioc o coroniţă de aur pe care o atingea de creştetul tău, iar tu, bucurându-te, îi cântai lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 10

Vedenia cerească de mulţi a fost văzută, cum din cer stâlp de foc venea până la tine, având crucea raze luminoase şi porumbiţa cu glas lin s-a auzit zicând: "Pace ţie, Marina! Mireasa lui Hristos, acum vei primi cununa muceniciei şi te vei odihni în ceruri", pentru care noi te lăudăm aşa:

Bucură-te, că prin vedenie ai fost întărită;
Bucură-te, că de Hristos ai fost răsplătită;
Bucură-te, că în ceruri acum locuieşti;
Bucură-te, că acolo cu muceniţele te veseleşti;
Bucură-te, că din apă, vie ai ieşit botezată;
Bucură-te, că în cer şi pe pământ eşti lăudată;
Bucură-te, că din ceruri ne trimiţi putere;
Bucură-te, că satana, când te pomenim, pe loc piere;
Bucură-te, muceniţă a fecioarelor tărie;
Bucură-te, sprijinitoarea celor ce se roagă ţie;
Bucură-te, că prin tine creştinii s-au întărit;

Bucură-te, că pe Hristos Mirele tău mult L-ai iubit;
Bucură-te, Sfântă Marina, mare muceniţă a lui Hristos!

Condacul 11

Poporul venit la privelişte s-a cutremurat de puterea dumnezeiască, cum din munci ai fost scăpată, iar marele tiran Olimvrie, temându-se de întoarcerea lor spre Dumnezeul cel adevărat, a poruncit să fie ucişi toţi cei care îl mărturisesc pe Hristos şi-l cântă Lui: ***Aliluia!***

Icosul 11

După suferirea muncilor, întărită fiind în credinţa creştină, te-au scos afară din cetate şi a poruncit tiranul să fii ucisă cu sabia. Atunci toţi s-au înspăimântat, pământul s-a cutremurat, călăului din mână sabia i-a căzut, iar tu plină de curaj aşteptai împlinirea poruncii de a-ţi jertfi viaţa, pentru care îţi cântăm aşa:
Bucură-te, Sfântă Marina, că de sabie ai fost tăiată;
Bucură-te, că de Hristos la cer ai fost luată;
Bucură-te, că la moartea ta pământul s-a cutremurat;
Bucură-te, că pe satana l-ai ruşinat;
Bucură-te, că prin răbdarea ta cea multă capul i-ai zdrobit;
Bucură-te, că pentru Hristos mult ai pătimit;
Bucură-te, de vrăjmaşi risipitoare;
Bucură-te, de cereşti daruri împărţitoare;
Bucură-te, că acum cu îngerii în ceruri petreci;
Bucură-te, că te veseleşti cu Mirele ceresc pe veci;
Bucufa-te, a noastră ocrotitoare în nevoi;
Bucură-te, rugătoare la Dumnezeu pentru noi;
Bucură-te, Sfântă Marina, mare muceniţă a lui Hristos!

Condacul 12

Sfântă muceniţă Marina, prin munci grele şi chinuri mari, frumoasă ca aurul cel curăţit de şapte ori în foc, ai trecut hotarul cel îngust al vieţii tale, ajungând la Mirele cel fără de moarte, de la care ai primit cununa biruinţei, bucurându-te în cămara cea cerească, împreună cu fecioarele cele înţelepte cântându-l Lui: ***Aliluia!***

Icosul 12

Paharul cel amar al patimilor l-ai băut, Sfântă Marina, săvârşindu-ţi viaţa prin mucenicie, pentru care sufletul tău a intrat în dulceaţa Raiului, iar trupul tău cel mucenicesc împrăştie în jur mirosul cel minunat, veselind pe toţi creştinii. Şi acum trimite nouă, celor ce prăznuim pomenirea ta, daruri şi ajutor din ceruri ca să-ţi cântăm cu dragoste aşa:

Bucură-te, muceniţă Marina, a Raiului moştenitoare;
Bucură-te, că în veci eşti luminată de Cerescul Soare;
Bucură-te, prea frumoasă mireasă a lui Hristos;
Bucură-te, că bisericilor le dai mult folos;
Bucură-te, turturea dulce glăsuitoare;
Bucură-te, a Sfintei Treimi mărturisitoare;
Bucură-te şi te roagă pentru noi, cei oropsiţi;
Bucură-te şi ne ajută pe noi, cei ispitiţi;
Bucură-te, muceniţă răbdătoare pentru credinţă;
Bucură-te, că eşti stâlp şi pildă celor din suferinţă;
Bucură-te, că sfânta ta icoană o sărutăm;
Bucură-te, că prăznuirea ta cu bucurie o lăudăm;
Bucură-te, Sfântă Marina, mare muceniţă a lui Hristos!

Condacul 13 (de trei ori)
O, Sfântă mare muceniţă a lui Hristos Marina, cea care pentru Hristos viaţa ţi-ai jertfit şi adevărata credinţă ai mărturisit, în ceruri acum te veseleşti laudă aducând Sfintei Treimi împreună cu cetele mucenicilor. Roagă-te pentru noi Mirelui tău să ne întărească în credinţă, de ispite să ne păzească, de vrăjmaşi să ne mântuiască, de foc, de apă şi de necazuri să scăpăm, ca pe Dumnezeu, prin tine, să-L lăudăm cântându-l: ***Aliluia!***

Apoi se zice iarăşi:

Icosul 1
Născută fiind din părinţi de bun neam, dar necredincioşi, de copilă ai rămas orfană de mamă, iar tatăl tău Edesie, slujitor idolesc, te-a dat spre îngrijire la o femeie în afara cetăţii, de la care ai învăţat şi te-ai întărit în credinţa în Dumnezeu. Pentru aceasta îţi zicem aşa:
Bucură-te, floare aleasă dintre spinii idoleşti;
Bucură-te, că ai dorit Domnului să-l slujeşti;
Bucură-te, că la doisprezece ani în Hristos ai crezut;
Bucură-te, că dulceaţa învăţăturii creştine bine ai cunoscut;
Bucură-te, că pe Mirele Hristos L-ai dorit fierbinte;
Bucură-te, că ai început să urmezi ale Lui cuvinte;
Bucură-te, că nimic dintre cele pământeşti nu mai cugetai;
Bucură-te, că numai de numele lui Hristos grăiai;
Bucură-te, că ai dorit viaţă şi veşnică fericire;
Bucură-te, că ai urât deşertăciunea lumii şi a ei rătăcire;
Bucură-te, că ai crezut în Cel ce a făcut cerul şi pământul;

Bucură-te, că aceasta ai mărturisit cu cuvântul;
Bucură-te, Sfântă Marina, mare muceniţă a lui Hristos!

Condacul 1

Frumoasă floare crescută între spinii idoleşti şi împodobită cu frumuseţi sufleteşti, având minte cu bună înţelegere şi inima aprinsă de văpaia dragostei dumnezeieşti, Sfântă mare muceniţă Marina, vorbeai mereu de Mirele tău Hristos şi de veşnica împărăţie, aşteptând cu dorire să-ţi jertfeşti viaţa şi să te uneşti cu El, pentru care îţi cântăm: ***Bucură-te, Sfântă Marina, mare muceniţă a lui Hristos!***

Imnografie

Condacul Sfintei mari muceniţe Marina: Cu frumuseţile fecioriei fiind împodobită, fecioară, cu cununi nestricăcioase te-ai încununat, Sfântă muceniţă Marina şi cu sângiuirile muceniciei vopsindu-te şi cu minunile tămăduirilor luminându-te, muceniţă, ai luat cu bună credinţă plată de biruinţă pentru pătimirea ta.

Condacul Sfintei mari muceniţe Marina**:** Frumoasă floare crescută între spinii idoleşti şi împodobită cu frumuseţi sufleteşti, având minte cu bună înţelegere şi inima aprinsă de văpaia dragostei dumnezeieşti, Sfântă mare muceniţă Marina, vorbeai mereu de Mirele tău Hristos şi de veşnica împărăţie, aşteptând cu dorire să-ţi jertfeşti viaţa şi să te uneşti cu El, pentru care îţi cântăm: Bucură-te, Sfântă Marina, mare muceniţă a lui Hristos!

Troparul Sfintei mari muceniţe Marina, glasul al 4-lea: Mieluşeaua Ta, Iisuse, Marina, strigă cu glas mare: pe Tine, Mirele meu, te iubesc şi pe Tine căutându-Te mă chinuiesc şi împreună mă răstignesc şi împreună mă îngrop cu Botezul Tău şi pătimesc pentru Tine, ca să împărăţesc întru Tine şi mor pentru tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără de prihană, primeşte-mă pe mine ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ţie pentru rugăciunile ei, ca un Milostiv, mântuieşte sufletele noastre.

(Video) Troparul Sfintei mari mucenițe Marina - Interpret: Otilia Simeria:
https://doxologia.ro/tropare/video-sfanta-mare-mucenita-marina-tropar

Vietile Sfinţilor - Pătimirea Sfintei mare muceniţe Marina

Sfânta mare muceniţă Marina s-a născut în Antiohia Pisidiei din părinţi de neam bun, dar nu bine credincioşi, fiind întunecaţi cu păgânătatea elinească. Tatăl ei, cu numele Edesie, era slujitor idolesc. După moartea mamei sale, rămânând orfană şi în scutece, tatăl său a dat-o la o doică care petrecea într-un sat departe ca la 15 stadii de cetate. Copiliţa, fiind hrănită şi venind în vârstă, s-a arătat a fi frumoasă cu trupul, dar mai frumoasă cu sufletul, pentru că era împodobită cu bună pricepere şi cu bun obicei.

În vremea aceea, fiind mare prigoană împotriva creştinilor, preoţii şi clericii, învăţătorii cuvântului lui Dumnezeu, se ascundeau de frica muncitorilor, unii prin pustietăţi, alţii prin munţi şi peşteri, iar alţii prin sate, printre oamenii cei proşti. Ei se tăinuiau în chip de săraci, dar unde puteau, învăţau sfânta credinţă în taină şi pe mulţi întorceau de la înşelăciunea idolească la creştinătate.

Deci, s-a întâmplat ca fecioara Marina, care acum era de 12 ani, a auzit de la un oarecare om credincios cuvânt despre Hristos, adevăratul Dumnezeu, cum S-a întrupat de la Duhul Sfânt în pântecele Preasfintei Fecioare şi cum S-a născut dintr-însa păzindu-i fecioria nestricată; apoi cum a făcut multe minuni şi a

pătimit de bunăvoie pentru mântuirea oamenilor, a murit, a înviat, S-a înălţat la cer şi a pregătit celor ce cred în El şi-L iubesc, viaţa cea fără de sfârşit, slava şi împărăţia cea veşnică.

Sfânta mare muceniţă Marina cea cu bună înţelegere, auzind acestea, a crezut în Hristos. Inima ei s-a aprins cu dumnezeiasca dragoste, încât nici nu mai gândea şi nici nu grăia altceva, decât numai despre Iisus Hristos. Toată luarea ei aminte era acolo, unde auzea ceva grăindu-se despre adevăratul Dumnezeu. Ea, precum credea într-Însul cu inima, tot aşa nu se ruşina a-L mărturisi pe El cu gura, deşi era încă nebotezată. Sfânta Marina dorea să-şi verse sângele său pentru Hristos şi cu El să se boteze, ca într-o scăldătoare a botezului, precum a auzit că mulţi din sfinţii mucenici, din amândouă părţile, s-au botezat în sângele lor, punându-şi sufletele lor pentru Domnul. Asemenea voia şi ea să se facă următoare lor.

Edesie, tatăl ei, aflând că fiica lui, Marina, a crezut în Hristos, a urât-o şi o socotea pe ea, nu ca pe o fiică, ci ca pe o străină. Dar fecioara Marina îşi punea nădejdea spre Tatăl cel ceresc.

Deci, venind în vârsta cea desăvârşită, că la 15 ani, a plecat odată la oile tatălui său, care păşteau pe câmp, ca să le vadă.

În acel timp, s-a întâmplat că eparhul Olimvrie din părţile Răsăritului, un muncitor cumplit al creştinilor, mergea spre Antiohia Pisidiei. El a întâmpinat-o pe ea pe drum şi, văzând-o că este frumoasă, s-a mirat de neobişnuita ei frumuseţe. Deci, îndată rănindu-se de dragostea ei, s-a gândit să o ia de soţie. El, stând în loc şi privind-o, a început a o întreba: *"Fecioară, să-mi spui mie despre tine tot adevărul de ce neam eşti, a cui fiică eşti şi cum te numeşti, pentru că te văd foarte frumoasă la vedere. De eşti din părinţi liberi, te voi lua pe tine cu nuntă legiuită, iar de eşti roaba cuiva, te voi răscumpăra şi te voi face femeia mea".*

Dar fecioara, înfrumuseţându-se mai mult cu înţelepciunea decât cu podoaba feţii şi răspunzând cu blândeţe, i-a spus a cui fiică este şi cum se numeşte. Dar n-a tăinuit că este roaba lui Hristos, crezând întru Unul Dumnezeu, Care a zidit cerul şi pământul, şi cu Acela însoţindu-se prin dragostea inimii, nu mai are trebuinţă de alt mire.

Eparhul, auzind că fecioara este creştină, îndată, ca unul ce avea stăpânire de la împăraţi asupra creştinilor ca să-i muncească, a poruncit ostaşilor să o ia pe dânsa şi să o aducă în cetate după dânsul. Însă cu cinste, pentru că auzise cuvintele ei cele

fecioreşti cu bună înţelegere. De aceea, mai mult a iubit-o pe ea, nădăjduind ca, prin îngrozirea muncilor, să o întoarcă de la Hristos şi să o aducă spre a sa voie.

Fecioara, fiind dusă de către ostaşi, se ruga în auzul tuturor către Dumnezeu, zicând: "Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, nu mă lăsa şi nu da sufletul meu întru stricăciune, ca să nu mă biruiască vrăjmaşii mei. Auzul meu să nu se spurce din cuvintele lor cele viclene. Înţelegerea mea să nu se schimbe din înşelăciunile lor cele spurcate, inima mea să nu se înfricoşeze de îngrozirile lor cele cumplite. Nu face, Doamne, ca a mea credinţă să fie aruncată în noroiul lor şi să nu se bucure de mine diavolul cel urâtor de bine. Ci, trimite-mi ajutor din înălţimea sfântului Tău scaun şi-mi dă înţelepciune, spre deschiderea gurii mele, ca, înarmându-mă cu puterea Ta şi cu darul Tău înţelepţindu-mă, să stau fără de frică şi să dau răspuns la întrebarea ighemonului. Doamne, caută spre mine cu milostivire în ceasul acesta. Iată, acum sunt ca o oaie în mijlocul lupilor, ca o pasăre între cei ce o vânează şi ca peştele în mreajă. Deci, vino şi mă izbăveşte de toate meşteşugirile vrăjmaşului". Astfel rugându-se sfânta pe drum, a ajuns în cetatea Antiohiei Pisidiei.

Eparhul, intrând în cetate după obiceiul său păgânesc, a adus jertfă necuraţilor săi zei şi a făcut praznic în numele împăraţilor săi, iar pe câţi creştini a prins, pe toţi i-a aruncat în temniţă, ca să fie bine păziţi pentru munci.

Pe fecioara Marina a încredinţat-o la nişte femei cinstite să o păzească. A doua zi, eparhul, şezând la judecată înaintea poporului, a poruncit ca mai întâi să aducă pe Marina la întrebare, pentru că gândul lui era la dânsa. Deci, fecioara fiind pusă în faţă, el privea cu plăcere şi cu dragoste trupească fără de măsură la negrăita ei frumuseţe. Apoi a început a vorbi către dânsa, zicând: *"Prea frumoasă fecioară, toţi zeii ştiu că-mi este milă de tinereţile tale şi-ţi cruţ trupul tău cel tânăr care cu podoabă înfloreşte. Te rog, ascultă-mă şi pe mine şi adu jertfă zeilor, ca să-ţi fie bine, pentru că multe averi şi bogăţii vei lua. Tu vei fi mai fericită decât cele de o vârstă cu tine şi mai cinstită decât toate femeile din cetatea aceasta".*

Dar Sfânta Marina i-a răspuns: "Eu, învăţându-mă a cunoaşte pe Tatăl cel ceresc, pe Unul născut Fiul Lui, pe Sfântul Duh, pe Unul în Treime, Dumnezeul cel adevărat şi viu, deprinzându-mă a mă închina Lui şi a-I aduce jertfă de laudă totdeauna, zeilor voştri, pe care nu i-am cunoscut, nu mă voi închina, nici le voi aduce jertfă, ca unii ce sunt fără de suflet şi nesimţitori. Deci, unora ca acelora nu le voi da cinstea mea, care se cuvine numai Ziditorului meu".

Atunci eparhul a zis: *"Marino, iarăşi mă rog ţie, ascultă-mă şi cinsteşte pe zeii cei nebiruiţi, pentru că de vei asculta sfatul meu, atunci îndată înaintea ochilor tuturor cetăţenilor te vei învrednici de mare cinste. Eu te voi lua de soţie şi toţi vor începe a te cinsti, ca pe soţia mea cea iubită. Eu îţi voi fi spre slavă şi cinste, iar tu îmi vei fi spre veselia şi îndulcirea vieţii mele. Deci, de nu mă vei asculta şi vei defăima dragostea ce o am către tine, atunci să ştii că vei cădea în multe rele. Pentru că mă vei sili să te muncesc, chiar nevrând, şi vei pierde în zadar o aşa frumuseţe, sănătate şi viaţă dulce. Astfel tu vei lua multe, amare şi nesuferite munci, şi de foc şi fiare vei pieri".*

Sfânta a răspuns: "Eparhule, nu nădăjdui că vei schimba credinţa mea cea întru Hristos, cu necredinţa voastră, nici cu îmbunări şi nici cu îngroziri, pentru că sunt roabă credincioasă Stăpânului meu, Care a pătimit de voie pentru mine. Dacă pentru mine El a răbdat cruce şi moarte, necruţându-Şi sfântul Său trup cel luat din Preasfânta Fecioară Maria, apoi cu cât mai mult sunt eu datoare să mor şi să pătimesc pentru Dânsul, necruţându-mi cu nimic sănătatea şi păcătosul meu trup. Să nu socoteşti că mă vei înfricoşa cu îngrozirile tale. Iată, eu sunt gata spre toate muncile şi morţile tale, căci Acela spre care eu nădăjduiesc mă va întări. Cele ce-mi zici pentru însoţire, despre cinste, despre slavă şi despre bogăţii, toate acelea îmi sunt mai urâte decât noroiul. Pentru ce să mă lepăd de Mirele meu Hristos, Împăratul Cel fără de moarte, şi să mă însoţesc cu un om tiran şi necredincios, mort cu sufletul? Niciodată nu voi face aceasta".

Eparhul, auzind acele cuvinte îndrăzneţe ale Sfintei Marina şi socotindu-le drept ocară mare şi spre necinstea lui, s-a umplut de mânie şi îndată, schimbând dragostea spre vrajbă şi spre urâciune, a poruncit să dezbrace hainele de pe mireasa lui Hristos, s-o întindă la pământ şi s-o bată fără cruţare cu vergi.

Sfânta fiind bătută fără de milă, trupul ei cel fecioresc se risipea de bătăile ce primea, iar sângele curgea din răni ca pâraiele, încât înroşea pământul. Poporul care privea la aceea, era cuprins de o jale mare, că vedea pe fecioara atât de frumoasă muncită cumplit. Deci, mulţi dintre ei plângeau.

Dar propovăduitorul striga: *"Marino, jertfeşte zeilor, ca să nu-ţi pierzi în deşert frumuseţea şi să te lipseşti mai înainte de vreme de această viaţă dulce".*

Muceniţa, ridicându-şi ochii minţii către Dumnezeu, se ruga, cerând ajutor şi întărire în nevoinţa sa cea pătimitoare. Ea nu simţea durerile în munci, căci se întărea cu darul lui Hristos şi răbda bătăile ce i se dădeau ca în trup străin.

Încă şi unii din popor ziceau către dânsa: "Fecioară, pentru ce îţi pierzi frumuseţea ta de bună voie, petrecând în nesupunere? Vezi cât de cumplit este judecătorul. El te va pierde şi se va şterge de pe pământ pomenirea ta, iar nouă ne este milă de tine!"

Sfânta a răspuns către dânşii cu glas mare, ocărându-i: "O, viclenilor sfetnici şi ajutători ai răutăţii! Voi sunteţi plini de duhul înşelăciunii, precum demult şarpele a sfătuit cu vicleşug pe Eva în Rai; tot aşa şi voi acum mă sfătuiţi, să mă depărtez de Dumnezeul meu. Deci, depărtaţi-vă de la mine voi, lucrătorii fărădelegii, că nu mă veţi înşela pe mine, care m-am dat lui Hristos cu tot sufletul".

Încetând slujitorii a o bate, tiranul a zis către muceniţă: *"Marino, acesta este numai începutul durerilor tale, iar de vei petrece mai mult în nesupunerea ta, îndată vei primi munci şi mai mari".*

Sfânta a răspuns: "Fă toate cele ce-ţi plac, atât ţie, cât şi tatălui tău, diavolul, căci eu nu am grijă de munci. Eu am pe Hristos, Care mă ajută şi El va ruşina toate meşteşugirile voastre!"

Eparhul, mâniindu-se mai mult, a poruncit s-o pironească la muncire cu piroane şi cu ostii de fier să-i strujească trupul.

Ea, ridicându-şi ochii spre cer, zicea: "Vrăjmaşii care îmi gândesc rele m-au înconjurat; iar Tu, Doamne, caută spre mine şi mă miluieşte. Trimite-mi ajutorul Duhului Tău cel făcător de viaţă, ca să mă înţelepţească a mărturisi numele Tău cel Preasfânt şi să mă întărească, să stau cu vitejie împotriva diavolului şi a slugilor lui, ca, biruindu-i, să-i umplu de ruşine. Astfel să fiu spre pildă celor ce Te iubesc şi îşi păzesc cinstea pentru Tine şi să câştig cu dânşii parte între cei de-a dreapta, în vremea judecăţii Tale".

Sfânta se ruga astfel, iar nemilostivii slujitori ai păgânului muncitor, ca nişte mâncători de trupuri, îi strujeau trupul şi o chinuiau mai cumplit. Carnea îi cădea şi sângele îi curgea pe pământ, încât i se vedeau oasele goale. Eparhul, neputând să se uite la o muncire cumplită ca aceea, îşi acoperise faţa. Şi toţi care erau de faţă se mirau de o răbdare ca aceea a sfintei.

Tiranul grăia către dânsa: *"Marino, până când nu-ţi va fi milă de tine? Iată că ţi s-a zdrobit trupul; deci, măcar acum hotărăşte-te a jertfi zeilor, ca să nu pieri desăvârşit".*

Muceniţa a răspuns: "O, fiară sălbatică, care mănânci trupuri omeneşti! Tu te arăţi că te milostiveşti şi ţi-e milă de mine, dar eu nu mă jelesc pe mine, deoarece Însuşi Hristos, Cel ce nu S-a cruţat pe Sine, S-a dat pentru mine la munci şi mai mari. Iar eu, de voi asculta sfatul tău nebun şi de-mi voi cruţa trupul, atunci sufletul meu cum se va încununa în împărăţia cerească?"

După aceasta, eparhul a poruncit să ia pe muceniţa de la muncire şi s-o arunce într-o temniţă adâncă şi întunecoasă, unde se aruncau cei osândiţi la moarte.

Sfânta muceniţă Marina, stând singură în temniţa aceea, nefiind acolo alţi osândiţi, se ruga lui Dumnezeu cu căldura duhului său, strigând din adâncul inimii: "Preaputernice Doamne, Căruia Îţi stau înainte cu frică toate puterile cereşti; Începătoriile şi Stăpâniile se cutremură înaintea feţei Tale şi toată zidirea se ţine, se schimbă şi se înnoieşte cu tăria Ta cea atotputernică. Tu, Stăpâne, caută din înălţimea cerului spre mine, smerita, netrebnica şi nevrednica roaba Ta, că spre Tine nădăjduiesc, la Tine am năzuit şi pentru numele Tău pătimesc. O, Preamilostive, caută şi vindecă acest trup rănit de bătăi şi rupt ca un sac! Înnoieşte sufletul meu şi-l păzeşte în Împărăţia Ta. Dă-mi putere ca să biruiesc şi să calc pe vrăjmaşul meu, precum se calcă nisipul cu picioarele. Să sfărâm puterea aceluia cu ajutorul Tău cel nebiruit, ca şi în mine să se prea mărească Preasfânt numele Tău, în veci!"

Sosind noaptea şi sfânta rugându-se lui Dumnezeu neîncetat, diavolul a îndrăznit a înfricoşa pe muceniţă prin nişte înfiorări de năluciri. Dumnezeu a voit acestea, spre mai mare prea mărire a plăcutei Sale. Deci, fără de veste s-a cutremurat temniţa şi s-a văzut ieşind dintr-un foc ca un fum, o oarecare strălucire şi s-a arătat diavolul în chip de balaur pestriţ, mare şi înfricoşat. El era înconjurat şi încins împrejurul trupului său cel văzut, de mulţi şerpi mici şi de vipere. Diavolul a şuierat înfricoşat şi, căscând gura mare şi spurcată, lăsa o putoare nesuferită. El, înconjurând împrejur pe muceniţă, îi făcea frică mare şi spaimă; apoi, deschizându-şi gura cea spurcată, a năvălit şi a apucat capul sfintei înghiţindu-l. Astfel că muceniţa se părea că este înghiţită de balaur, precum de demult proorocul Iona de chit.

Ea nu s-a deznădăjduit însă, nici nu s-a îndoit în credinţă; ci, îndreptându-şi toată mintea către Dumnezeu, a făcut pe sine semnul Sfintei Cruci, şi îndată a văzut crăpându-se pântecele balaurului, iar ea a ieşit întreagă şi nevătămată din înghiţirea lui. Din acel ceas a pierit toată înfricoşarea, nălucirea şi vedenia diavolească, pentru că, desfăcându-se pământul, a înghiţit pe balaur şi pe toţi şerpii care erau cu dânsul, pogorându-i în iad.

Sfânta muceniţă, fiind strălucită de o lumină cerească şi uitându-se în sus, a văzut acoperământul temniţei ridicat şi raze coborându-se de sus spre dânsa în chipul soarelui. Ea a văzut o cruce mare strălucind cu lumină negrăită, iar deasupra crucii vedea o porumbiţă albă ca zăpada, care grăia astfel: "Bucură-te, Marino, înţeleaptă porumbiţă a lui Hristos, căci ai biruit pe vrăjmaşul cel rău. Bucură-te şi te veseleşte, fiica Sionului celui de sus, căci a venit ziua veseliei tale, în care, cu înţeleptele fecioare, vei intra în cămara cea nestricată a Mirelui Celui fără de moarte, a Împăratului ceresc!" Porumbiţa grăind acestea către dânsa, Sfânta Marina s-a umplut de negrăită bucurie şi plăcere, iar trupul ei cel rupt se vindecă.

Ea singură simţea în sine cum creştea carnea în rănile ei şi le umplea. Pielea cea rănită s-a vindecat şi i-a trecut toată durerea şi neputinţa. Astfel s-a făcut cu tot trupul sănătoasă şi frumoasă, ca şi mai înainte.

Ea s-a întins spre mulţumirea lui Dumnezeu, strigând şi zicând: "Te binecuvântez pe Tine, Stăpâne; Te prea măresc Doamne, Dumnezeul meu, şi laud numele Tău; că, milostivindu-Te spre mine, m-ai cercetat şi ai tămăduit trupul meu. Sufletul meu l-ai întărit şi nu m-ai dat în mâinile vrăjmaşilor mei; ci, arătându-mi chipurile lor cele necurate, i-ai doborât pe ei în adâncul cel mai dedesubt. Înfricoşările lor le-ai gonit din mine, iar acum, bucurându-mă şi veselindu-mă de Tine, Dumnezeule, Mântuitorul meu, mă rog bunătăţii Tale celei iubitoare de oameni, ca să mă învredniceşti pe mine băii Sfântului Botez, că precum cu sângele, aşa şi cu apa spălându-mă, să mă aflu vrednică a intra în cămara Ta, că eşti binecuvântat în veci!"

În nişte vedenii şi descoperiri ca acestea şi într-o bucurie ca aceasta prăznuind Sfânta Marina, a petrecut toată noaptea aceea, până ce s-a luminat ziua, când a sosit şi vremea sfârşitului nevoinţei sale.

A doua zi, eparhul Olimvrie iarăşi a şezut la judecata sa cea necurată şi nedreaptă, adunându-se la privelişte tot poporul. Poruncind el ca să scoată pe muceniţă din temniţă, a pus-o înaintea sa la întrebare. Văzând-o pe ea cu faţa luminoasă şi cu tot trupul întreg şi sănătos, neavând nici o urmă de rănile cele de ieri, s-a mirat foarte mult şi tăcea uimit, nepricepând cum muceniţa, care ieri a fost rănită peste tot, într-o noapte s-a tămăduit desăvârşit. Încă se mira şi poporul de acea minunată tămăduire. Deci, unii ziceau, că mare este puterea lui Hristos, iar alţii o numeau pe aceea vrajă.

Eparhul, abia deschizându-şi gura, a început a zice către sfântă: *"O, Marino, vezi cât se îngrijesc de tine zeii noştri, căci, milostivindu-se spre tinereţea şi frumuseţea ta, te-au vindecat de rănile tale. Deci, se cade şi ţie ca, pentru facerea de bine ce ai luat-o de la ei, să le răsplăteşti cu jertfe mulţumitoare, iar mai vârtos se cade ţie, ca să fii următoare şi moştenitoare tatălui tău, precum el slujeşte zeilor în rânduiala jertfelor, tot aşa şi tu te vei face jertfitoare şi le vei sluji lor în toate zilele vieţii tale".*

Sfânta a răspuns: ***"Nu se cuvine mie să las pe Dumnezeul meu Cel adevărat şi viu şi să slujesc zeilor voştri celor mincinoşi şi morţi. Mai ales se cade şi ţie, să cunoşti pe Unul Dumnezeul cerului şi să crezi în El. Puterea Lui ai văzut-o în mine, căci tu care m-ai rupt ieri în bucăţi, El astă noapte, într-un ceas m-a făcut întreagă şi sănătoasă; pentru că El este doctor Atotputernic al sufletelor şi al trupurilor omeneşti".***

Dar împietritul eparh a poruncit ca iarăşi s-o chinuiască. Atunci au spânzurat-o din nou la muncire şi, aducând lumânări aprinse, îi ardeau spatele şi coastele ei, iar ea, afundându-şi mintea în Dumnezeu cu rugăciunea ce o făcea în taina inimii ei, răbda acele chinuri în tăcere. Ea a fost arsă ca un cărbune şi friptă ca nişte carne de mâncare.

După ce au scos-o de la muncire abia vie, a strigat cu glas mare: ***"Doamne, m-ai învrednicit pe mine pentru numele Tău a trece prin foc, învredniceşte-mă a trece şi prin apa Sfântului Botez, ca, spălându-mă de păcate, să mă duci în împărăţia Ta!"***

Muncitorul, auzind că muceniţa a pomenit de apă, a zis: *"Iată, însetează, ticăloasa! Se cade a o adăpa pe dânsa".*

Deci, el a poruncit să tragă un poloboc foarte mare şi să-l umple cu apă şi să arunce într-însul pe muceniţa legată, ca, afundându-se în apă, să se înece.

Slujitorii când au luat-o ca s-o arunce în apă, ea a zis cu glas mare: ***"Doamne, Iisuse Hristoase, Care prin bărbăţie scoţi pe cei ferecaţi, Care dezlegi legăturile morţii şi ale iadului şi ridici din morminte cu voia dumnezeieştii Tale puteri, caută spre roaba Ta şi rupe legăturile mele, iar această apă să-mi fie spre Sfântul Botez şi spre a doua naştere, cea spre viaţa veşnică; astfel ca, dezbrăcându-mă de omul cel vechi, să mă îmbrac în cel nou şi să mă arăt Ţie în cămara Ta în haina cea de nuntă!"***

Aşa rugându-se muceniţa, slujitorii au aruncat-o în polobocul cel plin de apă şi, afundându-o, voiau să o înece.

Atunci îndată s-a cutremurat pământul şi legăturile muceniţei s-au dezlegat, iar slujitorii, cuprinşi de mare frică, au fugit de lângă poloboc, pentru că venise de sus o rază de lumină negrăită deasupra capului sfintei şi i s-a arătat iarăşi acea porumbiţă albă pe care o văzuse mai înainte pogorându-se din înălţime în chipul soarelui. Aceea, purtând în gură o cunună de aur şi zburând pe deasupra capului muceniţei, se atinse cu picioarele de creştetul capului ei şi iarăşi zbură în înălţime.

Vedenia aceasta era văzută nu numai de sfântă, ci şi de unii din cei ce stăteau de faţă, care erau vrednici de o vedenie ca aceea; pentru că în popor erau mulţi creştini tăinuiţi, care s-au învrednicit de a vedea acestea.

Sfânta, stând în apă, fără a se scufunda, cânta slăvind şi binecuvântând numele cel mare al Preasfintei Treimi: al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Apoi s-a văzut un stâlp de foc deasupra sfintei, ajungând până la cer, iar pe stâlp era o cruce în chipul cristalului, care arunca raze luminoase; deci, porumbiţa aceea, zburând, a şezut pe vârful crucii. Atunci a venit un glas de sus în auzul tuturor, zicând: ***"Pace ţie, Marino, mireasa lui Hristos! Acum vei primi din mâna Domnului cununa frumuseţii cea neveştejită şi te vei odihni cu sfinţii în Împărăţia cerurilor!"***

Poporul auzind acel glas, încă şi pe muceniţă văzând-o ieşind din apă cu trupul sănătos, neavând pe sine nici urmă de arsuri, ci fiind întreagă, albă cu trupul şi frumoasă, îndată o mulţime mare de bărbaţi şi de femei au crezut în Hristos şi s-au mărturisit că sunt creştini, arătându-se gata de moarte pentru Hristos.

Ighemonul s-a înspăimântat văzând întoarcerea către Hristos a poporului celui atât de numeros. Deci, nu ştia ce să facă. El, umplându-se de mânie, a scos oastea pe care o avea înarmată cu săbiile trase asupra poporului şi a poruncit ca pe toţi cei ce slăveau numele lui Hristos să-i taie. Deci, câţi erau acolo necredincioşi sau fricoşi, aceia au fugit. Iar câţi cu adevărat au crezut, aceia singuri s-au plecat sub sabie. Atunci au căzut ucişi din amândouă părţile ca la cincisprezece mii. Aceia, botezându-se în sângele lor şi curăţindu-se de toate păcatele, au intrat întru bucuria Domnului lor, încununaţi cu mucenicie.

După aceasta, eparhul a condamnat şi pe muceniţă a fi tăiată cu sabia. ***Deci, Sfânta Marina, fiind scoasă afară la locul cel de tăiere, a cerut puţină vreme la cei ce o duceau pe ea şi, întorcându-se spre poporul cel ce venea după dânsa, îi sfătuia pe toţi să cunoască pe Unul adevăratul Dumnezeu, făcătorul lor, şi să fugă de înşelăciunea diavolească şi de pierderea închinării de idoli. Apoi, plecându-se la rugăciune, s-a rugat din destul pentru toţi.***

Atunci, deodată s-a cutremurat pământul şi a venit frica peste toţi. Mulţi au căzut la pământ de frică, chiar şi călăul, pentru că Domnul nostru Iisus Hristos, cu sfinţii Săi îngeri, S-a arătat din cer miresei Sale, chemând-o pe dânsa întru odihna Sa, întinzându-şi mâinile ca să-i primească sufletul ei.

Ea, umplându-se de negrăită bucurie, a rugat pe călău ca degrabă să-şi săvârşească porunca lui. Deci, ea şi-a plecat cinstitul său cap sub sabie şi astfel a fost tăiat, iar sufletul i s-a luat cu mâinile Domnului şi l-a dus la locaşurile cereşti.

Sfânta mare muceniţă Marina şi-a sfârşit nevoinţa muceniciei sale, în 17 zile ale lunii iulie.

Pătimirea a scris-o cel ce a văzut cu ochii, robul lui Dumnezeu Teofim, care a privit la toate muncile ei. El s-a învrednicit de aceleaşi vedenii, care i s-au descoperit sfintei. Astfel, el a dat credincioşilor spre folos şi spre cinstea şi pomenirea iubitei mirese a lui Hristos, Marina, şi spre slava iubitorului de oameni, Hristos, Mântuitorul nostru, Căruia împreună cu Tatăl şi cu Sfântul Duh, să-I fie cinste şi slavă, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Amin.

Sfânta mare muceniță Marina - drumul spre sfințenie

Izbăvitoare de duhuri rele și tămăduitoare de boli trupești și sufletești, Sfânta Marina a murit în urma persecuțiilor asupra creștinilor, în timpul împărăției lui Dioclețian.

***

Născută în Antiohia Pisidiei, Sfânta Marina și-a pierdut mama pe când era o copilă și a fost încredințată unei femei, spre creștere. Fecioara a învățat despre credința în Dumnezeu de la oamenii din localitate și a hotărât să își păstreze curăția și să Îi slujească Domnului.

Pe când avea 15 ani a fost pârâtă că e creștină dregătorului cetății, iar acesta, impresionat de frumusețea ei, a dorit să o ia de soție și să o ferească de chinurile care urmau, dar Sfânta Marina nici nu a vrut să audă de o astfel de propunere.

Supusă la diferite torturi, a rămas cu trupul nevătămat, ca prin minune, dar s-a rugat Domnului să primească botezul muceniciei, iar ruga ei a fost ascultată. Sfânta Marina a fost decapitată, dar nu înainte de a lovi cu un ciocan un diavol care luase chip de balaur, făcându-l să dispară cu semnul Sfintei Cruci.

Moaștele sfintei se află la biserica închinată ei din Atena, iar părticele din acestea se găsesc și în țara noastră, la Mănăstirea Hurezi și la biserica din localitatea Fetești, județul Suceava.

Sinaxar - Pomenirea Sfintei marei muceniţe Marina

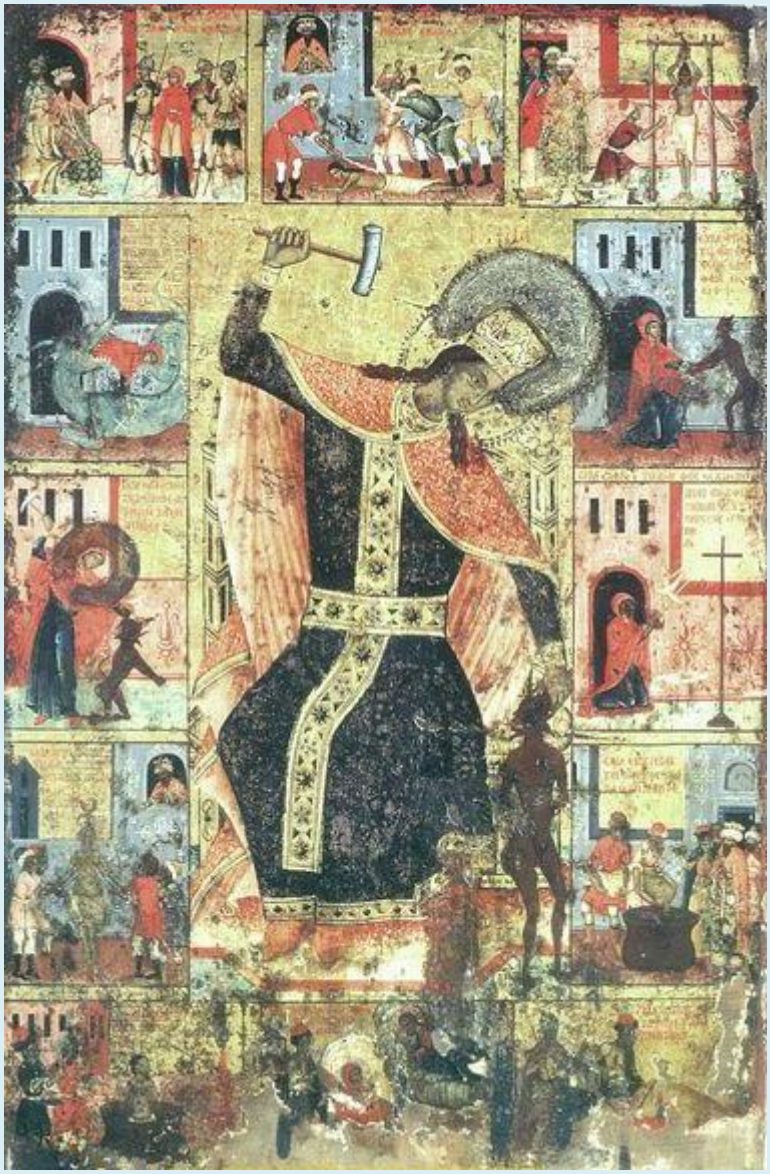

În această lună (iulie), în ziua a şaptesprezecea, pomenirea Sfintei marei muceniţe Marina.

Această Sfântă era din Antiohia Pisidiei, fiind fiica una născută a unui Edisie, popă idolesc. Şi după ce a murit mama ei, a dat-o tatăl său pe seama unei femei; făcându-se ea de 12 ani, se ruga să înveţe credinţa creştinilor şi a învăţat-o de la creştinii ce erau din acel sat. Iar când a fost ca de 15 ani, a poftit să săvârşească lupta muceniciei.

Dacă a aflat de aceasta, ighemonul Olimvirie a trimis de a prins-o şi a băgat-o în temniţă. Peste puţine zile, scoţând-o, a adus-o la judecata sa şi văzând-o, s-a spăimântat cu totul de frumuseţile ei.

Şi, întrebând-o de unde este şi cum îi este numele, ea zise: ***"Marina mă cheamă, născută şi crescută în Pisidia şi cred în numele Domnului meu".***

De aceea, nevrând ea a se lepăda de Hristos, a poruncit şi a fost bătută cu toiege fără milă, până s-a roşit pământul de sângele ei; apoi au băgat-o în temniţă. Şi s-a făcut cutremur mare, încât se cutremura temniţa şi iată a ieşit dintr-o parte a temniţei un balaur şuierând tare şi târându-se, părea că varsă foc împrejurul Sfintei. De aceea, speriindu-se ea foarte şi îngrozindu-se, ruga pe Dumnezeu. Atunci acel groaznic balaur s-a prefăcut arătându-se în chip de câine negru; iar Sfânta, luându-l de păr şi găsind un ciocan, l-a bătut pe cap şi peste spinare până l-a slăbit. După aceasta, fiind adusă Sfânta la a doua cercetare şi rămânând tare în credinţa lui Hristos, a fost supusă la multe chinuri pe care răbdându-le, ighemonul cu mânie i-a tăiat capul.

Sinaxar - Sfânta mare muceniță Marina - 17 iulie

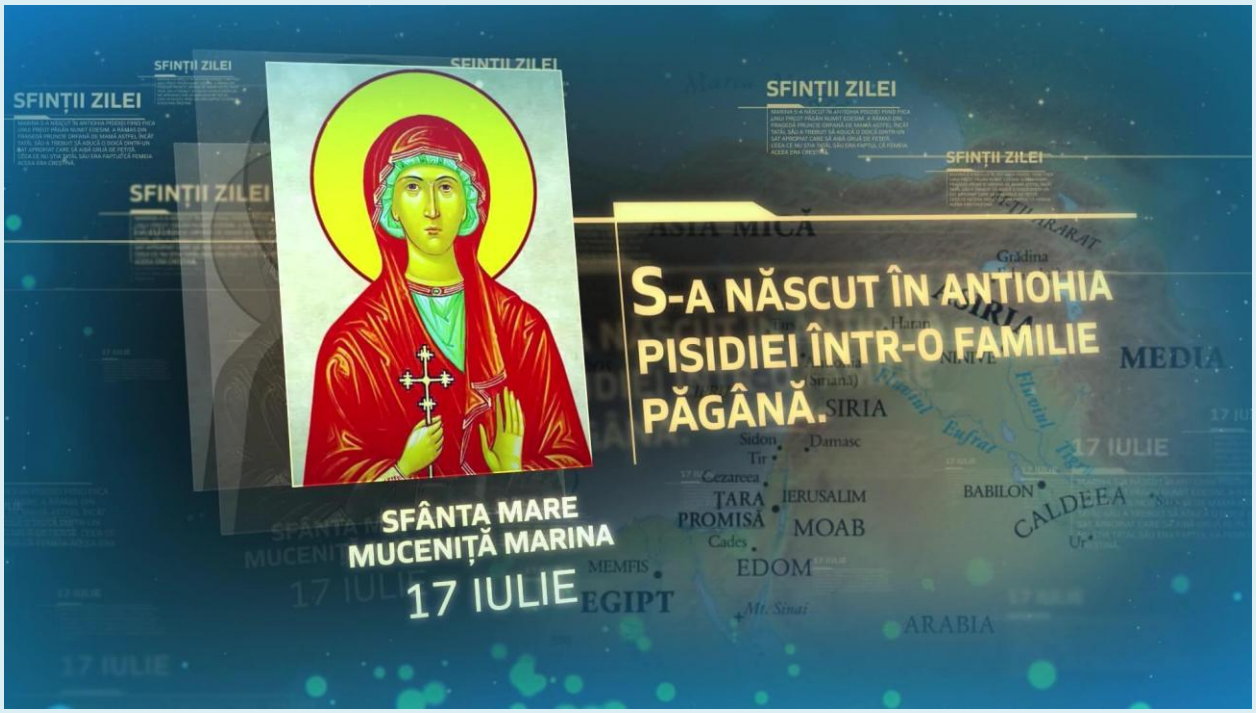

https://www.trinitas.tv/sfanta-mare-mucenita-marina-17-iulie/

***

Sfânta mare muceniță Marina a rămas până în ziua de astăzi în amintirea creștinilor ca o pildă de curaj mărturisitor.

Marina s-a născut în Antiohia Pisidiei fiind fiica unui preot păgân numit Edesim. A rămas din fragedă pruncie orfană de mamă, astfel încât tatăl său a trebuit să aducă o doică dintr-un sat apropiat care să aibă grijă de fetiță. Ceea ce nu știa tatăl său era faptul că femeia aceea era creștină. A îngrijit-o cu căldură și dragoste pe Marina vorbindu-i, nu de puține ori despre Mântuitorul Hristos. Marina și-a dorit botezul și s-a învrednicit în ascuns de acest dar.

Ajunsă la vârsta de cincisprezece ani cunoștea despre persecuțiile creștinilor și despre slăvitele martirii ale celor ce-l mărturiseau curajos pe Hristos și ruga pe Domnul ca în cazul în care va ajunge vreodată în situația mărturisirii să o întărească să primească glorioasa cunună a muceniciei. Marina a trăit în vremea crunților împărați romani persecutori ai creștinilor Maximian și Dioclețian.

Guvernatorul local se numea Olibrie. Acesta, într-o zi a zărit-o întâmplător pe Marina și a fost cucerit de frumusețea ei. I-a încolțit în inimă gândul de a o lua de

soție dacă ar fi fost din rândul cetățenilor liberi sau dacă nu măcar de concubină. A ajuns să o găsească. Marina nu a fost în nici un caz de acord recunoscându-i faptul că era creștină.

Rănit de refuzul ei și forțat de legea imperială a torturat-o mânios pe Sfânta Marina încercând să o facă să se lepede de Hristos. Nu a reușit. A aruncat-o într-o temniță întunecată unde Marina s-a luptat cu foarte multe ispite din partea vrăjmașilor demoni.

După nenumărate zile de chinuri la văzul cărora mulți oameni s-au convertit la creștinism, Sfânta Marina a fost condamnată la moarte prin decapitare.

A fost o sfântă cinstită în întreg creștinismul. De ziua prăznuirii sale în Constantinopol se organiza o adunare impresionantă la celebra biserică a Sfântului Mina.

Mai trebuie menționat faptul că viața Sfintei Marina, scrisă de un anume Timotei și însoțită de ample comentarii explicative ale Sfântului Metodie al Constantinopolului a fost tradusă și în limba latină. În această traducere latină numele dat Sfintei Marina este Margareta. Astfel în creștinismul apusean Sfânta Marina este cinstită și cunoscută ca Sfânta Margareta.

Ștefan Sfarghie - Sinaxar - Sfânta mare muceniţă Marina

Sfânta Marina (†270) a trăit în Antiohia Pisidiei, fiind fiica unui oarecare Edesim, slujitor al idolilor păgâni. Murind mama ei, Marina a fost încredinţată unei slujnice, în afara cetăţii, iar pe când avea 12 ani, a auzit de Hristos şi dorea să înveţe şi ea învăţăturile creştine.

Şi a fost îndrumată pe calea credinţei adevărate de unii creştini din satul unde locuia, iar pe când avea 15 ani a fost pârâtă la dregătorul cetăţii, Olibrie, că nu se închină idolilor. Şi acesta, trimiţând să o prindă, a închis-o în temniţă.

Deci, dregătorul a chemat-o la judecată şi minunându-se de frumuseţea ei şi fiind aprins de poftă trupească, dorea ca Marina să-i devină soţie. Însă sfânta nu a voit acest lucru, ci L-a mărturisit cu mult curaj pe Mântuitorul Iisus Hristos. Pentru aceasta a fost cumplit bătută cu toiege, apoi a fost legată de un stâlp şi păgânii i-au strujit tot trupul cu unelte ascuţite. Şi a pătimit fecioara Marina multe feluri de cazne, atât în temniţă, cât şi la a doua cercetare. După aceasta a fost arsă cu făclii, dar ea a rămas tare în credinţa sa, încât mulţi păgâni au crezut în Hristos Iisus Domnul.

În cele din urmă, dregătorul i-a tăiat capul şi aşa Sfânta Marina a primit cununa muceniciei din mâinile Domnului.

Iulian Dumitraşcu - Calendar Ortodox - Sfânta mare muceniţă Marina; Sfântul ierarh Eufrasie, episcopul Ionopolei

1.Sfânta Marina s-a născut în Antiohia Pisidiei, fiind fiica unui slujitor al idolilor păgâni, anume Edesie. Murind mama sa, Marina a fost încredinţată unei femei dintr-un sat din afara cetăţii, să o crească. Ajungând la vârsta de 12 ani şi auzind de Hristos, se ruga să fie învăţată credinţa creştinilor. Şi a fost învăţată de unii din satul unde locuia, şi a început a vieţui în rugăciune şi în desăvârşită înţelepciune şi curăţie, dorind a urma mucenicilor din vremea aceea.

Împlinind 15 ani, ea a fost adusă înaintea mai-marelui cetăţii, Olimvrie cu numele, care, auzind că ea nu se închină idolilor, a închis-o în temniţă. Apoi a fost scoasă la judecată şi, văzând-o, dregătorul s-a minunat de frumuseţea ei şi, întrebând-o cum îi este numele şi neamul, ea a zis: „Marina mă cheamă, născută sunt în Pisidia şi cred în numele Domnului Hristos”.

Deci, nevrând ea să se lepede de Hristos, dregătorul a poruncit de au întins-o şi a fost bătută cu toiege, fără milă, încât s-a înroşit pământul de sângele ei. A poruncit, apoi, de au spânzurat-o pe stâlp şi i-au sfârtecat trupul cu unelte ascuţite, multă vreme. Şi a pătimit fecioara multe feluri de cazne, atât în temniţă, cât şi la a doua cercetare.

Deci, a fost arsă cu făclii şi aruncată cu capul în jos, într-un vas plin cu apă. Şi, rămânând tare în credinţa în Hristos şi nevătămată, prin aceasta mulţi au crezut în Hristos, tăindu-li-se pentru aceasta capetele. Şi, pornindu-se cu mânie, dregătorul i-a tăiat şi ei capul, în ziua de 17 iulie a anului 304.

Creştinii au îngropat cu evlavie sfântul ei trup. Astăzi, părţi din moaştele sfintei se găsesc la Mănăstirile Xenofont, Iviron şi Filoteu din Muntele Athos, iar în ţara noastră la Mănăstirile Horezu (jud. Vâlcea), Căldăruşani şi Ţigăneşti (jud. Ilfov), precum şi în alte sfinte locaşuri.

Pentru rugăciunile Sfintei mari muceniţe Marina, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Sfântul ierarh Eufrasie, episcopul Ionopolei

Cetatea Ionopolei, sau Ienopolei, din Paflagonia, se numește azi Inebolu și este pe teritoriul actual al Turciei. Sfântul ierarh Eufrasie, episcopul Ionopolei, s-a săvârșit cu pace.

Proloage - Pomenirea Sfintei, mare muceniţe Marina (†270)

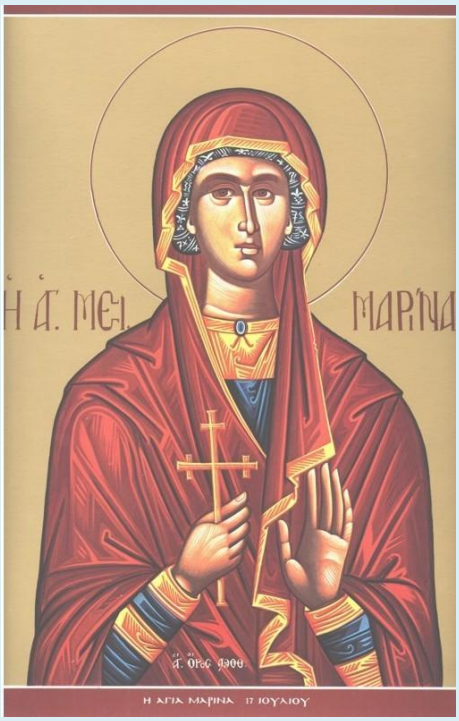

Luna iulie în 17 zile: pomenirea Sfintei, mare muceniţe Marina (†270)

Aceasta a trăit în Antiohia Pisidiei, fiind fiică a unui oarecare Edidie, slujitor al idolilor păgâni. Murind mama sa, Marina a fost încredinţată unei femei, din afară de cetate, să o crească. Ajungând la vârsta de doisprezece ani şi auzind de Hristos, se ruga să o înveţe şi pe ea credinţa creştinilor. Şi a fost învăţată, de unii, din satul unde locuia, şi a început a vieţui în rugăciune şi în desăvârşită înţelepciune, dorind lupta mucenicilor. Împlinind cincisprezece ani, a fost pârâtă la dregătorul cetăţii. Olimbrie cu numele, că nu se închină idolilor. Şi acesta, trimiţând să o prindă, a închis-o în temniţă.

Deci, a fost scoasă la judecată şi, văzând-o, dregătorul s-a minunat de frumuseţea ei şi, întrebând-o cum îi este numele şi neamul, ea a zis: "Marina mă cheamă, născută sunt în Pisidia şi cred în Numele Domnului meu."

Şi era cuprins de dragoste dregătorul, văzând chipul ei frumos, peste fire şi o rugă să-i fie lui soţie. Dar, nevrând ea a se lepăda de Hristos, a poruncit de a întins-o şi a fost bătută cu toiege, fără de milă, încât s-a roşit pământul de sângele ei. A poruncit, apoi, de au spânzurat-o pe stâlp şi i-au strujit trupul cu unelte ascuţite, multă vreme. Şi a pătimit fecioara multe feluri de cazne, atât în temniţă, cât şi la a

doua cercetare. Deci, a fost arsă cu făclii şi aruncată cu capul în jos, într-un vas plin cu apă.

Şi, rămânând tare în credinţă în Hristos şi nevătămată, prin aceasta mulţi au crezut în Hristos, cărora li s-au tăiat capetele. Şi, pornindu-se cu mânie, dregătorul i-a tăiat şi ei capul.

Dumnezeului nostru, slavă!

Întru această zi, cuvânt al Sfântului Teodor Studitul.

Oamenii cei buni vorbesc cuvinte bune şi cuvânt prost nu scot din gura lor, ca să nu greşească. Precum zice apostolul Pavel: "Tot cuvântul rău din gurile voastre, să nu iasă, în afară de ceea ce este bun, spre zidirea credinţei, şi să dea dar ascultătorilor. Şi, să nu scârbiţi pe Duhul Sfânt, cu Care v-aţi pecetluit în ziua izbăvirii." Şi, iarăşi, zice: "Toată amărăciunea şi mânia şi iuţimea, strigarea şi defăimarea să se ridice de la voi, împreună cu toată răutatea. Şi să fiţi unul spre altul blânzi şi milostivi, făcând cele plăcute unul altuia, precum şi Dumnezeu prin Hristos, a făcut cele plăcute vouă."

Vedeţi oare, ce porunceşte? Şi câtă este şi dorinţa cea întemeiată a poruncii? Şi acestea spre cine le vorbea? Nu către călugări, ci, de-a dreptul, spre toţi cei din lume.

Dar către călugări acel cuvânt este de cuviinţă a-l grăi. Că, adică: "Cei care sunt ai lui Hristos, trupul şi-au răstignit, cu patimile şi cu poftele ca să nu fie lucrători la fapta păcatului." Dacă acestea aşa sunt, apoi să socotească, cei ce, acum, se sfădesc, că de osândă sunt vrednici, căci ei nu numai că se sfădesc, ci şi, unul asupra altuia, îşi ridică mâinile.

Dar, oare, cu adevărat, îţi întinzi mâna spre călugăr, tu cel ce eşti încă în tagma oamenilor de rând, sau tu, cel călugărit, îndrăzneşti a lovi cu toiagul pe cel nou venit la supunere? Drept aceea, nu eşti călugăr ci bătăuş, nici pustnic, ci tâlhar, nici fiu al păcii, ci rob al mâniei. Au, doară, n-au venit bătăile din ocărî şi după bătăi, oare, nu urmează moartea? Deci, cei ce fac acestea se cade să fie cercetaţi, cu canon foarte greu, ca nu cumva să ajungă mai rău.

Iar voi, iubiţilor, ca nişte ucenici ai Stăpânului Celui blând şi dătător de pace, cu blândeţe şi cu pace să petreceţi. Pacea şi sfinţenia, cu toţii să le urmaţi, fără de care nimeni nu va vedea pe Domnul.

Trebuie să ne sfiim şi să ne plecăm, fraţilor, Trupului şi Sângelui Domnului nostru Iisus Hristos, pe care ne-am învrednicit să le primim. Şi, în sufletul nostru, care primeşte aceste Preacurate daruri, să nu mai sălăşluiască răutatea, mânia, nici poftele cele necurate. Şi gura, care a primit Izvorul cel nemuritor al Vieţii, să nu mai scoată cuvinte necuviincioase şi putrede, nici ochii, care s-au curăţit cu cinstitul Sânge al lui Hristos, să nu mai privească, sălbatic, ca o fiară, nici să oglindească satanicile şi desfrânatele privelişti. Să păzim toate mădularele noastre curate, ca nişte mădulare ale lui Hristos.

Să avem în mare cinste fecioria, că fecioria este bunătatea cea dintâi, care a strălucit în Rai, mai înainte de a fi înşelat şarpele pe strămoşul Adam. Fecioria este aceea care a fost şi s-a făcut Maică lui Hristos. Fecioria este cea care face din oameni îngeri, fecioria înalţă lumea spre cer, spre nemurire. Dar nu-i va putea cineva să o câştige în alt chip, decât cu multe dureri, osteneli şi sudori, că unde este îndreptare mare, acolo trebuie să fie şi silinţă mare. Deci, dar precum sabia cea ascuţită taie pe vrăjmaş, aşa şi sufletul, cel alcătuit cu frica lui Dumnezeu, taie, îndată gândurile drăceşti. Şi, dacă sabia se va toci, iarăşi, să se dreagă şi va tăia, nu numai mii, ci şi milioane de draci, precum cântă David. Fiţi cu grijă, iubiţilor, că mulţi sunt cei ce se luptă cu noi, în toate zilele, şi milioane de duhuri se războiesc cu noi, împotriva cărora, se cade să ne luptăm, până la sfârşit, ca nişte ostaşi nebiruiţi ai lui Hristos.

Iar mila lui Dumnezeu, până la sfârşit, adăugă, celor ce se nevoiesc bine, osârdie multă, ca să sporească, spre toată fapta bună, şi să câştige Împărăţia Cerurilor în Iisus Hristos, Domnul nostru, a Căruia este slava şi stăpânirea, împreună cu Tatăl şi cu Duhul Sfânt, acum şi pururea şi în vecii vecilor! Amin.

Întru această zi, cuvânt pentru cei ce greşesc şi nu vor să se pocăiască.

Mulţi din cei ce greşesc zic adesea: "Sunt plin e întinăciune, cum voi putea să mă apropii de Dumnezeu şi cum voi putea să mă apropii de Dumnezeu şi cum voi putea să-L rog pe El, fiind eu cuprins de greşeli diavoleşti?"

Frate, oare, eşti silit şi lipsit de îndrăzneală? Tocmai pentru aceasta să vii, ca să afli îndrăzneală mare. Că, oare, Dumnezeu este un om, care vrea să te întrebe pe tine, ca să te ruşinezi de El? Dumnezeu vrea, mai mult decât omul să te izbăvească pe tine din păcat. Nici tu însuţi nu doreşti mântuirea ta, aşa cum vrea El să te mântuiască pe tine. Deci, să nu zici: "Am pierit, ce voi face?"

Ai doctor, mai presus decât leacurile, care vrea să te vindece pe tine de boala păcatului, dacă tu singur îţi vei arăta boala, adică, îţi vei mărturisi, mai înainte, greşeala ta, căci, pocăinţa de păcate face curat pe cel ce se pocăieşte cu mintea.

Bine este a nu greşi, dar, şi mai bine este, ca cei ce greşesc să se pocăiască şi, din durerile bolii, să se izbăvească şi, după răni, să fie sănătoşi. Pentru că nu a cădea este cumplit, ci a nu se ridica şi a zăcea după cădere.

De vei zice: "Peste fire am greşit", dar, cine este fără de păcat, pe pământ? Să-ţi fie destul aceasta spre pomenire; spune-ţi, tu, mai întâi, fărădelegile tale, ca să te îndreptezi. Plângi mai înainte, cât este încă vremea pocăinţei, ca să nu plângi atunci când nu va mai fi vreme de pocăinţă. Să lucrăm binele, până ce putem. Că nu iubeşte un tată pe fiul său, cât iubeşte Dumnezeu sufletul cel ce se pocăieşte. Că aşa este iubirea de oameni a Stăpânului, că nu se întoarce de la nici unul din cei ce aleargă la El.
Pentru cel ce vrea niciodată nu este vreme neprielnică pentru căutarea mântuirii. Pentru că tâlharul s-a mântuit, nu din pricina vremii, ci pentru că a crezut şi s-a osândit pe sine şi astfel, a luat, după faptele sale, şi, aşa, a aflat visteria cea nedeşertată a Împărăţiei Cerurilor.

Că, pentru cel ce se căieşte, începutul mântuirii este să se osândească pe sine; şi nu se va îndrepta cineva, acoperindu-şi greşelile sale. Iar cel ce se căieşte de răutăţile ce a făcut, dacă nu va face vrednică ispăşire de păcate, prin împlinirea canoanelor, atunci, acela va răspunde la Judecată.

Dumnezeului nostru slavă, acum şi pururea şi în vecii vecilor! Amin.

Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida - Pomenirea Sfintei mari muceniţe Marina

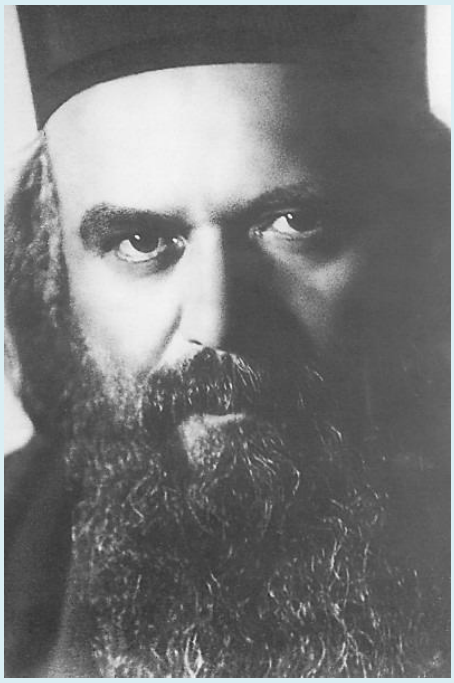

Sfânta Marina s-a născut în Antiohia Pisidiei din părinţi păgâni. La vârsta de doisprezece ani, Marina a aflat cele despre Stăpânul Iisus Hristos, Domnul: despre întruparea Lui din Preasfânta Născătoare de Dumnezeu, despre minunile Lui nenumărate, despre patima Lui pe cruce şi despre slăvită învierea Lui.

Inima ei tânără s-a înflăcărat de dragostea pentru Hristos şi a luat în inima ei hotărârea de a nu se mărita niciodată, ci de a-şi închina toată viaţa lui Hristos Domnul, cu dorinţa de a muri ca muceniţă a Lui, botezându-se cu botezul sângelui.

Tatăl ei a urât-o pentru credinţa ei creştină şi nu a mai socotit-o ca pe fiica lui.

Cezarul locului, Olymbrius, aflând de la Marina că este creştină, mai întâi a voit să o ia de soţie. Când Marina a refuzat, el i-a poruncit ca să se plece şi să se închine idolilor.

Atunci Sfânta Marina i-a zis: «Nu mă voi pleca înaintea idolilor, nici voi jertfi înaintea unora care nu suflă şi sunt morţi, care nu se cunosc pe ei înşişi, nici pot să îşi dea seama dacă oamenii îi cinstesc sau îi necinstesc. Eu nu le voi da lor cinstea care se cuvine doar Unuia Dumnezeu, Făcătorul meu.»

Atunci Olymbrius a dat-o pe Marina la chinuri, iar după ce a umplut-o de sânge din cap până în picioare a aruncat-o în temniţă.

În temniţă Marina s-a rugat lui Dumnezeu. După rugăciune, în celulă a intrat diavolul, care luând chipul unui şarpe sinistru i s-a încolăcit în jurul capului. Când Marina s-a însemnat cu semnul Sfintei Cruci, şarpele a crăpat şi s-a făcut nevăzut. Atunci pe Marina a înconjurat-o o lumină cerească, care a făcut parcă să se topească pereţii închisorii şi tavanul, în locul acela arătându-se o cruce nespus de înaltă, în vârful Crucii se afla o porumbiţă albă, care zicea cu glas: "Bucură-te, Marino, porumbiţă cuvântătoare a lui Hristos, fiică a Sionului celui de sus, căci iată ziua bucuriei tale s-a apropiat!"

Atunci Sfânta Marina s-a vindecat desăvârşit de toate rănile şi durerile ei, cu puterea lui Dumnezeu.

Dementul jude a schinguit-o atunci bestial în toată ziua următoare, aruncând-o şi în foc şi în apă, dar Sfânta Marina a îndurat toate ca şi când ar fi fost în trup străin. La urmă judecătorul a osândit-o la moarte prin decapitare.

Mai înaintea morţii ei, Stăpânul Hristos a venit la ea, înconjurat de îngeri. Ea a fost decapitată în timpul împărăţiei lui Diocleţian, dar cu sufletul şi cu puterea ea a rămas vie şi pe pământ şi în ceruri.

Mâna Sfintei Marina odihneşte la Mânăstirea Vatopedi din Sfântul Munte Athos. Sfânta Marina are şi o mânăstire închinată ei, în care se află şi parte din sfintele ei moaşte făcătoare de minuni, situată în vârful Muntelui Langa din Albania, cu vedere spre Lacul Ohrid. Nenumărate minuni s-au lucrat şi se lucrează încă în această Sfântă Mânăstire, cărora le stau martori nu doar creştinii, ci şi musulmanii. Aşa de mult au respectat turcii acest sfânt locaş, încât nu au îndrăznit niciodată să tulbure nici obştea mânăstirii, nici să confişte proprietăţile ei. Într-o vreme paznicul mânăstirii a fost chiar un turc musulman.

Cântare de laudă la Sfânta mare muceniţă Marina

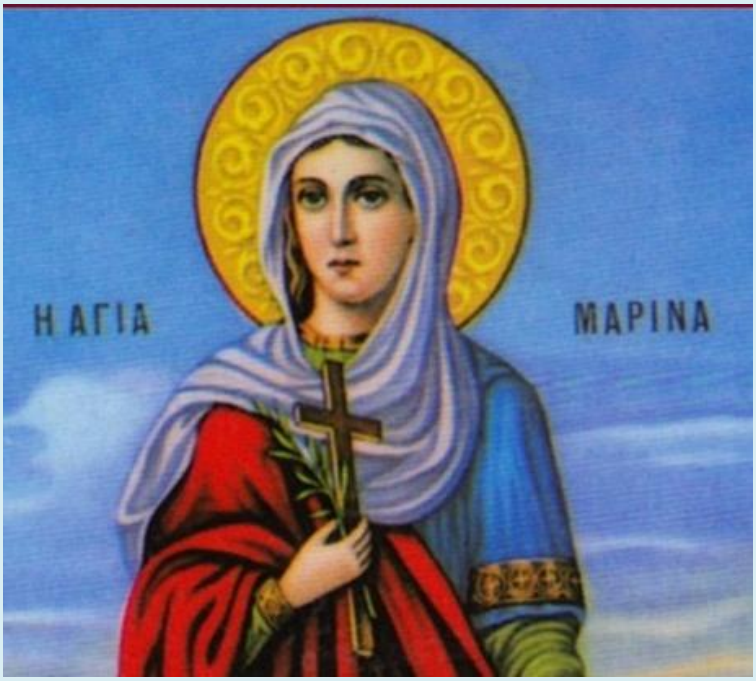

Sfânta Marina Domnului se roagă,
Ruga întărindu-şi cu lacrimi fierbinţi.
«Stăpâne Doamne Iisuse, Mântuitorule al meu,
Tu în ajutor stai celor
Ce nădăjduiesc către Tine.
Aproape mie fii, Stăpâne,
aproape sufletului meu,
Când vor voi necredincioşii
Trupul să-mi ucidă.
Fii lângă mine Doamne, cela ce eşti
A mucenicilor Putere,
Ca să îndur chinul fară frică, nici plânset.
Iată eu oaie sunt
În mijlocul lupilor,
Pasăre singuratică
Spre vânarea lor,
Vânatul hăituit
Al dinţilor lor -
Ci eu nădăjduiesc întru Tine, Doamne,
Doamne al mântuirii mele.
Dar şi-mi de vor sfâşia trupul ca pe un sac vechi,

O Doamne, de Tine nu voiesc să mă lepăd, - ajută-mă!
Mai bine îmi este mie chinuri să iau pentru Tine
Decât să mă veselesc în ticăloasele lor bunătăţi.
Eu Ţie mă închin Doamne, Mântuitorul meu,
Cela ce ai biruit moartea, diavolul şi iadul,
O, Doamne, biruie şi întru mine acum!
Ţie se cuvine laudă, Stăpâne Doamne Iisuse
Cela ce stai în ajutorul celora
Care în Tine nădăjduiesc!"

Cugetare

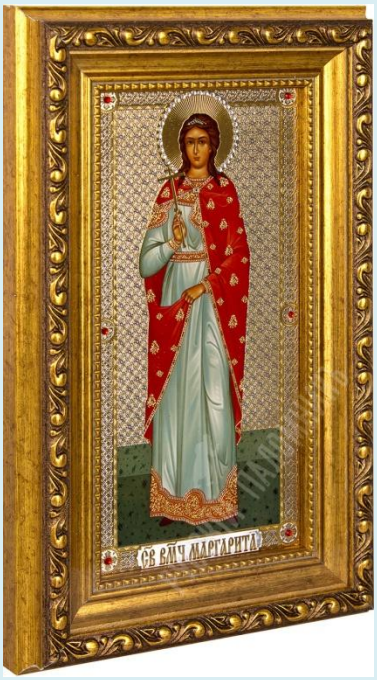

Câtă vreme Hristos nu se face sufletului totul - tot ceea ce, adică, este durabil şi neschimbător - omul nu se poate angaja pe drumul suferinţelor pentru El.

Cum a putut Marina, o tânără în vârstă de cincisprezece ani, să se angajeze pe această cale a suferinţelor pentru Hristos? Ea a putut aceasta pentru că Hristos i Se făcuse ei totul, mai presus de toate şi de orice.

Cum a putut Sfânta muceniţă Iulita să se bucure văzându-1 pe fiul ei Chiric în vârstă de trei ani ucis pentru mărturisirea credinţei creştine? Ea a putut lucrul acesta de neînchipuit pentru oameni, pentru că Hristos i Se făcuse ei totul.

Iată cum prezintă Sfântul Tihon din Zadonsk faptul acesta al dobândirii supremaţiei lui Hristos în viaţa omului, în cadrul unui dialog dintre Hristos şi om:

- ✓ *„Voieşti tu oare să ai tot binele pe care ţi-1 poţi şi dori şi imagina? Eu sunt Izvorul a tot binele.*
- ✓ *Voieşti viaţă binecuvântată? Eu sunt Izvorul tuturor binecuvântărilor.*
- ✓ *Doreşti frumuseţe? Toată frumuseţea şi însăşi al ei izvor întru Mine se află.*
- ✓ *Doreşti nobleţe? Nimeni nu este mai nobil decât Fiul lui Dumnezeu şi decât Preasfânta Fecioară.*
- ✓ *Voieşti o vieţuire înaltă? Dar ce este mai înalt decât Împărăţia Cerurilor?*

- ✓ *Voieşti bogăţii? Eu sunt Izvorul a toată bogăţia.*
- ✓ *Voieşti înţelepciunea? Eu sunt înţelepciunea lui Dumnezeu.*
- ✓ *Voieşti prieteni? Nimeni nu-ţi poate fi prieten mai bun şi mai puternic decât Mine, care Mi-am pus viaţa pentru toţi oamenii şi pentru fiecare din ei.*
- ✓ *Voieşti bucurie? Nimeni nu se va putea bucura vreodată cu adevărat decât întru Mine.*
- ✓ *Voieşti pacea? Eu sunt Pacea sufletului.*
- ✓ *Voieşti viaţă? Eu sunt Izvorul vieţii.*
- ✓ *Voieşti lumină? Eu sunt Lumina lumii."*

Viaţa Sfintei mari muceniţe Marina

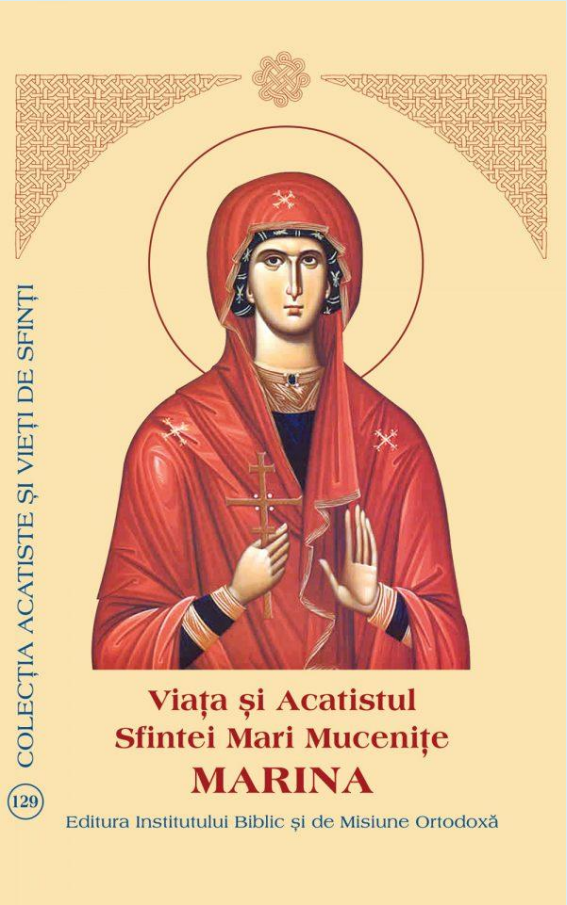

Este sărbătorită pe 17 iulie.

Sfânta Marina s-a născut în Antiohia Pisidiei, fiind fiica unui slujitor al idolilor păgâni, anume Edesie. Murind mama sa, Marina a fost încredințată unei femei dintr-un sat din afara cetății, să o crească. Ajungând la vârsta de 12 ani și auzind de Hristos, se ruga să fie învățată credința creștinilor. Și a fost învățată de unii din satul unde locuia, și a început a viețui în rugăciune și în desăvârșită înțelepciune și curăție, dorind a urma mucenicilor din vremea aceea.

Împlinind 15 ani, ea a fost adusă înaintea mai-marelui cetății, Olimvrie cu numele, care, auzind că ea nu se închină idolilor, a închis-o în temniță. Apoi a fost scoasă la judecată și, văzând-o, dregătorul s-a minunat de frumusețea ei și, întrebând-o cum îi este numele și neamul, ea a zis: „Marina mă cheamă, născută sunt în Pisidia și cred în numele Domnului Hristos”.

Deci, nevrând ea să se lepede de Hristos, dregătorul a poruncit de au întins-o și a fost bătută cu toiege, fără milă, încât s-a înroșit pământul de sângele ei. A poruncit, apoi, de au spânzurat-o pe stâlp și i-au sfârtecat trupul cu unelte ascuțite, multă vreme. Și a pătimit fecioara multe feluri de cazne, atât în temniță, cât și la a doua cercetare. Deci, a fost arsă cu făclii și aruncată cu capul în jos, într-un vas plin cu apă. Și, rămânând tare în credința în Hristos și nevătămată, prin aceasta mulți au crezut în Hristos, tăindu-li-se pentru aceasta capetele. Și, pornindu-se cu mânie, dregătorul i-a tăiat și ei capul, în ziua de 17 iulie a anului 304.

Creștinii au îngropat cu evlavie sfântul ei trup. Astăzi, părți din moaștele sfintei se găsesc la Mănăstirile Xenofont, Iviron și Filoteu din Muntele Athos, iar în țara noastră la Mănăstirile Horezu (jud. Vâlcea), Căldărușani și Țigănești (jud. Ilfov), precum și în alte sfinte locașuri.

Moaştele Sfintei muceniţe Marina

Sfânta mare muceniţă Marina – icoană, sec. XIII, Liban

Sfânta mare muceniţă Marina este una dintre cele mai populare sfinte ale Răsăritului, dar şi a Apusului, unde este cunoscută sub numele de Margarita, fecioara sau Margarita din Antiohia Pisidiei.

Viaţa Sfintei Marina, scrisă de soldatul Teotim, cel care i-a adus hrană cât timp sfânta a fost în închisoare, se păstrează în mai multe manuscrise, dintre care cele mai vechi provin din secolul al IX-lea. Personalităţi bisericeşti precum cuviosul Neofit şi patriarhul Constantinopolului Grigorie, cipriotul au scris encomioane şi cuvinte de cinstire despre Sfânta muceniţă Marina, în care laudă viaţa şi personalitatea ei.

Potrivit datelor pe care le avem, Marina din Antiohia Pisidiei era fiica preotului idolatru Edesie. Ea a rămas orfană de mamă, iar tatăl ei a încredinţat-o spre creştere unei doici creştine. Pentru că a refuzat să se căsătorească cu eparhul Olivrie şi să jertfească idolilor, Marina a fost supusă la multe cazne mucenicești, iar în cele din urmă i s-a tăiat capul. În Răsărit, pomenirea ei se cinsteşte pe 17 iulie.

Sfânta Marina este de asemenea una dintre cele mai populare chipuri ale iconografiei bizantine, fiind adesea cuprinsă în programul iconografic al bisericilor bizantine, fie ca portret iconografic izolat, fie în icoane independente care înfăţişează lupta ei cu Belzebul.

Facem aici o primă tentativă de catalogare a moaştelor Sfintei Marina care se păstrează în spaţiul elen şi mai larg al Balcanilor. Pentru a citi însă corect această catalogare parţială, se impune să ţinem seama de următoarele două premise:

1. Uneori, în anunţurile din biserici despre aducerea sfintelor moaşte ale Sfintei Marina, se publică fotografia altor moaşte (tot ale Sfintei Marina sau ale altui Sfânt), cel mai probabil pentru că în momentul întocmirii şi publicării anunţului nu a existat o fotografie disponibilă a moaştelor aşteptate. Astfel, e posibil, ca vreo fotografie care o postăm aici să nu corespundă întocmai moaştelor respective ale Sfintei Marina, în ciuda eforturilor de a prezenta date cât mai exacte.

2. Moaştele au fost împărţite în părticele şi răspândite în toată lumea creştină şi aşezate spre cinstire în racle care închipuie întregul mădular al trupului din care fac parte părticelele respective, de pildă, o bucată a mâinii drepte a Sfintei Marina este aşezată într-o raclă care reconstituie întreaga mână dreaptă. Acest lucru creează aparente probleme de receptare: anume, se pare că există mai multe mâini sau mai multe, pentru că raclele au forma întregului membru respectiv, însă o cercetare mai atentă a osemintelor arată că este vorba doar de o mică parte a membrului respectiv al trupului Sfântului. Nu trebuie ignorat, desigur, nici faptul că ”popularitatea” unui Sfânt a produs de-a lungul Evului Mediu moaşte false, contrafăcute sau de moaşte ”pseudonime”, adică moaşte de Sfinţi anonimi sau mai ”mici” în faimă ”au fost botezate” în moaşte ale unor Sfinţi populari, fenomen ce este întâlnit parţial şi în Bizanţ.

Prezentăm mai jos acest prim catalog în imagini al moaştelor Sfintei mari muceniţe Marina:

Mâna dreaptă a Sfintei marei muceniţe Marina

1. Părticică din mâna dreaptă, **Sfânta Mănăstire Vatoped a Sfântului Munte:**

2. Părticică din mâna dreaptă, **Sfânta Mănăstire Xenofont din Sfântul Munte:**

3. Părticică din mâna dreaptă, **Sfânta Mănăstire Dohiariu din Sfântul Munte:**

4. Părticică din mâna dreaptă, **Biserica Sfintei Marina din Tesalonic:**

5. Părticică din mâna dreaptă, **Sfânta Mănăstire a Maicii Domnuui din Andros:**

6. Părticică din mâna dreaptă la **Biserica Sfinţilor Marina şi Antonie din Sérres** (?). Racla datează probabil din 1787.

7. Părticică din mâna dreaptă, **Biserica Sfintei Marina din Kásos.** Donaţie a Sfintei Mitropolii de Sérres şi Nigritis:

8. Părticică din mâna dreaptă la **Biserica Sfintei Marina din Maistro, Alexandroúpoli.** Moaştele au fost donate de Arhiepiscopia de Râmnic din România.

9. Părticică din mâna dreaptă, **Biserica Sfintei Marina din Filipoúpoli, Bulgaria**.

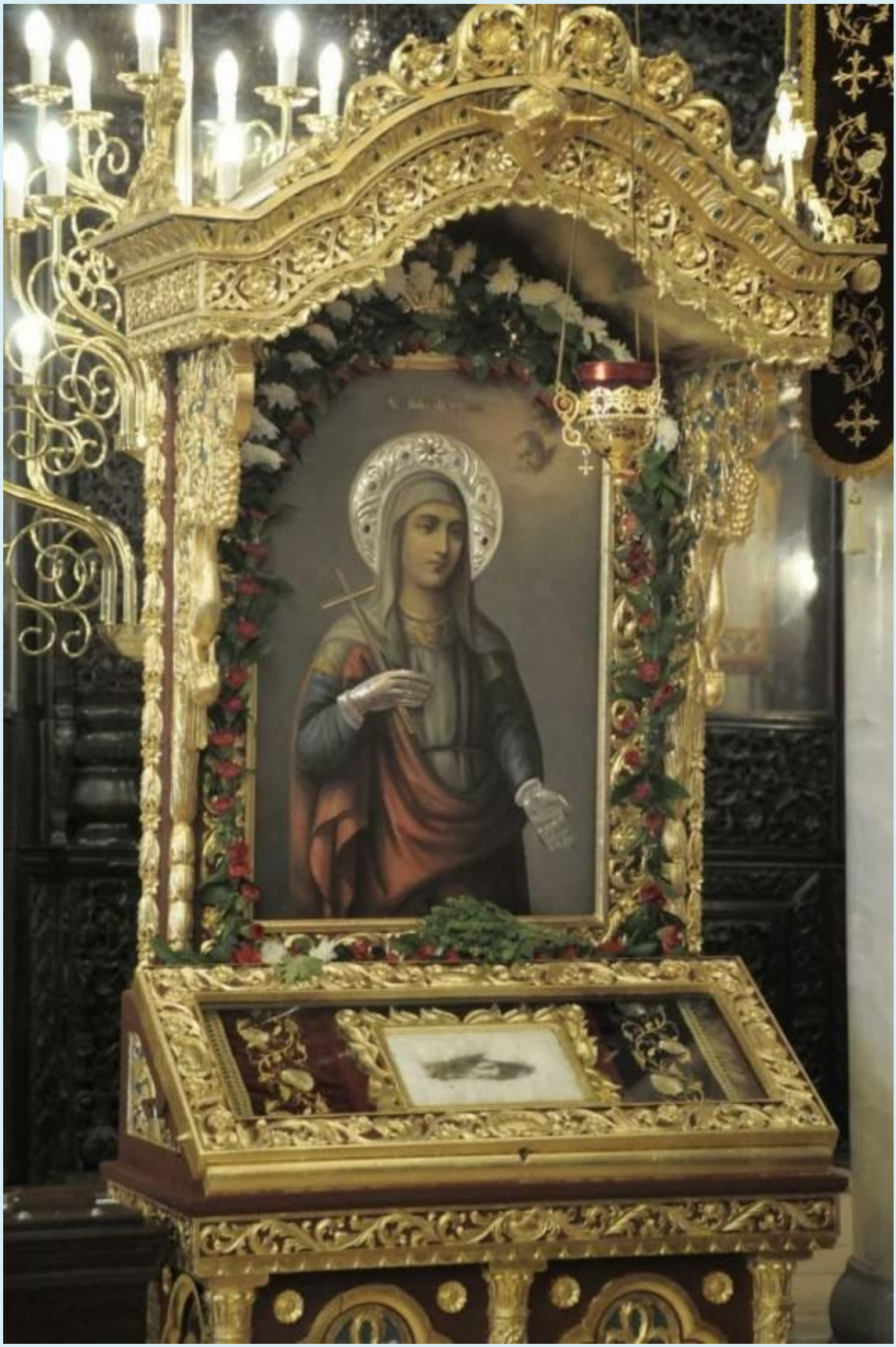

10. Părticică din mâna dreaptă, **Mănăstirea Sfintei Napa din Cipru**.

Moaştele au fost identificate pe durata procesiunii în diferite locuri din Bulgaria şi cel mai sigur provin de la Mănăstirea Sfintei Napa din Cipru (Biserica Maicii Domnului de la Mănăstirea Sfintei Napa).

Relatare despre furtul moaştelor Sfintei Marina, care a avut loc în 1787.

Epitimie a Patriarhului Procopie I

Octombrie, 6 indictos, 1787

Ieromonahul Iacov Karakallinós a denunţat Patriarhului că în urmă cu scurt timp s-au pierdut din racla în care se aflau, din atelierul lui Hagi Athnasie [în Galata Constantinopolului] două moaşte de Sfinţi (maxilarul inferior al Sfântului Ştefan şi mâna Sfintei Marina) şi două cruci (dintre care una ”îmbrăcată în aur”, conţinând Cinstitul Lemn)…

Capul Sfintei mari mucenițe Marina

11. Părticică din capul Sfintei Marina, **Sfânta Mănăstire a Sfântului Gheorghe Ilion, Evia.**

Alte părticele din moaştele Sfintei Marina

Icoana din Tinos a Sfintei Marina, 1906. Muzeul de Artă Bisericească din Alexandroúpoli

12. Părticică din moaştele Sfintei Marina, **Catedrala Mitropolitană a Sfântului Ahilie, Larisa:**

Moaşte ale Sfintei mari muceniţe Marina (stânga) şi ale cuviosului Nicon, cel numit "Pocăiţi-vă" (dreapta).

13. Părticică din moaştele Sfintei Marina, din tezaurul de la locuinţa istorică a monahului Ioachim Papoulákos.

Icoană aghiorită a Sfintei Marina cu părticele de moaşte încorporate (1938).

14. Părticele de moaşte ale Sfintei Marina, **Sfânta Mănăstire Iviron din Sfântul Munte:**

15. Părticele din moaştele Sfintei Marina, **Biserica Sfintei Marina din Didimoteichon.**

16. Părticele de moaşte ale Sfintei Marina, **Biserica Sfintei Marina din Afissos:**

17. Părticele din moaştele Sfintei Marina, **Biserica Sfintei Marina din Patra (localitatea Makrighiannis).** Sfintele moaşte au fost dăruite bisericii de către Mitropolitul Kastoriei, kir Serafim:

18. Părticele din moaştele Sfintei Marina, **Biserica Sfintei Marina din Imeros.**

19. Părticele din moaştele Sfintei Marina, **Biserica Sfântului Pavel şi a Sfântului Alipie din Attalia (Turcia).** Moaştele Sfintei Marina au fost încorporate în cruce:

20. Părticele din moaştele Sfintei Marina, **Biserica Sfântului Sava din Iaşi, România:**

Moaştele Sfintei Marina, dreapta, moaştele Sfântului mare mucenic Trifon, stânga. Cel mai probabil, moaştele provin din racla de mai jos, care se află în aceeaşi

biserică şi conţine moaşte ale Sfintei mari muceniţe Marina (dreapta) şi ale Sfântului marelui mucenic Trifon (stânga):

21. Părticele din moaştele Sfintei Marina, **Sfânta Mănăstire a Maicii Domnului din Amiros (Cipru).** Sfintele moaşte au fost dăruite Sfintei Mănăstiri a Maicii Domnului din Amiros, Cipru, de către Egumenul Ciprian al Sfintei Mănăstiri a Sfintei Marina din Andros:

22. **Mânăstirea Căldăruşani** - În această raclă sunt aşezate spre închinare moaştele a treisprezece Sfinţi:

- *Sfântul mucenic Arhidiacon Ştefan,*
- *Sfântul Dimitrie,*
- *Sfântul Pantelimon,*
- *Sfântul Artemie,*
- *Sfântul Lavru,*
- *Sfântul Petru,*
- *Sfântul Haralambie,*
- *Sfântul Elefterie,*
- *Sfântul Trifon,*
- *Sfânta Paraschiva,*
- *Sfânta Marina,*
- *Sfântul Teodosie,*

- *Sfântul Stelian.*

Pe lângă acestea este şi o bucăţică din lemnul Sfintei Cruci încadrată în metal.

23.**Moaştele Sfintei Marina la Feteşti, Suceava:**

†

La Sfanta Mânastire Hurezi se afla o parte din sfintele moaste (palma)ale Sfintei Mare Mucenite Marina, pomenirea facându-se la data de

17 iulie

Sfânta mare muceniţă Marina (17 iulie)

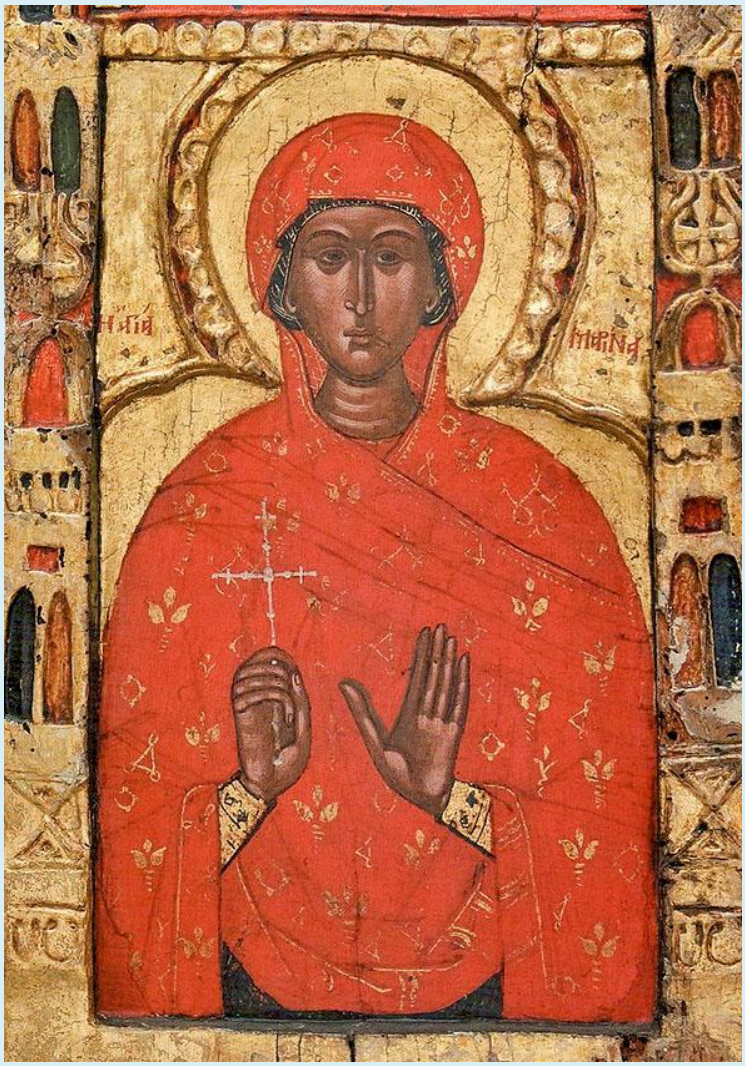

Sfânta mare muceniţă Marina, icoană, Bulgaria, sec. al XVII-lea

Pomenirea unui sfânt este un eveniment important pentru Biserică şi mai ales, pentru enoria care sărbătoreşte şi primeşte binecuvântarea Sfântului în numele căruia a fost sfinţită Biserica, dar şi prilej de bucurie şi de comunicare între membrii acesteia. Aşa cum se ştie, Biserica alege ca zi de cinstire a Sfinţilor ziua plecării lor din această lume deşartă, zi în care aceştia „se nasc” la viaţa dumnezeiască veşnică pe care, de altfel, o trăiesc de aici, de pe pământ. Acest lucru arată că Sfinţii, ca toţi oamenii, continuă să trăiască şi după ieşirea sufletului din trup, fapt dovedit de moaştele lor nestricăcioase, care răspândesc un miros binepl̆acut şi săvârşesc minuni. De-a lungul vieţii lor pământeşti, Sfinţii au luptat să dobândească comuniunea existenţială cu Dumnezeu-Sfânta Treime, învingând şi

destrămând uneltirile diavolului prin puterea harului lui Dumnezeu, care locuieşte înlăuntrul lor.

În unele icoane, Sfânta Marina este reprezentată ţinându-l pe diavol de coarne, batjocorindu-l şi ruşinându-l. Aceasta arată că diavolul este neputincios şi că oamenii, aparent fără putere, ca nişte copii mici, pot să-l învingă şi să-l umilească prin puterea lui Hristos.

Sfânta Marina s-a născut în Antiohia Pisidiei în timpul domniei împăratului Claudius al II-lea (270 d. Hr.). Murind mama ei la câteva zile după naştere, tatăl, care era închinător la idoli, a încredinţat educaţia acesteia unei femei deosebite, fără să ştie, desigur, că aceea era creştină. Astfel, Sfânta Marina a învăţat adevărul evanghelic de la o vârstă fragedă, iar la vârsta de cinsprezece ani i-a mărturisit tatălui ei că este creştină. Acela a fost încercat, la început, de sentimentul uimirii, apoi, de cel al mâniei şi al răzvrătirii şi a încetat să o mai considere copilul lui.

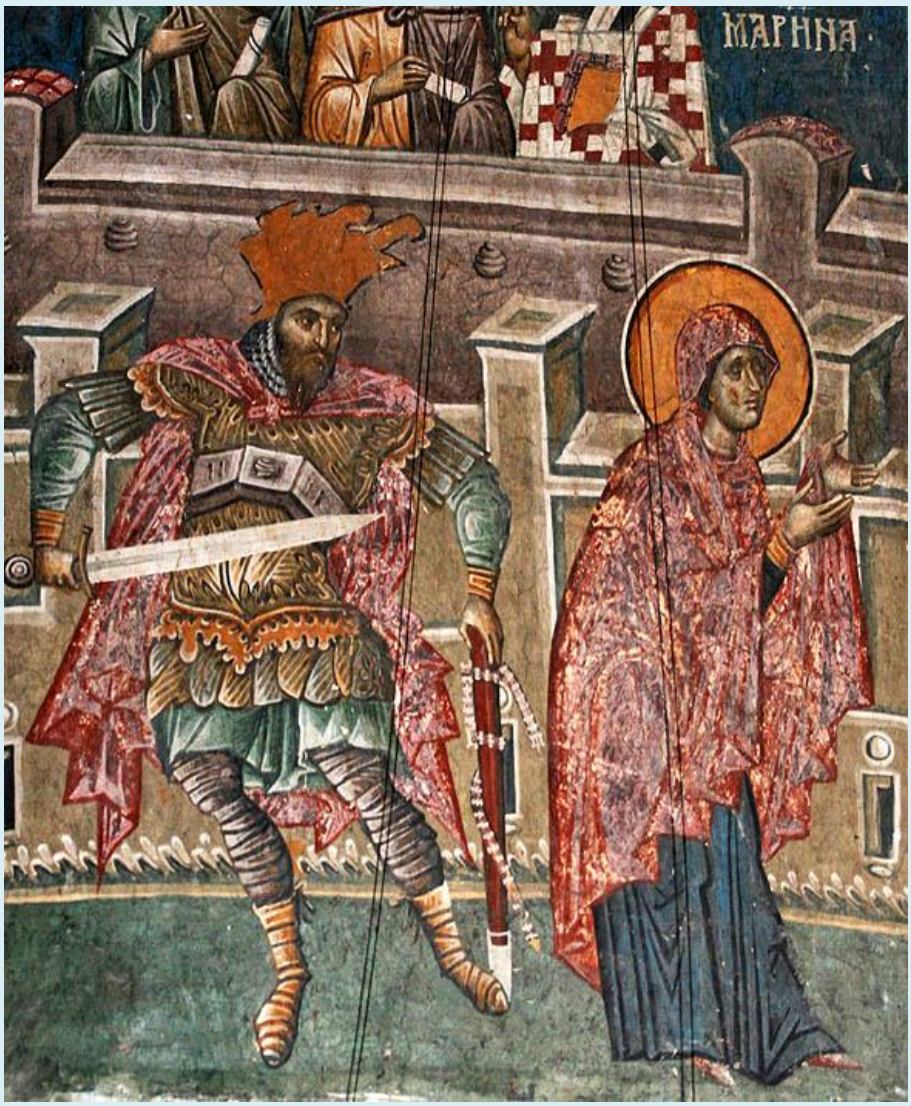

Martiriul marei muceniţe Marina, frescă, Mănăstirea Decani, sec. al XIV-lea

Prefectul Olímvrios a fost informat despre acest lucru, dând poruncă să fie închisă în temniţă. Văzând-o însă şi orbit fiind de frumuseţea ei, i-a cerut să-i devină soţie, dar mai întâi să se lepede de Hristos.

Sfânta Marina, împotrivindu-se oricărei încercări a acestuia de a o convinge să renunţe la credinţă şi să se închine idolilor, îi răspundea Prefectului cu îndrăzneală, spunându-i: „sunt creştină”.

Prefectul a poruncit să fie supusă la chinuri grele. Au atârnat-o şi i-au sfâşiat carnea, apoi au aruncat-o în temniţă; pentru că rămânea neclintită în credinţă, au ars-o cu torţele aprinse. Rănile i s-au vindecat imediat, iar mulţi dintre cei prezenţi,

văzând minunea, au crezut în Hristos. Prefectul, orbit de ură, a poruncit să i se taie capul, desăvârşindu-se în acest chip şi luând cununa mucenicească.

Prăznuirea marei muceniţe Marina la un paraclis din Nafplio, Grecia

Viaţa şi purtarea Sfintei Marina ne îndeamnă să subliniem următoarele aspecte:

Toate câte a creat Dumnezeu sunt „bune foarte”. Răul care există în lume nu este creaţia lui Dumnezeu, ci rezultatul păcatului, al neascultării omului faţă de voia lui Dumnezeu şi al apostaziei acestuia de la viaţa dumnezeiască veşnică.

Demonii (oştirea îngerească a lui Lucifer) au fost la început îngeri de lumină, dar din cauza mândriei, au căzut din harul lui Dumnezeu. De atunci, aceştia încearcă prin toate mijloacele viclene să-l îndepărteze pe om de Dumnezeu. Nu pot face însă rău nimănui, decât dacă cineva se predă de bună voie în mâinile lor şi nici nu pot prinde putere asupra celui care luptă să trăiască potrivit voii lui Dumnezeu. Desigur, Dumnezeu dă din când în când putere diavolului ca să-i tachineze pe credincioşi. În felul acesta, le încearcă libertatea, le întăreşte credinţa şi voinţa pentru a se putea angaja cu mai multă râvnă în lupta duhovnicească. În plus, învaţă şi să se roage, pentru că în ispite, omul obişnuieşte să apeleze la Dumnezeu, la Maica Domnului şi la Sfinţi, cerându-le ajutorul şi ocrotirea. Prin urmare, diavolul devine, fără să vrea, dascăl al rugăciunii.

În zilele noastre, se observă din păcate un fenomen trist de implicare al tinerilor, chiar şi al copiilor, în cultul satanist, prin muzică laudativă la adresa diavolului sau prin deghizările acestora în demoni etc. De asemenea, mulţi credincioşi, precum şi clerici, preferă, aşa cum reiese din omiliile lor, să se ocupe mai mult de diavol şi de antihrist, decât de Hristos, astfel încât le crează o stare de confuzie oamenilor, dar şi teamă copiilor şi celor care sunt mai slabi în credinţă.

Predica Bisericii trebuie să fie pozitivă, hristocentrică, ceea ce înseamnă că ar trebui să evidenţieze Persoana lui Hristos, învăţând cine este Hristos şi cum se poate ajunge la comuniunea existenţială cu El. Trebuie să înveţe, de asemenea, că Hristos nu este pur şi simplu un Om bun, un Învăţător sau un revoluţionar social, aşa cum susţin unii, ci este Dumnezeu-Om, a doua Persoană a Sfintei Treimi, care fiind Dumnezeu desăvârşit, după Întrupare S-a făcut şi Om desăvârşit, pentru a zădărnici lucrările diavolului şi a izbăvi pe om din tirania păcatului, a diavolului şi a morţii. Comuniunea cu Hristos este posibilă în Biserică prin ascultare, viaţă duhovnicească şi prin punere în practică a învăţăturilor Bisericii.

Mândria ţine departe pe om de Biserică şi de adevărata închinare la Dumnezeu şi îl împinge să se închine, în mod conştient sau nu, diavolului. În schimb, prin smerenie, omul obţine „izbânda împotriva diavolilor” şi mântuirea.

Pr. David Marian - Predică la Sfânta mare muceniţă Marina

Fraţi creştini, pomenirea unui sfânt este un eveniment important pentru Biserică şi, mai ales, pentru enoria care sărbătoreşte şi primeşte binecuvântarea sfântului în numele căruia a fost sfinţită Biserica, dar şi prilej de bucurie şi de comunicare între membrii acesteia. Aşa cum se ştie, Biserica alege ca zi de cinstire a sfinţilor ziua plecării lor din această lume deşartă, zi în care aceştia „se nasc” la viaţa dumnezeiască veşnică pe care, de altfel, o trăiesc de aici, de pe pământ. Acest lucru arată că sfinţii, ca toţi oamenii, continuă să trăiască şi după ieşirea sufletului din trup, fapt dovedit de moaştele lor nestricăcioase, care răspândesc un miros bineplăcut şi săvârşesc minuni. De-a lungul vieţii lor pământeşti, sfinţii au luptat să dobândească comuniunea existenţială cu Dumnezeu-Sfânta Treime, învingând şi destrămând uneltirile diavolului prin puterea harului lui Dumnezeu, care locuieşte înlăuntrul lor.

În unele icoane, Sfânta Marina, sfânta a cărei pomenire o facem astăzi, este reprezentată ţinându-l pe diavol de coarne, batjocorindu-l şi ruşinându-l. Aceasta arată că diavolul este neputincios şi că oamenii, aparent fără putere, ca nişte copii mici, pot să-l învingă şi să-l umilească prin puterea lui Hristos.

În Viaţa Sfintei Marina, pe care o s-o relatăm, se aminteşte că în timp ce Sfânta zăsea în temniţă a intrat în celulă diavolul, care luând chipul unui balaur a încercat să o înspăimânte. Neînfricata atletă a lui Hristos a prins cu mâna demonul şi, găsind un ciocan, l-a lovit, ruşinându-l pe acesta. Apoi, când Marina s-a însemnat cu semnul Sfintei Cruci, acesta s-a făcut nevăzut. Din acest motiv, în unele icoane, Sfanta Marina este reprezentată având în mâna un ciocan sau chiar lovindu-l pe diavol cu ciocanul.

Pornind de la aceeași întâmplare din viața Sfintei relatată în Sinaxar, poporul român a născocit o poveste în care se spune că Sfânta Marina s-a dus la biserică și l-a găsit pe necuratul vrând să toace. I-a smuls ciocanele și cu ele l-a bătut! De aceea, se zice, trebuie să-i ții ziua Sfintei, să nu te bată și pe tine cu boli grele!

Între 15 și 17 iulie românii țin Circovii de vară. Numele provine din expresia slavonă ,,terkovnaie sviata", care înseamnă ,,sfinții Bisericii".

În aceste zile, Biserica a rânduit praznic pentru mai mulți sfinți, dar oamenii, impresionați de Sfintele mucenițe Iulita și Marina, care au fost bătute și torturate pentru Domnul Hristos, au făcut din această zi o sărbatoare pentru femei. Iar sfinții sărbătoriți în aceste zile au fost considerați mai mici decât sfintele, ,,slugile Marinei".

Iubiți frați și surori întru Domnul, Sfânta mare muceniţă Marina s-a născut în Antiohia Pisidiei din părinţi de neam bun, dar nu binecredincioşi, fiind întunecaţi cu păgânătatea elinească. Tatăl ei, cu numele Edesie, era slujitor idolesc. După moartea mamei sale, rămânând orfană, tatăl său a dat-o la o doică care petrecea într-un sat departe ca la 15 stadii de cetate. Copilița, s-a arătat a fi frumoasă cu trupul, dar mai frumoasă cu sufletul, pentru că era împodobită cu bună pricepere şi cu bun obicei. În vremea aceea, fiind mare prigoană împotriva creştinilor, preoţii şi clericii, se ascundeau de frica muncitorilor, unii prin pustietăţi, alţii prin munţi şi peşteri, iar alţii prin sate, printre oamenii. Ei se tăinuiau în chip de săraci, dar unde puteau, învăţau sfânta credinţă în taină şi pe mulţi întorceau de la înşelăciunea idolească la creştinătate.

S-a întâmplat că fecioara Marina, care acum era de 12 ani, a auzit de la un oarecare om credincios cuvânt despre Hristos, adevăratul Dumnezeu, cum S-a întrupat de la Duhul Sfânt în pântecele Preasfintei Fecioare şi cum S-a născut dintr-însa păzindu-i fecioria nestricată; apoi cum a făcut multe minuni şi a pătimit de bunăvoie pentru mântuirea oamenilor, a murit, a înviat, S-a înălţat la cer şi a pregătit celor ce cred în El şi-L iubesc, viaţa cea fără de sfârşit, slava şi împărăţia cea veşnică.

Sfânta mare muceniţă Marina cea cu bună înţelegere, auzind acestea, a crezut în Hristos. Inima ei s-a aprins cu dumnezeiasca dragoste, încât nici nu mai gândea şi nici nu grăia altceva, decât numai despre Iisus Hristos. Precum credea într-Însul cu inima, tot aşa nu se ruşina a-L mărturisi pe El cu gura, deşi era încă nebotezată. Sfânta Marina dorea să-şi verse sângele său pentru Hristos şi cu El să se boteze, ca într-o scăldătoare a botezului, precum a auzit că mulţi din sfinţii mucenici, din

amândouă părţile, s-au botezat în sângele lor, punându-şi sufletele lor pentru Domnul. Asemenea voia şi ea să se facă următoare lor.

Edesie, tatăl ei, aflând că fiica lui, Marina, a crezut în Hristos, a urât-o şi o socotea pe ea, nu ca pe o fiică, ci ca pe o străină. Dar fecioara Marina îşi punea nădejdea spre Tatăl cel ceresc.

Deci, venind în vârsta cea desăvârşită, ca la 15 ani, a plecat odată la oile tatălui său, care păşteau pe câmp, ca să le vadă. În acel timp, s-a întâmplat că eparhul Olimvrie din părţile Răsăritului, un muncitor cumplit al creştinilor, mergea spre Antiohia Pisidiei. El a întâmpinat-o pe ea pe drum şi, văzând-o că este frumoasă, s-a mirat de neobişnuita ei frumuseţe.

Îndrăgostindu-se de Marina, s-a gîndit să o ia de soţie. Dar fecioara, înfrumuseţându-se mai mult cu înţelepciunea decât cu podoaba feţii, n-a tăinuit că este roaba lui Hristos, crezând întru Unul Dumnezeu, Care a zidit cerul şi pământul, şi cu Acela însoţindu-se prin dragostea inimii, nu mai are trebuinţă de alt mire.

Eparhul, auzind că fecioara este creştină a poruncit ostaşilor să o ia şi să o aducă în cetate după dânsul. Fiind dusă de către ostaşi, se ruga în auzul tuturor către Dumnezeu, până a ajuns în cetatea Antiohiei Pisidiei.

Intrând în cetate, după obiceiul său păgânesc, Eparhul a adus jertfă necuraţilor săi zei şi a făcut praznic în numele împăraţilor săi, iar pe creştinii prinsi i-a aruncat în temniţă. Pe fecioara Marina a încredinţat-o la nişte femei cinstite să o păzească. A doua zi, eparhul, şezând la judecată înaintea poporului, a poruncit ca mai întâi să aducă pe Marina la întrebare, pentru că gândul lui era la ea. Fiind pusă în faţă, el privea cu plăcere şi cu dragoste trupească fără de măsură la negrăita ei frumuseţe. Apoi a început a vorbi către dânsa, cerându-I să se lepede de Hristos.

Pentru ce să mă lepăd de Mirele meu Hristos, Împăratul Cel fără de moarte, şi să mă însoţesc cu un om tiran şi necredincios, mort cu sufletul? Niciodată nu voi face aceasta, a răspuns Sfânta Marina.

Eparhul, auzind aceste cuvinte îndrăzneţe ale Sfintei Marina şi socotindu-le drept ocară mare şi spre necinstea lui, s-a umplut de mânie şi îndată, schimbând dragostea spre vrajbă şi spre urâciune, a poruncit să dezbrace hainele de pe mireasa lui Hristos, s-o întindă la pământ şi s-o bată fără cruţare cu vergi. Sfânta fiind bătută fără de milă, trupul ei cel fecioresc se risipea de bătăile ce primea, iar sângele curgea din răni ca pâraiele, încât înroşea pământul. Poporul care privea la

aceea, era cuprins de o jale mare, că vedea pe fecioara atât de frumoasă muncită cumplit. Deci, mulţi dintre ei plângeau.

Muceniţa, ridicîndu-şi ochii minţii către Dumnezeu, se ruga, cerând ajutor şi întărire în nevoinţa sa cea pătimitoare. Ea nu simţea durerile în munci, căci se întărea cu darul lui Hristos şi răbda bătăile ce i se dădeau ca în trup străin.

Încă şi unii din popor ziceau către dânsa: „Fecioară, pentru ce îţi pierzi frumuseţea ta de bună voie, petrecând în nesupunere? Vezi cât de cumplit este judecătorul. El te va pierde şi se va şterge de pe pământ pomenirea ta, iar nouă ne este milă de tine!”

Sfânta se ruga şi mai mult, iar nemilostivii slujitori ai păgânului muncitor, ca nişte mâncători de trupuri, îi strujeau trupul şi o chinuiau mai cumplit. Carnea îi cădea şi sângele îi curgea pe pământ, încât i se vedeau oasele goale. Eparhul, neputând să se uite la o muncire cumplită ca aceea, îşi acoperise faţa. Şi toţi care erau de faţă se mirau de o răbdare ca aceea a sfintei. După aceasta, eparhul a poruncit să ia pe muceniţa de la muncire şi s-o arunce într-o temniţă adâncă şi întunecoasă, unde se aruncau cei osândiţi la moarte.

Sfânta muceniţă Marina, stând singură în temniţa aceea, nefiind acolo alţi osândiţi, se ruga lui Dumnezeu cu căldura duhului său. Sosind noaptea şi sfânta rugându-se lui Dumnezeu neâncetat, diavolul a îndrăznit a înfricoşa pe muceniţă prin nişte înfiorări de năluciri. Dumnezeu a voit acestea, spre mai mare prea mărire a plăcutei Sale. Deci, fără de veste s-a cutremurat temniţa şi s-a văzut ieşind dintr-un foc ca un fum, o oarecare strălucire şi s-a arătat diavolul în chip de balaur pestriţ, mare şi înfricoşat. El era înconjurat şi încins împrejurul trupului său cel văzut, de mulţi şerpi mici şi de vipere. Diavolul a şuierat înfricoşat şi, căscând gura mare şi spurcată, lăsa o putoare nesuferită. El, înconjurând împrejur pe muceniţă, îi făcea frică mare şi spaimă; apoi, deschizîndu-şi gura cea spurcată, a năvălit şi a apucat capul sfintei înghiţindu-l. Astfel că muceniţa se părea că este înghiţită de balaur, precum de demult proorocul Iona de chit. Ea nu s-a deznădăjduit însă, nici nu s-a îndoit în credinţă; ci, îndreptându-şi toată mintea către Dumnezeu, a făcut pe sine semnul Sfintei Cruci, şi îndată a văzut crăpându-se pântecele balaurului, iar ea a ieşit întreagă şi nevătămată din înghiţirea lui. Din acel ceas a pierit toată înfricoşarea, nălucirea şi vedenia diavolească, pentru că, desfăcându-se pământul, a înghiţit pe balaur şi pe toţi şerpii care erau cu dânsul, pogorându-i în iad.

Sfînta muceniţă, fiind strălucită de o lumină cerească şi uitându-se în sus, a văzut acoperământul temniţei ridicat şi raze coborându-se de sus spre dânsa în chipul

soarelui. Ea a văzut o cruce mare strălucind cu lumină negrăită, iar deasupra crucii vedea o porumbiţă albă ca zăpada, care grăia astfel: ,,Bucură-te, Marino, înţeleaptă porumbiţă a lui Hristos, căci ai biruit pe vrăjmaşul cel rău.”

Sfânta Marina s-a umplut de negrăită bucurie şi plăcere, iar trupul ei cel rupt se vindeca. Ea singură simţea în sine cum creştea carnea în rănile ei şi le umplea. Pielea cea rănită s-a vindecat şi i-a trecut toată durerea şi neputinţa. Astfel s-a făcut cu tot trupul sănătoasă şi frumoasă, ca şi mai înainte. În nişte vedenii şi descoperiri ca acestea şi într-o bucurie ca aceasta prăznuind Sfînta Marina, a petrecut toată noaptea aceea, până ce s-a luminat ziua, cînd a sosit şi vremea sfârşitului nevoinţei sale.

A doua zi, eparhul Olimvrie iarăşi a şezut la judecata sa cea necurată şi nedreaptă, adunându-se la privelişte tot poporul. Poruncind el ca să scoată pe muceniţă din temniţă, a pus-o înaintea sa la întrebare. Văzînd-o pe ea cu faţa luminoasă şi cu tot trupul întreg şi sănătos, neavând nici o urmă de rănile cele de ieri, s-a mirat foarte mult şi tăcea uimit, nepricepând cum muceniţa, care ieri a fost rănită peste tot, într-o noapte s-a tămăduit desăvârşit. Încă se mira şi poporul de acea minunată tămăduire, astfel unii zicând, că mare este puterea lui Hristos, iar alţii o numeau pe aceea vrajă.

Dar împietritul eparh a poruncit ca iarăşi s-o chinuiască. Atunci au spânzurat-o din nou la muncire şi, aducând lumânări aprinse, îi ardeau spatele şi coastele ei, iar ea, afundându-şi mintea în Dumnezeu cu rugăciunea ce o făcea în taina inimii ei, răbda acele chinuri în tăcere.

Văzând cu câtă tărie suferea chinurile, a poruncit să tragă un poloboc foarte mare şi să-l umple cu apă şi să arunce într-însul pe muceniţă legată cu gândul că se va îneca. Dar rugându-se muceniţa, s-a cutremurat pământul şi legăturile s-au dezlegat, iar slujitorii, cuprinşi de mare frică, au fugit de lângă poloboc, pentru că venise de sus o rază de lumină negrăită deasupra capului sfintei şi i s-a arătat iarăşi acea porumbiţă albă. Aceea, purtând în gură o cunună de aur şi zburând pe deasupra capului muceniţei, se atinse cu picioarele de creştetul capului ei şi iarăşi zbură în înălţime. Vedenia aceasta era văzută nu numai de sfântă, ci şi de unii din cei ce stăteau de faţă, care erau vrednici de o vedenie ca aceea; pentru că în popor erau mulţi creştini tăinuiţi, care s-au învrednicit de a vedea acestea.

Stând în apă Sfânta, fără a se scufunda, cânta slăvind şi binecuvântând numele cel mare al Preasfintei Treimi: al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Apoi s-a văzut un stâlp de foc deasupra sfintei, ajungând până la cer, iar pe stâlp era o cruce în

chipul cristalului, care arunca raze luminoase; deci, porumbiţa aceea, zburând, a şezut pe vârful crucii. Atunci a venit un glas de sus în auzul tuturor, zicând: ,,Pace ţie, Marino, mireasa lui Hristos!”

Poporul auzind acel glas, încă şi pe muceniţă văzând-o ieşind din apă cu trupul sănătos, neavând pe sine nici urmă de arsuri, ci fiind întreagă, albă cu trupul şi frumoasă, îndată o mulţime mare de bărbaţi şi de femei au crezut în Hristos şi s-au mărturisit că sunt creştini, arătându-se gata de moarte pentru Hristos. Ighemonul s-a înspăimântat văzând întoarcerea către Hristos a poporului celui atât de numerous și nu ştia ce să facă.

Umplându-se de mânie, a scos oastea pe care o avea înarmată cu săbiile trase asupra poporului şi a poruncit ca pe toţi cei ce slăveau numele lui Hristos să-i taie. Au fost uciși ca la cincisprezece mii, care botezându-se în sângele lor şi curăţindu-se de toate păcatele, au intrat întru bucuria Domnului lor, încununaţi cu mucenicie.

La sfârşit eparhul a condamnat şi pe muceniţă a fi tăiată cu sabia. Sfânta Marina, fiind scoasă afară la locul cel de tăiere, a cerut puţină vreme la cei ce o duceau pe ea şi, întorcându-se spre poporul cel ce venea după dânsa, îi sfătuia pe toţi să cunoască pe Unul adevăratul Dumnezeu, făcătorul lor, şi să fugă de înşelăciunea diavolească şi de pierderea închinării de idoli. Apoi, plecându-se la rugăciune, s-a rugat din destul pentru toţi.

Atunci, deodată s-a cutremurat pământul şi a venit frică peste toţi. Mulţi au căzut la pământ de frică, chiar şi călăul, pentru că Domnul nostru Iisus Hristos, cu sfinţii Săi îngeri, S-a arătat din cer miresei Sale, chemând-o pe dânsa întru odihna Sa, întinzându-şi mâinile ca să-i primească sufletul ei. Ea, umplându-se de negrăită bucurie, a rugat pe călău ca degrabă să-şi săvârşească porunca lui. Astfel şi-a plecat cinstitul său cap sub sabie şi a fost tăiat, iar sufletul i s-a luat cu mâinile Domnului şi l-a dus la locaşurile cereşti.

Iubiți credincioși, viața și purtarea Sfintei Marina ne îndeamnă să subliniem următoarele aspecte: toate câte a creat Dumnezeu sunt „bune foarte”. Răul care există în lume nu este creația lui Dumnezeu, ci rezultatul păcatului, al neascultării omului față de voia lui Dumnezeu și al apostaziei acestuia de la viața dumnezeiască veșnică.

Demonii (oștirea îngerească a lui lucifer) au fost la început îngeri de lumină, dar din cauza mândriei, au căzut din harul lui Dumnezeu. De atunci, aceştia încearcă prin toate mijloacele viclene să-l îndepărteze pe om de Dumnezeu. Nu pot face

însă rău nimănui, decât dacă cineva se predă de bună voie în mâinile lor și nici nu pot prinde putere asupra celui care luptă să trăiască potrivit voii lui Dumnezeu.

Desigur, Dumnezeu dă din când în când putere diavolului ca să-i tachineze pe credincioși. În felul acesta, le încearcă libertatea, le întărește credința și voința pentru a se putea angaja cu mai multă râvnă în lupta duhovnicească. În plus, învață și să se roage, pentru că în ispite, omul obișnuiește să apeleze la Dumnezeu, la Maica Domnului și la sfinți, cerându-le ajutorul și ocrotirea. Prin urmare, diavolul devine, fără să vrea, dascăl al rugăciunii.

În zilele noastre, se observă din păcate un fenomen trist de implicare al tinerilor, chiar și al copiilor, în cultul satanist, prin muzica laudativă la adresa diavolului sau prin deghizările acestora în demoni. De asemenea, mulți credincioși, precum și clerici, preferă, așa cum reiese din omiliile lor, să se ocupe mai mult de diavol și de antihrist, decât de Hristos, astfel încât le crează o stare de confuzie oamenilor, dar și teamă copiilor și celor care sunt mai slabi în credință.

Predica Bisericii trebuie să fie pozitivă, hristocentrică, ceea ce înseamnă că ar trebui să evidențieze Persoana lui Hristos, învățând cine este Hristos și cum se poate ajunge la comuniunea existențială cu El. Trebuie să învețe, de asemenea, că Hristos nu este pur și simplu un Om bun, un Învățător sau un revoluționar social, așa cum susțin unii, ci este Dumnezeu-Om, a doua Persoană a Sfintei Treimi, care fiind Dumnezeu desăvârșit, după Întrupare S-a făcut și Om desăvârșit, pentru a zădărnici lucrările diavolului și a izbăvi pe om din tirania păcatului, a diavolului și a morții. Comuniunea cu Hristos este posibilă în Biserică prin ascultare, viață duhovnicească și prin punere în practică a învățăturilor Bisericii.

Mândria ține departe pe om de Biserică și de adevărata închinare la Dumnezeu și îl împinge să se închine, în mod conștient sau nu, diavolului. În schimb, prin smerenie, omul obține „izbânda împotriva diavolilor” și mântuirea.

Până la ocuparea Constantinopolului de către cruciații apuseni în anul 1204, moaștele Sfintei mucenițe Marina au fost păstrate în Mănâstirea Pantepontia. Potrivit altor izvoare, acestea ar fi fost păstrate în Antiohia până în anul 908, iar de aici ar fi fost mutate în Italia.

În prezent, moaştele Sfintei Marina se găsesc în Atena, în biserica închinată sfintei mucenițe. Mâna sa dreaptă se află în Muntele Athos la Mănăstirea Vatoped. De asemenea, părticele din moaștele Sfintei Marina se găsesc și în Albania, la Mănăstirea Sfânta Marina de pe Muntele Langa. În țara noastră, părticele din

moaștele Sfintei Marina se găsesc la Mănăstirea Hurezi (palma) și la biserica din localitatea Fetești, jud. Suceava.

Sfânta mare muceniţă Marina şi-a sfârşit nevoinţa muceniciei sale, în 17 zile ale lunii iulie. Pătimirea a scris-o cel ce a văzut cu ochii, robul lui Dumnezeu Teofim, care a privit la toate muncile ei. El s-a învrednicit de aceleaşi vedenii, care i s-au descoperit sfintei. Astfel, el a dat credincioşilor spre folos şi spre cinstea şi pomenirea iubitei mirese a lui Hristos, Marina, şi spre slava iubitorului de oameni, Hristos, Mântuitorul nostru, Căruia împreună cu Tatăl şi cu Sfântul Duh, să-I fie cinste şi slavă, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preot David Marian, parohia Naşterea Maicii Domnului, Mamaia Nord-Năvodari

Pr. Ciprian Florin Apetrei - Ziua unui sfânt

Pomenirea unui sfânt este un eveniment important pentru Biserică și, mai ales, pentru parohia sau mănăstirea care sărbătorește și primește binecuvântarea sfântului în numele căruia a fost sfințită biserica, dar și prilej de bucurie și de comunicare între membrii acesteia.

Așa cum se știe, Biserica alege ca zi de cinstire a sfinților ziua plecării lor din această lume deșartă, zi în care aceştia „se nasc” la viața dumnezeiască veșnică pe care, de altfel, o trăiesc de aici, de pe pământ. Acest lucru arată că sfinții, ca toți oamenii, continuă să trăiască și după ieșirea sufletului din trup, fapt dovedit de moaștele lor nestricăcioase, care răspândesc un miros bineplăcut și săvârșesc minuni.

De-a lungul vieții lor pământești, sfinţii au luptat să dobândească comuniunea existențială cu Dumnezeu-Sfânta Treime, învingând și destrămând uneltirile diavolului prin puterea harului lui Dumnezeu, care locuiește înlăuntrul lor.

Un astfel de exemplu este şi sfânta pe care o serbăm astăzi, şi anume Sfânta mare mucenită Marina.

Din viaţa şi sfârşitul martiric al sfintei, cuprinse în sinaxar, ni se arată mai multe temeiuri ale credinţei noastre. De aici învăţăm că toate câte a creat Dumnezeu sunt „bune foarte”. Răul care există în lume nu este creația lui Dumnezeu, ci rezultat al

căderii îngerilor răi şi al păcatului neascultării omului față de voia lui Dumnezeu, toate acestea având ca izvor mândria. Demonii au fost la început îngeri de lumină, dar din cauza mândriei au căzut din harul lui Dumnezeu. De atunci, aceştia încearcă prin toate mijloacele viclene să-l îndepărteze pe om de Dumnezeu. Nu pot face însă rău nimănui, decât dacă cineva se predă de bunăvoie în mâinile lor, și nici nu pot prinde putere asupra celui care luptă să trăiască potrivit voii lui Dumnezeu. Mândria ține departe pe om de Biserică și de adevărata închinare la Dumnezeu și îl împinge să se închine, în mod conştient sau nu, diavolului, tatăl minciunii şi al răului. În schimb, prin smerenie, omul obține „izbânda împotriva diavolilor”, adică a tot ce este rău și câştigă mântuirea.

Pr. Ciprian Florin Apetrei - Sfânta Marina, tămăduitoarea de boli sufleteşti şi trupeşti

Biserica noastră o sărbătoreşte astăzi pe Sfânta mare muceniță Marina. Născută în Asia Mică, a fost cinstită în Imperiul Bizantin, dar a fost cunoscută şi în Apus, începând cu secolul al 7-lea, sub numele de Sfânta Margareta. A suferit moarte martirică la începutul secolului 4 în timpul persecuţiilor împăratului Diocleţian. În Biserica Ortodoxă ea este invocată în rugăciuni ca izbăvitoare de duhuri rele şi tămăduitoare de boli sufleteşti şi trupeşti.

Viaţa Sfintei Marina, scrisă de soldatul Teotim, cel care i-a adus hrană cât timp sfânta a fost în închisoare, se păstrează în mai multe manuscrise.

Potrivit acestora, sfânta era de loc din Antiohia Pisidiei şi s-a născut în familia unui preot păgân. Tatăl ei se numea Edesie şi pentru că i-a murit soţia, şi-a încredinţat fiica spre creştere unei femei creştine, care era doică.

La vârsta de 12 ani află de la un creştin râvnitor „despre Hristos, Adevăratul Dumnezeu, cum S-a întrupat de la Duhul Sfânt în pântecele Preasfintei Fecioare şi cum S-a născut dintr-însa păzindu-i fecioria nestricată; apoi cum a făcut multe minuni şi a pătimit de bunăvoie pentru mântuirea oamenilor, a murit, a înviat, S-a înălţat la cer şi a pregătit celor ce cred în El şi-L iubesc viaţă fără de sfârşit, slavă şi Împărăţia veşnică”. În urma acestei convorbiri ea s-a convertit la creştinism şi a devenit o mărturisitoare a lui Hristos ca Domn şi Dumnezeu: „Şi precum credea

într-Însul cu inima, tot aşa nu se ruşina a-L mărturisi pe El cu gura, deşi era încă nebotezată, căci nu aflase preot creştin, care să o boteze pe ea. Şi dorea Sfânta Marina să-şi verse sângele său pentru Hristos şi cu acela să se boteze, ca într-o scăldătoare a botezului, precum a auzit că mulţi din sfinţii mucenici - bărbaţi şi femei - s-au botezat în sângele lor, punându-şi sufletele lor pentru Domnul, şi voia şi ea să se facă următoarea acelora".

Tatăl ei, aflând că fiica lui a crezut în Hristos, „a urât-o şi o socotea pe ea nu ca pe o fiică, ci ca pe o străină".

La vârsta de 15 ani s-a întâlnit, pe când se afla pe câmp, cu Olimvrie, eparhul părţilor de Răsărit, un mare persecutor al creştinilor, care mergea la Antiohia Pisidiei. Vieţile Sfinţilor ne relatează că, „văzând-o că este frumoasă, s-a mirat de neobişnuita ei frumuseţe şi îndată rănindu-se de dragostea ei s-a gândit să o ia de soţie". Pentru că a refuzat să se căsătorească cu el şi să jertfească idolilor, Marina a fost supusă la chinuri pentru a se lepăda de Hristos şi nereuşind nimic cu acestea, a fost martirizată prin tăierea capului.

În timpul martirajului a mărturisit credinţa sa în Hristos prin cuvinte impresionante pentru noi creştinii: „Marina mă cheamă, născută şi crescută în Pisidia. Şi cred în numele Domnului meu. Dacă pentru mine El a răbdat cruce şi moarte, necruţându-Şi Sfântul Trup cel luat din Preasfânta Fecioară Maria, cu atât mai mult sunt eu datoare să mor şi să pătimesc pentru El, necruţându-mi cu nimic sănătatea şi păcătosul meu trup. Să nu socoteşti că mă vei înfricoşa cu îngrozirile tale. Iată, eu sunt gata spre toate muncile şi morţile tale, căci Acela spre care eu nădăjduiesc mă va întări".

Vieţile Sfinţilor ne relatează că Sfânta mare muceniţă Marina „şi-a sfârşit nevoinţa muceniciei sale în 17 zile ale lunii iulie. Pătimirea ei a scris-o cel ce a văzut-o cu ochii, robul lui Dumnezeu Teotim, care a privit la toate muncile ei şi s-a învrednicit a fi văzător al acelor vedenii, care i s-au descoperit sfintei. El a dat acestea credincioşilor spre folos şi spre cinstea şi pomenirea iubitei mirese a lui Hristos, Marina, şi spre slava iubitorului de oameni, Hristos, Mântuitorul nostru, căruia împreună cu Tatăl şi cu Sfântul Duh să-I fie cinste şi slavă, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin".

După sfârşitul martiric al sfintei, moaştele ei au fost răspândite în toată lumea creștină și așezate în racle preţioase spre cinstire. Astăzi, părţi din moaştele ei se află în Muntele Athos, la mănăstirile Vatoped, Xenofont, Dohiariu şi Iviron. În Grecia găsim moaştele sale la biserica ocrotită de ea în Tesalonic, la Sfânta

Mănăstire a Maicii Domnului din Andros, la Biserica Sfinților Marina și Antonie din Sérres, la Biserica Sfintei Marina din Kásos, la Biserica Sfintei Marina din Maistro, Alexandroúpoli (aici moaştele au fost donate de Arhiepiscopia Râmnicului), la Mănăstirea Sfântului Gheorghe Ilion, Evia, la Catedrala Mitropolitană a Sfântului Ahilie, Larisa, la Biserica Sfintei Marina din Didimoteichon, la Biserica Sfintei Marina din Afissos, la Biserica Sfintei Marina din Patra (localitatea Makrighiannis), la Biserica Sfintei Marina din Imeros.

De asemenea, părţi din moaştele sfintei sunt la Biserica Sfintei Marina din Filipoúpoli, Bulgaria, în Mănăstirea Sfintei Napa din Cipru şi tot în această insulă se mai găsesc şi la Mănăstirea Maicii Domnului din Amiros, apoi le găsim şi în Biserica Sfântului Pavel și a Sfântului Alipie din Attalia (Turcia), precum şi în Biserica Sfântului Sava din Iași. Datele despre locul unde se află părţi din moaştele sfintei le-am luat de pe site-ul Pemptousia, Grecia.

La noi în ţară, părticele din moaştele ei se găsesc la mănăstirile Horezu (judeţul Vâlcea), Căldărușani și Țigănești (judeţul Ilfov), precum și în alte sfinte locașuri.

Astăzi, în ziua ei de sărbătoare, Biserica ne îndeamnă să o cinstim prin cuvintele: „Cu frumuseţile fecioriei fiind împodobită, fecioară, cu nestricăcioase cununi te-ai încununat, Sfântă muceniţă Marina; şi cu sângiuirile muceniciei vopsindu-te şi cu minunile tămăduirilor luminându-te, muceniţă, ai luat cu bună credinţă plată de biruinţă pentru pătimirea ta”.

Să ne rugăm ei în aceste timpuri greu încercate spunând: „O, Sfântă mare muceniţă a lui Hristos Marina, cea care pentru Hristos viaţa ţi-ai jertfit şi adevărata credinţă ai mărturisit, în ceruri acum te veseleşti, laudă aducând Sfintei Treimi împreună cu cetele mucenicilor. Roagă-te pentru noi Mirelui tău să ne întărească în credinţă, de ispite să ne păzească, de vrăjmaşi să ne mântuiască, de foc, de apă şi de necazuri să scăpăm, ca pe Dumnezeu, prin tine, să-L lăudăm cântându-I: Aliluia!”

Nicolae Pintilie - Mărturisire a credinţei, din Asia până la Iaşi

Îngrozitoare sunt relatările despre purtările omului faţă de om. Însă, curajul neclintit al unor credincioşi în confruntarea cu moartea, în cele mai teribile forme ale sale, ne uimeşte şi ne întăreşte. Oameni, ca şi noi, au stat drepţi în faţa durerii şi a nedreptăţilor lumeşti, primind, în schimb, viaţa cea veşnică. Astăzi o cinstim pe Sfânta Muceniţă Marina. O parte din moaştele sale se află, de sute de ani, în Iaşi.

Puţine lucruri sunt în istoria omenirii mai zguduitoare decât suferinţele Sfinţilor mucenici. Ale acelor oameni cu sufletul inundat de veşnicie şi de Duh Sfânt ce se odihneşte în ei. Iubirea care L-a umplut pe Iisus Hristos, singura „mai tare decât moartea“, face o persoană să gândească cu o altă logică. Astfel, întâmplările de peste zi, bucuriile, dar şi suferinţa devin simple mijloace care ne pregătesc pentru veşnicie.

Mucenicii nu sunt altceva decât urmaşii blândului şi milostivului Dumnezeu. Martirii ne oferă perspectiva sănătoasă de a pune pe primul loc, în toate, pe Mirele Hristos. Deşi lumea i-a considerat întotdeauna „fanatici“ şi „nebuni“, ei au prelungit şi au continuat „iubirea nebună a lui Dumnezeu“.

Încă din zorii creştinismului, fenomenul martiric a fost aşternut în scris, pentru a fi înveşnicit. Actele martirice au devenit, astfel, act de naştere al comunităţii creştine,

majoritatea Părinţilor şi scriitorilor din primele secole având preocupări aghiografice. În acest context, în secolul al IV-lea a apărut „Legenda aurea“, o operă care însuma cele mai vechi surse despre martiriul unei copile de numai 15 ani.

Marina, copila cu bună înţelegere şi cu bun obicei

„Legenda aurea“ îşi deschide paginile cu relatările unui cleric creştin, „robul lui Dumnezeu Teofim“. Acesta mărturiseşte că „am scris ce am văzut cu ochii mei, fapte ce au fost văzute de întreaga Biserică a lui Dumnezeu, ce locuieşte vremelnic în Antiohia“. Vorbeşte aici despre Marina, o copilă născută într-o familie păgână din Antiohia Pisidiei, undeva în Asia Mică.

După moartea mamei sale, Marina a fost crescută de o doică. S-a arătat a fi frumoasă cu trupul, dar mai frumoasă cu sufletul, pentru că era împodobită cu bună pricepere şi cu bun obicei. La vârsta de 12 ani, ea a auzit de la un oarecare om că Dumnezeu S-a întrupat de la Duhul Sfânt în pântecele Preasfintei Fecioare. Era un lucru pe care societatea închinătoare la idolii făcuţi de mâini omeneşti nu putea să-l înţeleagă. Însă, inima ei s-a aprins cu dumnezeiască dragoste. Toată luarea ei aminte era acolo unde auzea ceva grăindu-se despre adevăratul Dumnezeu.

La vârsta de 15 ani a fost remarcată de către eparhul Olimvrie - guvernator roman al părţilor orientale ale imperiului, care călătorea prin Antiohia Pisidiei. Acesta a văzut-o frumoasă şi s-a mirat de neobişnuita ei înţelepciune. Auzind, însă, că fecioara este creştină, îndată a poruncit să fie arestată şi trimisă în palatele sale. Intrând în cetate, demnitarul roman a adus jertfă necuraţilor idoli, în cinstea împăratului Diocleţian. Cu acest prilej, a dorit s-o revadă şi pe Marina.

„Sunt roabă credincioasă Stăpânului care a pătimit de voie pentru mine“

Izvoarele istorice consemnează răspunsurile pline de înţelepciune ale copilei, atunci când aceasta a fost adusă la judecată.

„Nu nădăjdui că vei schimba credinţa mea cea întru Hristos, nici cu îmbunări şi nici cu îngroziri, pentru că sunt roabă credincioasă Stăpânului care a pătimit de voie pentru mine. Dacă pentru mine El a răbdat cruce şi moarte, necruţându-Şi Sfântul Trup cel luat din Preasfânta Fecioară Maria, cu atât mai mult sunt eu datoare să mor şi să pătimesc pentru El, necruţându-mi cu nimic sănătatea şi păcătosul meu trup. Să nu socoteşti că mă vei înfricoşa cu îngrozirile tale. Iată,

eu sunt gata spre toate muncile şi morţile tale, căci Acela spre care eu nădăjduiesc mă va întări".

Auzind aceste cuvinte îndrăzneţe, guvernatorul s-a umplut de mânie şi a poruncit să i se dezbrace hainele miresei lui Hristos, să fie întinsă la pământ şi bătută cu vergi. A doua zi, a chemat-o din nou la judecată. Văzând-o cu faţa luminoasă, a poruncit să fie chinuită până se va lepăda de Hristos. A fost arsă, întinsă, strujită, apoi afundată într-un vas mare cu apă.

„Această apă să-mi fie spre Sfântul Botez şi spre a doua naştere"

În scrierea aghiografică nu se pomeneşte dacă tânăra era sau nu botezată. Dacă convertirea a avut loc la vârsta de 12 ani, iar mucenicia la 15, Marina era una dintre catehumenele Bisericii. Adică, se pregătea de primirea botezului creştin, fiind prezentă doar la o parte a adunării euharistice. Cu toate acestea, Dumnezeu a învrednicit-o de botezul dorinţei şi de cel al sângelui.

Pe când era afundată, tânăra a zis cu glas mare: ***„Doamne, Iisuse Hristoase, această apă să-mi fie spre Sfântul Botez şi spre a doua naştere, cea spre viaţa veşnică, pentru ca, dezbrăcându-mă de omul cel vechi, să mă îmbrac în cel nou şi să mă arăt Ţie în cămara Ta în haina cea de nuntă!".***

Auzind acestea, guvernatorul a condamnat-o pe Marina la tăierea cu sabia. Fiind scoasă afară din cetate, Sfânta şi-a plecat cinstitul său cap sub sabie şi astfel, a luat cununa muceniciei. Sfânta Mare Mucenită Marina şi-a dat sufletul lui Hristos în ziua de 17 iulie a anului 271.

De două secole, în capitala Moldovei

Sfânta Marina este personalitatea care uneşte Orientul cu Occidentul. Născută în Asia, ea a fost cinstită în Imperiul Bizantin, dar a fost cunoscută şi în Apus, începând cu secolul al VII-lea - sub numele de Sfânta Margareta.

Toată lumea creştină o cinsteşte pe Sfânta Marina, iar ţara noastră nu face excepţie. Ieşenii, cu atât mai mult, ar trebui s-o aibă aproape de suflet, cu cât aici, în capitala Moldovei, se află un fragment din moaştele sale.

Preţiosul odor este legat de o mănăstire ce astăzi nu mai există şi de un domn fanariot, aproape necunoscut. Moaştele au fost aduse din Fanarul Constantinopolului de către domnul Constantin Moruzi (octombrie 1777 - 8 iunie 1782).

Deşi grec de neam, acesta a fost printre puţinii fanarioţi care au simţit româneşte şi care au dat legi favorabile poporului român. De numele lui se leagă prima şcoală românească pentru copiii târgoveţilor şi a pălmaşilor, construirea unei biserici în cinstea Sfinţilor apostoli Petru şi Pavel pe dealul Tătăraşilor, dar şi aducerea în ţară a moaştelor Sfintei Marina.

Iniţial, acestea au fost aşezate într-o biserică din vremea bunicilor noştri. O biserică închinată Sfinţilor Voievozi, cunoscută după numele unuia dintre ctitorii ei - Dancu - şi aflată pe locul actual al Teatrului Naţional.

Singura mărturie şi amintire că această biserică a existat în centrul Iaşului - din 1541 şi până la dărâmarea ei, în 1903 - este legată tocmai de moaştele Sfintei Marina. În anii de ruină ai Mănăstirii Dancu, racla a fost transferată la Biserica „Sfântul Sava“. Astăzi, în ziua de pomenire a Sfintei mare muceniţe Marina, biserica ieşeană îşi sărbătoreşte unul dintre cele patru hramuri. Aici este loc de pelerinaj pentru creştinii care vin să se închine la moaştele Sfintei Marina şi nu mai puţin important, la moaştele Sfântului Trifon.

Sfânta Marina - protectoarea sufletului copiilor morţi şi a păsărilor de curte

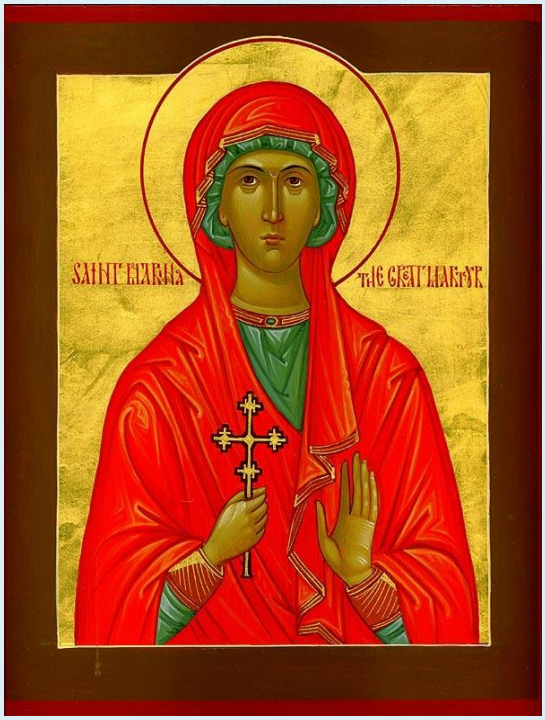

În 17 iulie este praznicul Sfintei mari muceniţe Marina - protectoarea sufletului copiilor morţi şi a păsărilor de curte. Sfânta Marina a făcut multe minuni şi a pătimit de voie pentru mântuirea oamenilor.

"Marina" - ziua în care femei şi bărbaţi fac legământ să fie fraţi de cruce tot restul vieţii; bărbaţii îşi zic "fraţi", iar femeile "surate".

- *În această zi se împart vin, ouă fierte, castraveţi cruzi, mere dulci, covrigi, colaci, porumbi verzi din câmp, numai la copii şi femei;*
- *Se împarte pânză pentru cămăşi.*
- *Se organizează clăci pentru cosit fânul; se fac ţăsturi pentru copt pâine.*
- *Se culeg plante de leac, cu puteri tămăduitoare.*
- *Din pelin cules în 17 iulie se prepară "apa de pelin", o loţiune de frumuseţe, cu care-şi spală femeile obrazul.*
- *Din inul cules în această zi se fac baiere de dragoste.*
- *Mamele împart mături făcute din pelin, de asemenea, pui de găină, porumb fiert şi flori.*

Sfânta Marina este protectoarea sufletului copiilor decedaţi. Femeile însărcinate ţin ziua cu stricteţe, de frica bolilor.

De ziua Sfintei Marina, femeile împart mere şi pâine. Duc la biserică usturoi, pelin şi tămâie, pe care le aşază în dreapta icoanei Maicii Domnului. La terminarea slujbei, se arde tămâie şi se afumă usturoiul şi pelinul. Leacurile vindecă bolile copiilor.

Sfânta mare muceniţă Marina, izbăvitoarea de duhuri rele şi ocrotitoarea femeilor care nasc

Biserica Ortodoxă o prăznuieşte pe 17 iulie pe Sfânta Marina, invocată în rugăciuni ca izbăvitoare de duhuri rele şi tămăduitoare de boli sufleteşti şi trupeşti. Sfânta este sărbătorită de Bisericile ortodoxe la data de 17 iulie, de Bisericile catolică, evanghelică şi anglicană la data de 20 iulie. Ea se numără printre aşa-numiţii "patrusprezece ajutători" invocaţi în Occident, cu precădere în Evul Mediu, drept protectori în caz de pericol. Marina este considerată drept ocrotitoarea femeilor care nasc.

Sfânta Marina, originară din Antiohia Pisidiei, era unică fiică a preotului păgân Edisie. După ce i-a murit mama, tatăl său a încredinţat-o unei femei. La vârsta de 12 ani, Marina a învăţat credinţa în Hristos de la creştinii din localitatea natală. Inima ei tânără s-a înflăcărat de dragostea pentru Hristos şi a luat în inima ei hotărârea de a rămâne fecioară şi de a-şi închina toată viaţa lui Hristos Domnul, cu dorinţa de a muri ca muceniţă a Lui, primind botezul sângelui. Sfânta Marina şi-a petrecut astfel viaţa în rugăciune până la cincisprezece ani, când a fost pârâtă dregătorului cetăţii. Acesta a arestat-o şi văzând cât e de frumoasă, a cerut-o de soţie. Ea nu a acceptat şi atunci a supus-o la chinuri. Însă pentru credinţa ei, trupul i-a rămas nevătămat, prin harul Domnului. Sfânta Marina s-a rugat lui Hristos să primească botezul muceniciei, aşa cum l-au primit mucenicii din veac. Atunci

dregătorul a poruncit să i se taie capul, astfel trecând la cele veşnice Sfânta Mare Muceniţă Marina. Pătimirile ei au fost relatate de către Teotim, un martor ocular care, potrivit Sinaxarului, "a privit la toate muncile ei şi s-a învrednicit a fi văzător al acelor vedenii, care i s-au descoperit Sfintei".

Până la ocuparea Constantinopolului de către cruciaţii apuseni în anul 1204, moaştele Sfintei Muceniţe Marina au fost păstrate în Mănăstirea Pantepontia. Potrivit altor izvoare, acestea ar fi fost păstrate în Antiohia până în anul 908 iar de aici ar fi fost mutate în Italia.

În prezent, moaştele Sfintei Marina se găsesc în Atena, în biserica închinată Sfintei Muceniţe. Mâna sa dreaptă se află în Muntele Athos la Mănăstirea Vatoped. De asemenea, părticele din moaştele Sfintei Marina se găsesc şi în Albania, la Mănăstirea Sfânta Marina de pe Muntele Langa.

În ţara noastră, părticele din moaştele Sfintei Marina se găsesc la Mănăstirea Hurezi (palma) şi la biserica din localitatea Feteşti, jud. Suceava.

Cătălin ACasandrei - De ce apare Sfânta Marina în icoane ținând în mână un ciocan?

Racla cu părticele din moaștele Sfintei mari mucenițe Marina – Biserica „Sfântul Sava“ din Iași

Originară din Antiohia Pisidiei, Marina era singura fiică a lui Edisie, preot păgân. După ce mama sa a trecut la Domnul, tatăl a dat-o în grija unei femei pentru a o crește și a o educa. Petrecându-și copilăria într-un sat în care majoritatea locuitorilor erau deja botezați, Marina a căpătat credință în Dumnezeu. Așa se face că, la vârsta de 12 ani, a și trecut la religia creştină, hotărând să rămână fecioară şi să-și închine întreaga viaţă lui Dumnezeu.

În paginile Sinaxarului citim că, într-o zi, pe când avea 15 ani, a plecat să vadă oile tatălui său, care păşteau pe câmp. În acel timp, s-a întâmplat că eparhul Olimvrie din părţile Răsăritului, un prigonitor cumplit al creştinilor, mergea spre Antiohia Pisidiei.

Acesta a întâmpinat-o pe drum şi, văzând că este frumoasă la chip, s-a gândit să o ia de soție și să o ferească de chinurile care urmau, dar Sfânta Marina nici nu a vrut să audă de o astfel de propunere.

Sfânta mare mucenită Marina – reprezentare iconografică, Mănăstirea Humorului

Întrebată fiind unde locuieşte şi care îi este numele, ea a răspuns: „Marina mă cheamă, născută şi crescută în Pisidia. Și cred în numele Domnului meu. Dacă pentru mine El a răbdat cruce şi moarte, necruţându-Şi Sfântul Trup cel luat din Preasfânta Fecioară Maria, cu atât mai mult sunt eu datoare să mor şi să pătimesc pentru El, necruţându-mi cu nimic sănătatea şi păcătosul meu trup. Să nu socoteşti că mă vei înfricoşa cu îngrozirile tale. Iată, eu sunt gata spre toate muncile şi morţile tale, căci Acela spre care eu nădăjduiesc mă va întări“.

Pentru că a refuzat să renunțe la credința în Hristos, Olimvrie a poruncit să fie întinsă și bătută cu toiege, până când tot pământul se va înroşi de sângele ei, după care să fie trimisă în temniță. În cele din urmă, guvernatorul a condamnat-o pe Marina la tăierea cu sabia, luând astfel cununa muceniciei și dându-și sufletul lui Hristos în ziua de 17 iulie a anului 271.

Viața Sfintei Marina amintește faptul că, într-una din zilele în care sfânta era închisă, a intrat diavolul la ea, sub chipul unui balaur. Neînfricata muceniță a prins cu mâna demonul și, găsind un ciocan, l-a lovit pe spate. Apoi, cand s-a însemnat cu Semnul Sfintei Cruci, acesta s-a făcut nevăzut. De aceea, în unele icoane, Sfânta Marina este reprezentată având în mână un ciocan sau chiar lovindu-l pe diavol.

Pornind de la această întâmplare, în tradiția poporului român s-a păstrat până astăzi o poveste conform căreia într-o zi, când Sfânta Marina a mers la biserică, l-a găsit în clopotniță pe diavol, care voia să toace. Mucenița i-a smuls ciocanele şi l-a bătut cu ele. De aceea, strămunii spuneau că ziua de 17 iulie trebuie ținută cu mare cinste, pentru ca sfânta să nu-i bată cu boli sau diferite necazuri.

Moaştele Sfintei muceniţe Marina s-au păstrat la Mănăstirea Pantepontia până în anul 1204, când Constantinopolul a fost ocupat de către cruciații apuseni. Astăzi, moaștele sfintei se găsesc la biserica închinată ei din Atena, iar mâna sa dreaptă se află în Muntele Athos, la Mănăstirea Vatoped.

De asemenea, credincioșii din țara noastră se pot închina și la părticele din moaștele Sfintei Marina, la Mănăstirea Hurezi, la Biserica „Sfântul Sava“ din Iași, sau la Biserica din localitatea Fetești, județul Suceava.

Pr. Silviu Cluci - Katholikonul Mănăstirii Filoteu din Muntele Athos

Katholikonul Mănăstirii Filoteu (Foto: Silviu Cluci)

Biserica centrală a Mănăstirii Filoteu a fost zidită în anul 1746, în urma prăbuşirii vechii biserici ce data din prima jumătate a secolului al XVI-lea şi avea formă de bazilică. Reconstruirea Katholikonului s-a putut înfăptui datorită daniilor domnitorilor Ţării Româneşti Grigorie al II-lea Ghica şi Constantin Mavrocordat.

Katholikonul închinat Bunei Vestiri a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu a fost împodobit cu frescă în anul 1765, de către fraţii iconari Constantin şi Atanasie din Kariţa.

În partea de nord a pridvorului se află Paraclisul Naşterea Sfântului Ioan Botezătorul, în partea de sud se găseşte Paraclisul închinat Soborului Sfinţilor Arhangheli, iar în clopotniţă, construită deasupra pridvorului, se află Paraclisul Sfintei Marina.

În partea stângă a naosului se află renumita icoană a Maicii Domnului „Dulcea Sărutare”, ce are reprezentată pe verso Răstignirea Domnului. Icoana este aşezată

într-un iconostas de marmură din faţa sfântului altar, marmura fiind donată în anul 1851 de către un anume Chesarie din Argosul Peloponezului, cel care a realizat în 1848 şi pardoseala din marmură a bisericii.

O altă icoană importantă este cea a Maicii Domnului „Gherontissa”, care de asemenea a ajuns la Filoteu în chip minunat de la metocul mănăstirii de la Nigrita.

Catapeteasma de lemn provine de la katholikonul vechi, iar pe peretele de miazăzi se află icoana Sfântului Cosma Etolianul.

Pr. Silviu Cluci - Odoarele Mănăstirii Filoteu - Athos

https://doxologia.ro/manastiri/manastirea-filoteu-muntele-athos

Pelerinii care ajung la Mănăstirea Filoteu din Muntele Athos au binecuvântarea de a se închina la icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului „Dulcea sărutare” (Glykophilousa), dar şi la moaştele câtorva sfinţi.

***

Printre obiectele de mare valoare duhovnicească păstrate în Mănăstirea Filoteu se află o părticică din lemnul Sfintei Cruci dăruită mănăstirii de Ştefan Duşan (1347), mâna dreaptă a Sfântului Ioan Gură de Aur, închinată la Filoteu de împăratul Andronic al II-lea cel bătrân (1282-1328) în iulie 1284, piciorul Sfântului Pantelimon şi părţi din Sfintele Moaşte ale Sfinţilor Isidor Pelusiotul, Haralambie, Paraschevi şi Marina.

În mănăstirea de maici a Sfinţilor Arhangheli din Insula Tasos, metoc al Mănăstirii Filoteu, se află o parte dintr-un cui de la Răstignirea Domnului, dăruit mănăstirii de împăratul Nichifor Votaniatis.

Mireasmă de sfințenie la Biserica Sfântul Sava

https://doxologia.ro/imagine/mireasma-de-sfintenie-la-biserica-sf-sava-galerie-foto

SF.
CUV.
SAVA
DEL
SFINTE

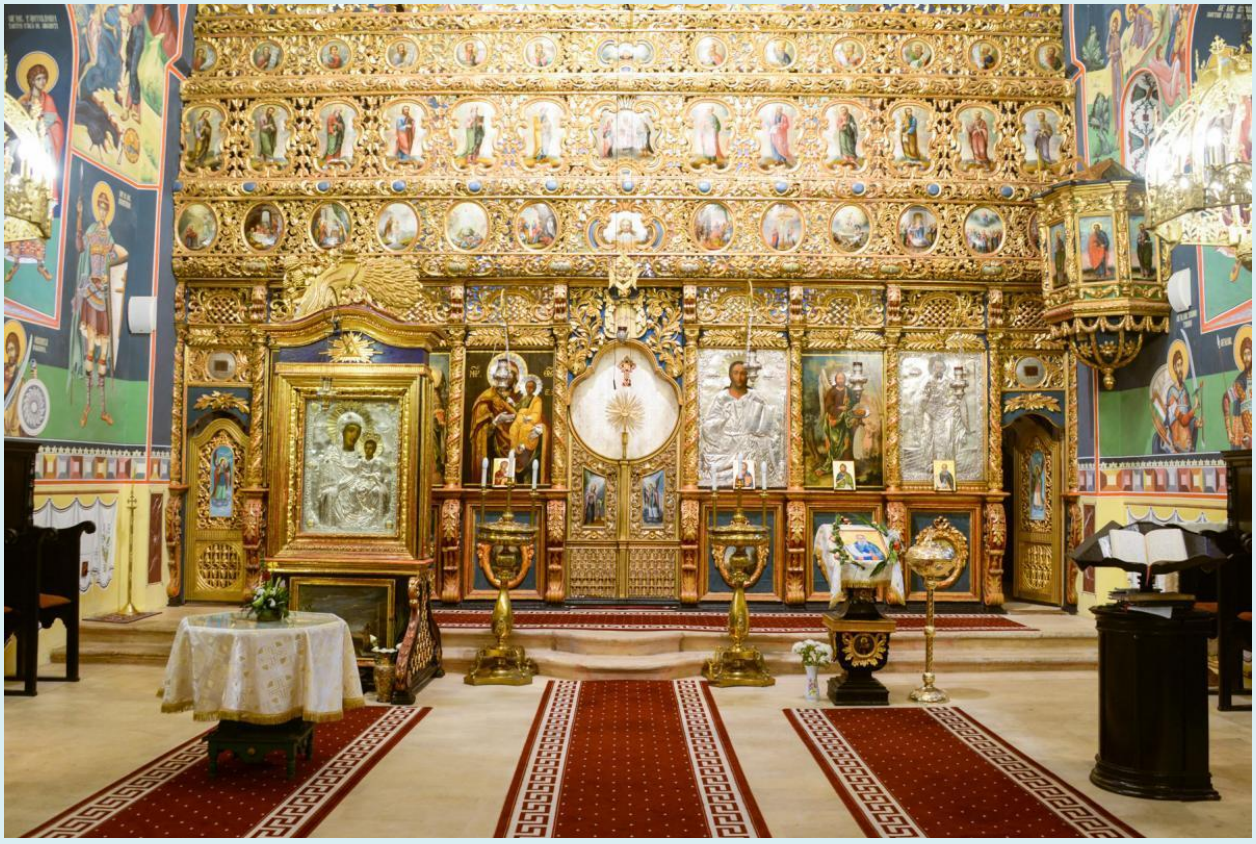

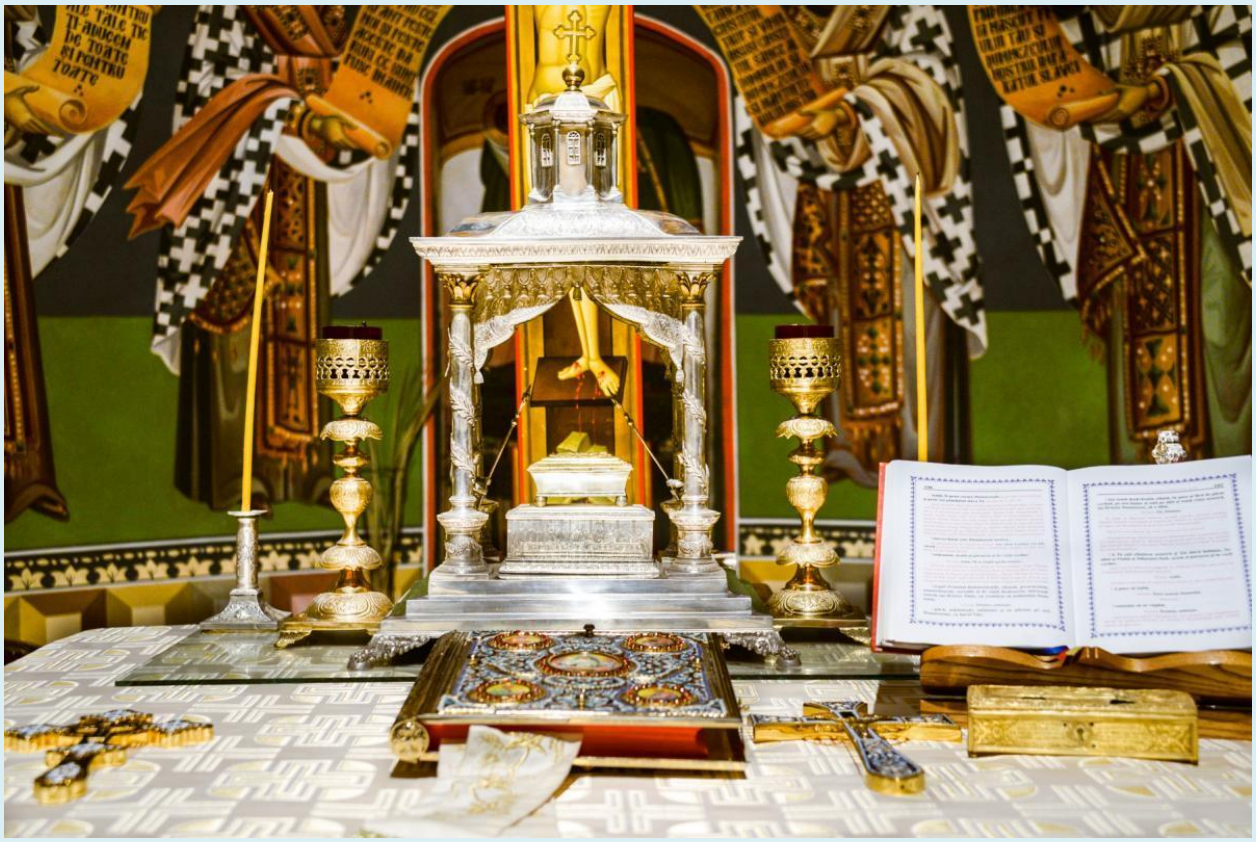

ADAM ŞI EVA CĂLCÂND PORUNCA

O DREAPTA TA, SI O DESAVARSESTE PE EA ✠ DOAMNE, DOAMNE, CAUTA DIN CER SI VEZI, SI CERCETEAZA VIA ACEASTA, PE CARE A SADIT-O
IIS
HS
O
N

VIAȚA
SF. CUV.
SAVA

ACESTA
NE-A
OMORÂT

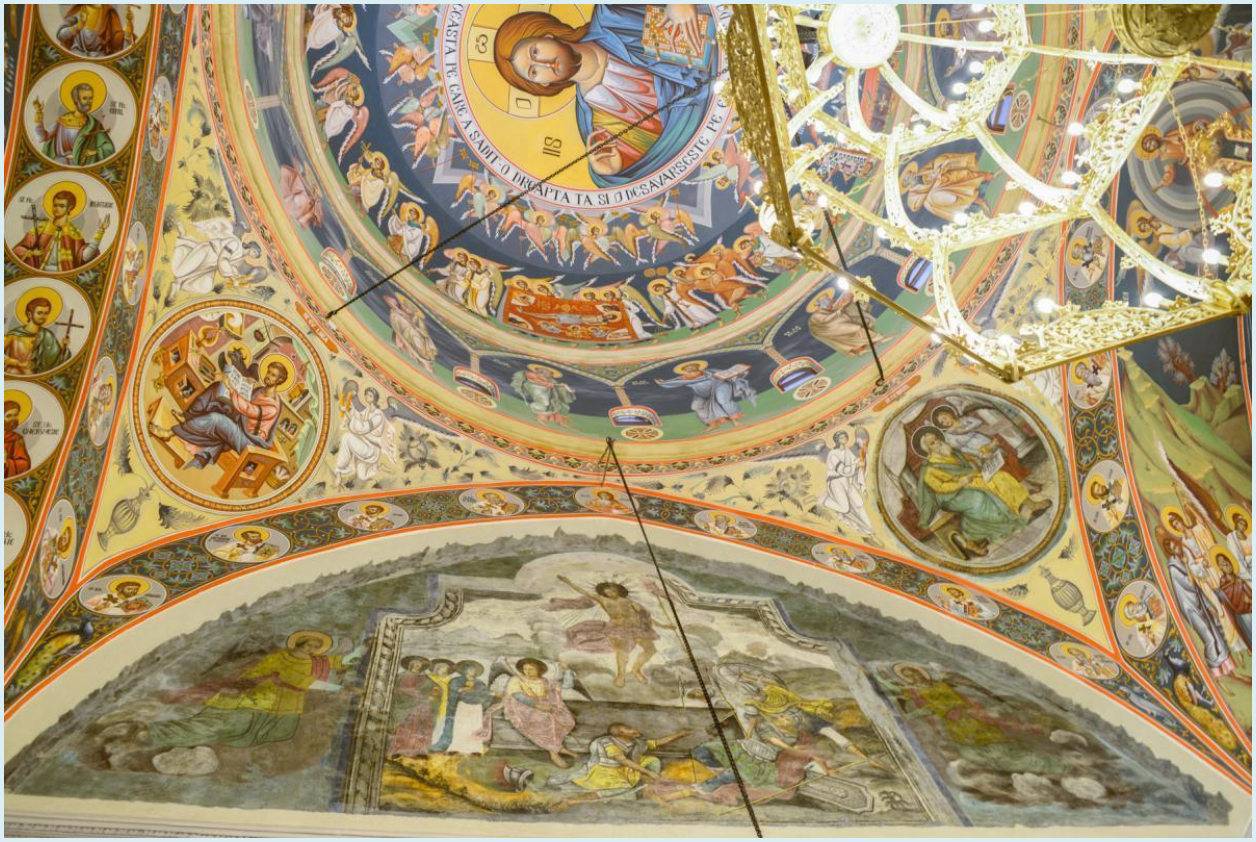

(Foto) Odoarele Mănăstirii Mega Spileo

Pelerinii ce vin să se închine la Mănăstirea Mega Spileo, se bucură de o mulţime de sfinte moaşte. Mulţimea moaştelor sunt păstrate, cu mare evlavie, într-o sacristie încăpătoare şi frumos împodobită.

Moaşte:

⇒ Sfântul mare mucenic Mina,
⇒ Sfântul sfințit mucenic Haralambie,
⇒ Sfântul Mucenic Nicolae din Corint,
⇒ Sfântul apostol întâiul mucenic și arhidiacon Ștefan,
⇒ Sfântul mare mucenic Gheorghe, purtătorul de biruință,
⇒ Sfântul mare mucenic Teodor Tiron,
⇒ Sfântul mare mucenic Procopie,
⇒ Sfântul mucenic Trifon,
⇒ Sfântul apostol Timotei,
⇒ Sfântul ierarh Vlasie, episcopul Sevastiei,
⇒ Sfântul mare mucenic Artemie,
⇒ Sfântul mare mucenic și tămăduitor Pantelimon,
⇒ Sfântul ierarh Miron, episcopul Cretei,
⇒ Sfântul sfinţit mucenic Ierotei, episcopul Atenei,
⇒ Sfântul ierarh Grigorie, episcopul Nissei,
⇒ Sfânta cuvioasă muceniță Paraschevi din Roma,
⇒ Sfântul ierarh Cosma, episcopul Maiumei,
⇒ Sfânta mare muceniță Varvara,
⇒ Sfântul sfințit mucenic Foca, episcopul de Sinope,
⇒ Sfântul ierarh Eustatie, arhiepiscopul Antiohiei,
⇒ Sfântul mucenic Platon,
⇒ Sfântul mucenic Agatanghel,
⇒ Sfântul ierarh Chiril, arhiepiscopul Alexandriei,
⇒ Sfântul ierarh Ioan cel milostiv, patriarhul Alexandriei,
⇒ Sfântul cuvios Efrem Sirul,
⇒ Sfântul cuvios Macarie Egipteanul,
⇒ Sfântul mucenic Teoctist,
⇒ Sfântul apostol Andrei, cel întâi chemat, ocrotitorul României,
⇒ S fântul ierarh Vasile mărturisitorul, episcopul Pariei,
⇒ Sfântul nucenic Leontie,
⇒ Sfântul mucenic Agatonic,

⇒ Sfântul sfințit mucenic Policarp, episcopul Smirnei,
⇒ Sfântul cuvios Pahomie,
⇒ Sfântul mucenic Iachint,
⇒ Sfântul mucenic Elefterie Persul,
⇒ Sfântul mare mucenic Iacob Persul,
⇒ Sfântul sfințit mucenic Ignatie Teoforul, episcopul Antiohiei,
⇒ Sfântul cuvios Gheorghe Hozevitul,
⇒ Sfântul proroc Ioan Botezătorul și Înaintemergătorul Domnului,
⇒ Sfântul ierarh Donat, episcopul Evriei,
⇒ Sfântul cuvios Gheorghe de la Maleon,
⇒ Sfântul mare mucenic Mercurie,
⇒ Sfântul ierarh Partenie, episcopul Lampsacului,
⇒ Sfântul Antim din Chios,
⇒ Sfânta mare muceniță Marina,
⇒ Sfinții mucenici Rafael, Irina și Nicolae din Insula Lesvos,
⇒ Sfântul Macarie Notara, episcopul Corintului,
⇒ Sfântul ierarh Nectarie taumaturgul de la Eghina,
⇒ Sfântul mare mucenic Teodor Stratilat
⇒ Sfinții mucenici doctori fără de arginți Chir și Ioan,
⇒ Sfânta cuvioasă Eufrosina de la Mega Spileo,
⇒ Sfântul cuvios Simeon de la Mega Spileo,
⇒ Sfântul cuvios Teodor de la Mega Spileo

Relicvariul Mănăstirii Mega Spileo (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor Mina, Haralambie, Nicolae cel nou şi o părticică din capul Sfântului arhidiacon Ştefan (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor Mina, Haralambie, Nicolae cel nou şi o părticică din capul Sfântului arhidiacon Ştefan (Foto: Oana Nechifor)

Capul şi mâna dreaptă a Sfintei Eufrosina de la Mega Spileo (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor Gheorghe, Teodor Tiron, Haralambie, Procopie, Trifon şi Timotei (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor Vlasie, Procopie, Teodor Tiron, Gheorghe, Artemie, Haralambie, Pantelimon, Trifon şi Serafim (Foto: Oana Nechifor)

Cinstitele capete ale Sfinţilor Simeon şi Teodor, ctitorii Mănăstirii Mega Spileo (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor Miron, Ierotei al Atenei şi Grigorie al Nyssei (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor Parachevi, Cosma, Varvara, Trifon, Pantelimon, Foca, Haralambie şi Evstatie (Foto: Oana Nechifor)

Mâna stângă a Sfântului Haralambie (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfântului Trifon, Platon, Procopie, Pantelimon şi Agatanghel (Foto: Oana Nechifor)

Cinstitul cap al Sfintei Varvara (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor ierarhi Chiril, Ioan cel milostiv şi Atanasie (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfântului Efrem Sirul, Macarie Egipteanul şi Teoctist mucenicul (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor Andrei, Vasile de Neofanus, cuvios Leontie din Ahaia, Agatonic, Olimpias din Mitilini, cuvios Pahomie şi apostol Artema, părticele din moaştele Sfinţilor 70 de mucenici din Hios (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor Policarp, Iachint, Elefterie, Ignatie Teoforul şi Iacov Persul (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor Paraschevi, Gheorghe Hozevitul, Ioan Botezătorul, Donat de Paramithias, cionstitul cap al Sfântului Gheoghe al Ciprului, Trifon şi Mercurie (Foto: Oana Nechifor

Moaştele Sfinţilor Miron, Partenie şi Evstatie (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor Antim, Marina, Pantelimon, Rafail, Macarie Notara al Corintului şi Nectarie al Pentapolei (Foto: Oana Nechifor)

Palmele Sfinţilor Teodor Tiron şi Teodor Stratilat (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor doctori fără de arginţi Kir şi Ioan (Foto: Oana Nechifor)

(Foto) Sfinte moaște de la Mănăstirea Xenofont

foto: Magda Buftea

Aflată pe malul mării, între Dohiariu și Rusikon, Mănăstirea Xenofont se întinde pe deschiderea formată de râul Nevrocopos. Din veacul al XVI-lea până la 1863, Mănăstirea Xenofont a fost întreţinută cu ajutoare româneşti.

Mâna dreaptă a Sfântului mare mucenic Gheorghe // Foto: Magda Buftea

Părticele din moaștele Sfintei Marina // Foto: Magda Buftea

Moaștele Sfântului mare mucenic Gheorghe și veșmântul îmbibat cu sângele Sfântului Dimitrie // Foto: Magda Buftea

Moaștele Sfântului mare mucenic Gheorghe // Foto: Magda Buftea

Moaștele Sfântului Mare Mucenic Gheorghe și veșmântul îmbibat cu sângele Sfântului Dimitrie //

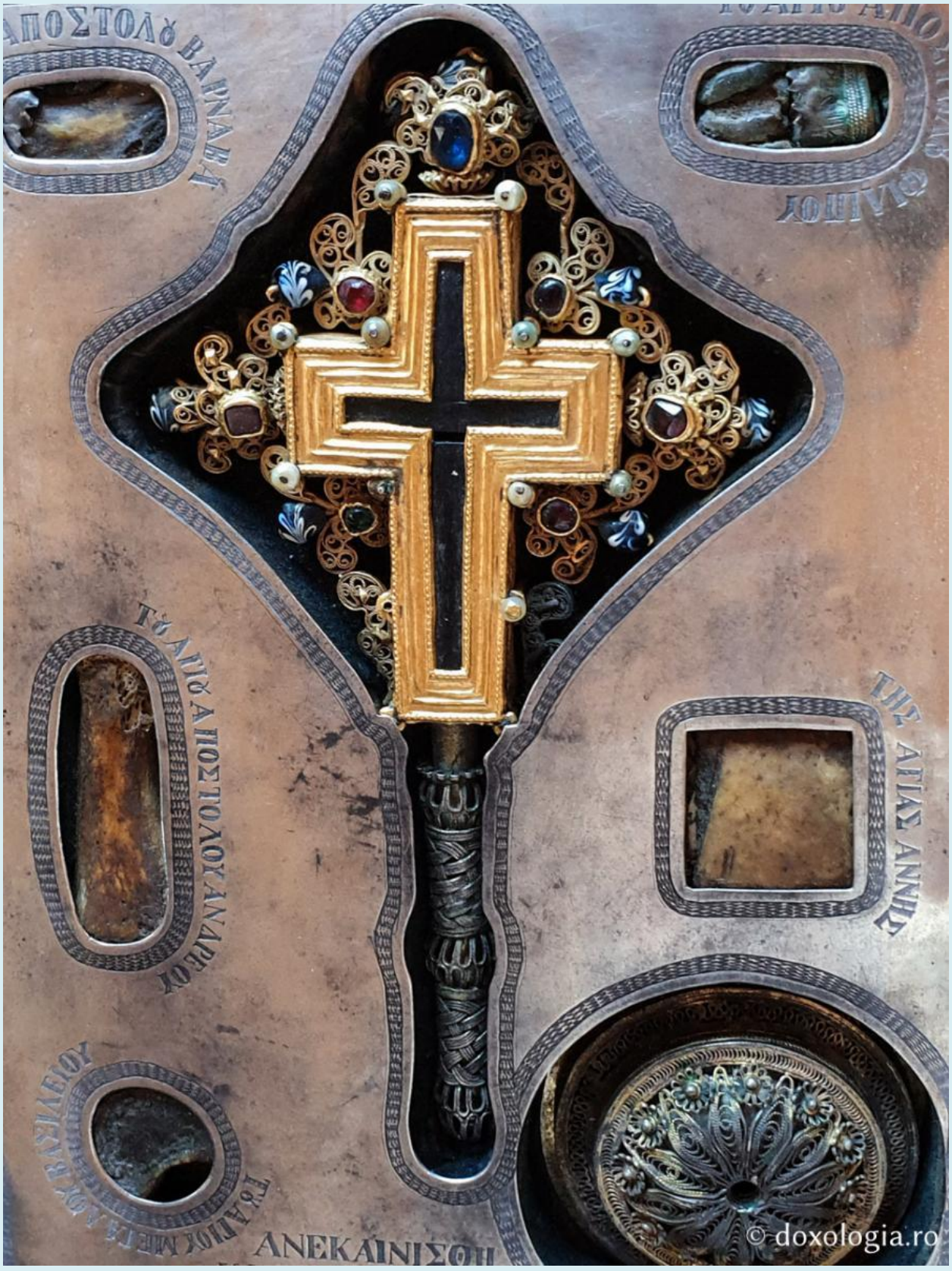

Părticele din cinstitul Lemn al Sfintei Cruci împreună cu alte sfinte moaște //

Părticele din cinstitul Lemn al Sfintei Cruci împreună cu alte sfinte moaște // Foto: Magda Buftea

Moaștele Sfântului mare mucenic Gheorghe // Foto: Magda Buftea

© doxologia.ro

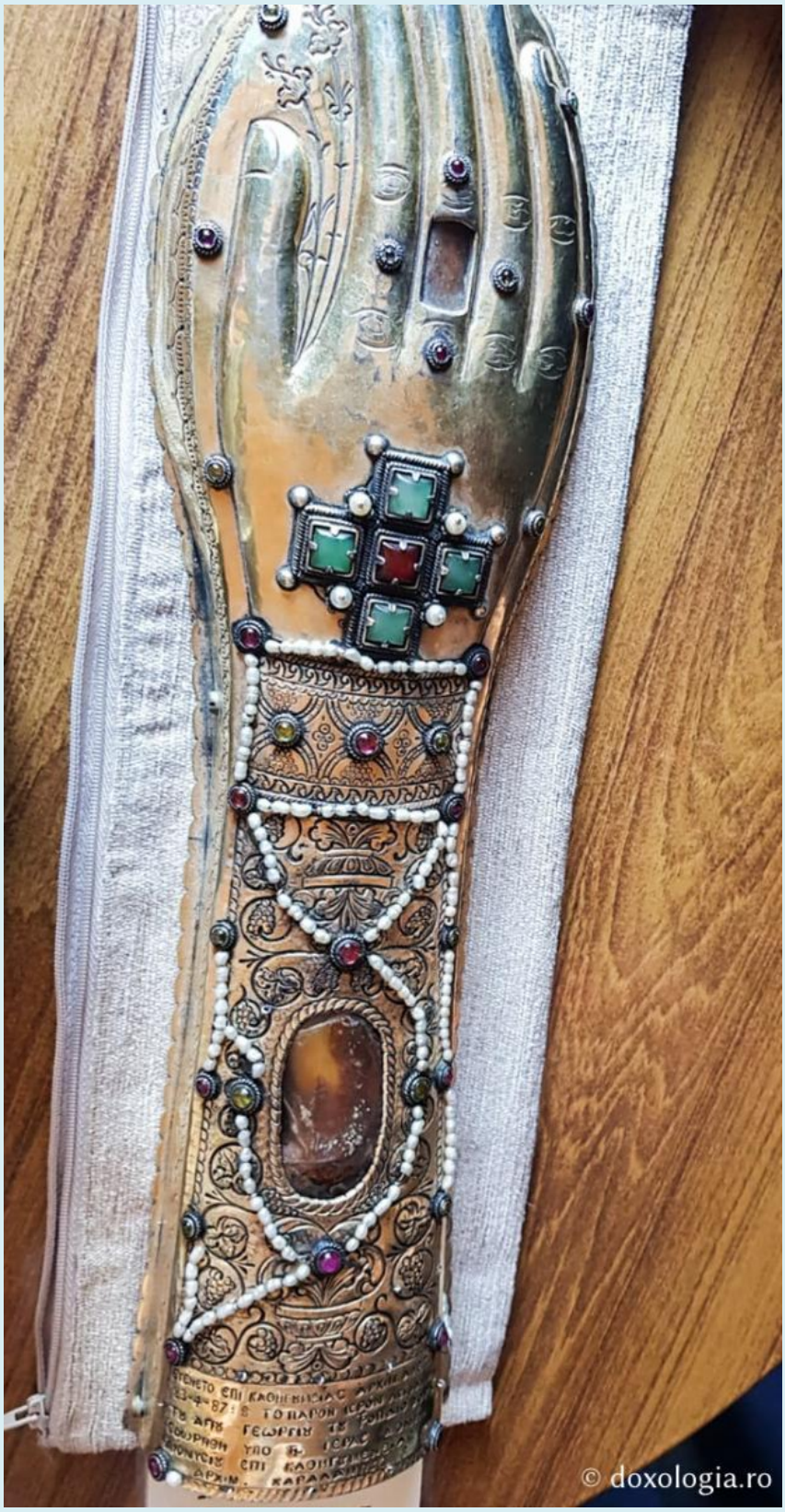

Mâna dreaptă a Sfântului mare mucenic Gheorghe

Părticele din moaștele Sfintei Marina împreună cu mâna Sfântului Pantelimon // Foto: Magda Buftea

COLECȚIA ACATISTE ȘI VIEȚI DE SFINȚI

Viața și Acatistul Sfintei Mari Mucenițe MARINA

129

Editura Institutului Biblic și de Misiune Ortodoxă

„Mielușeaua Ta, Iisuse, Marina strigă cu mare glas: Pe Tine, Mirele meu, Te iubesc și, pe Tine căutându-Te, mă chinuiesc și împreună cu Tine mă răstignesc și împreună mă îngrop prin Botezul Tău și pătimesc pentru Tine, ca să viez întru Tine; ci, ca pe o jertfă fără de prihană, primește-mă pe mine, ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ție. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuiește sufletele noastre."

Troparul Sfintei Mari
Mucenițe Marina

www.editurapatriarhiei.ro
ISBN 978-973-616-389-0

Icoane

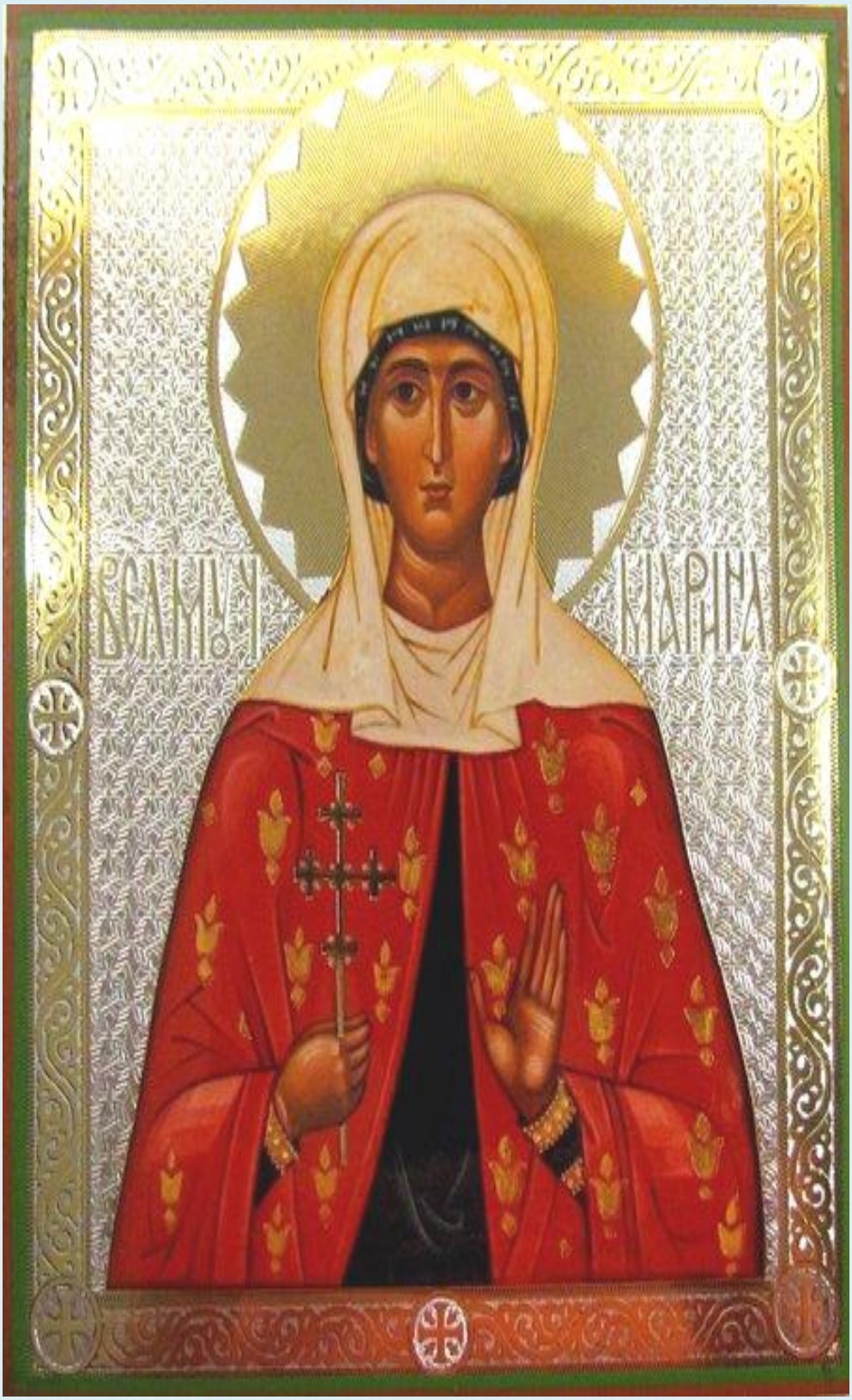

СВ. МЧЦА МАРГАРИТА

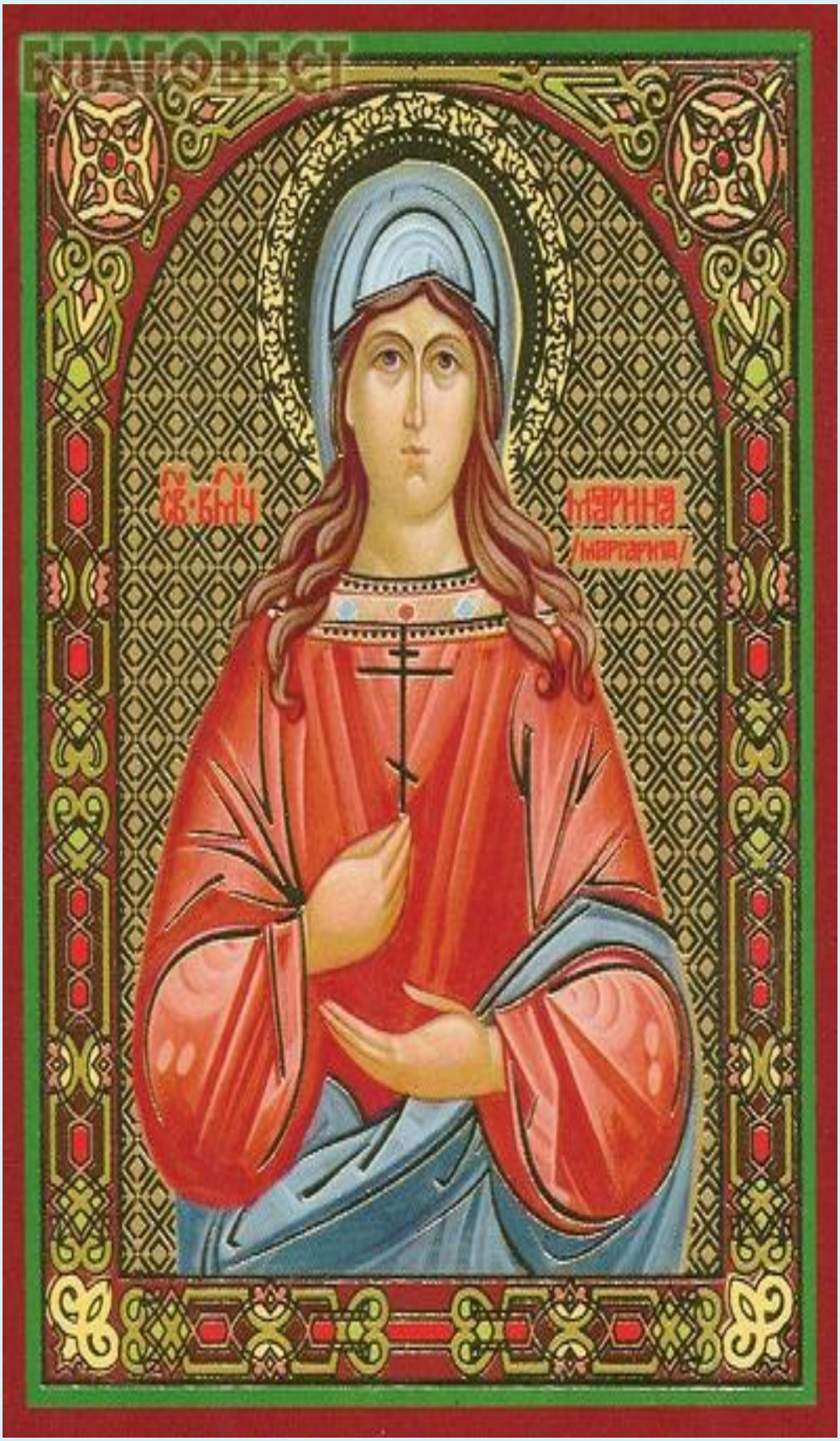
БЛАГОВЕСТ
СВ. ВИЧ
МАРИНА
(МАРТИРИЦА)

СТАА ВЛ҃ЧНЦА
-МАРІНА-
ArtNow.ru

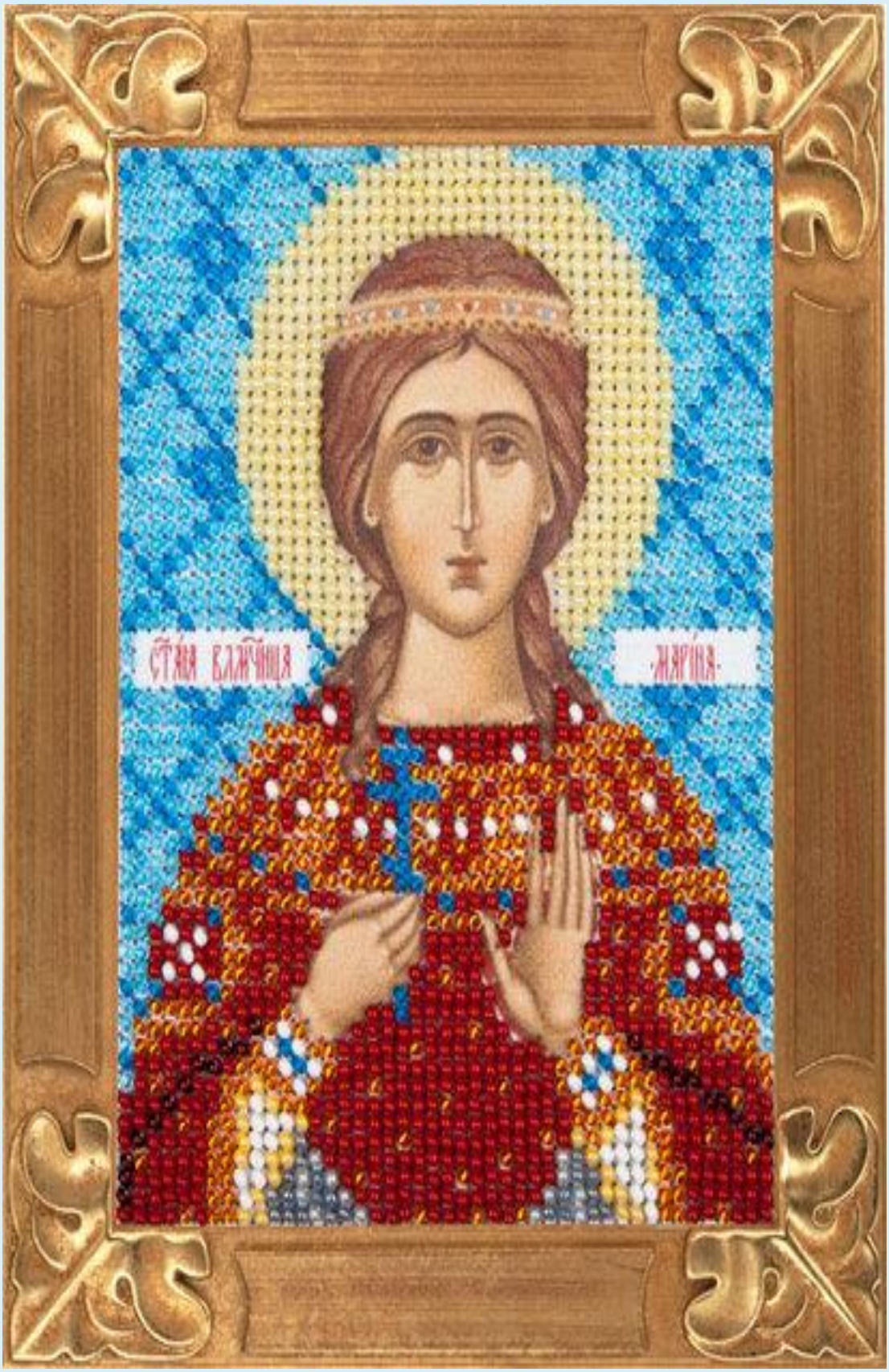
СТАЯ ВЕЛИКОМУЧЕНИЦА
ЖАРИНА

Ст҃ая Вмч҃ница Марина

КСЛАМУТ
МАРІЯ

СВ ВЕЛИКА МАРИНА
Звездица

17 iulie

Sf. Marina

ΜΑΡΙ
ΝΑ
Sf. Marina

Η Ἁγία Μεγ.
Μαρίνα.

Η ΑΓΙΑ
ΜΑΡΙΝΑ

Icoana Sfintei Marina din biserica Maicii Domnului din Markopolus, Kefalonia

Η Α
Α
ΜΑΡΙ
ΝΑ

Icoana din Biserica Sfântului Ioan Rusul, Evia-Grecia

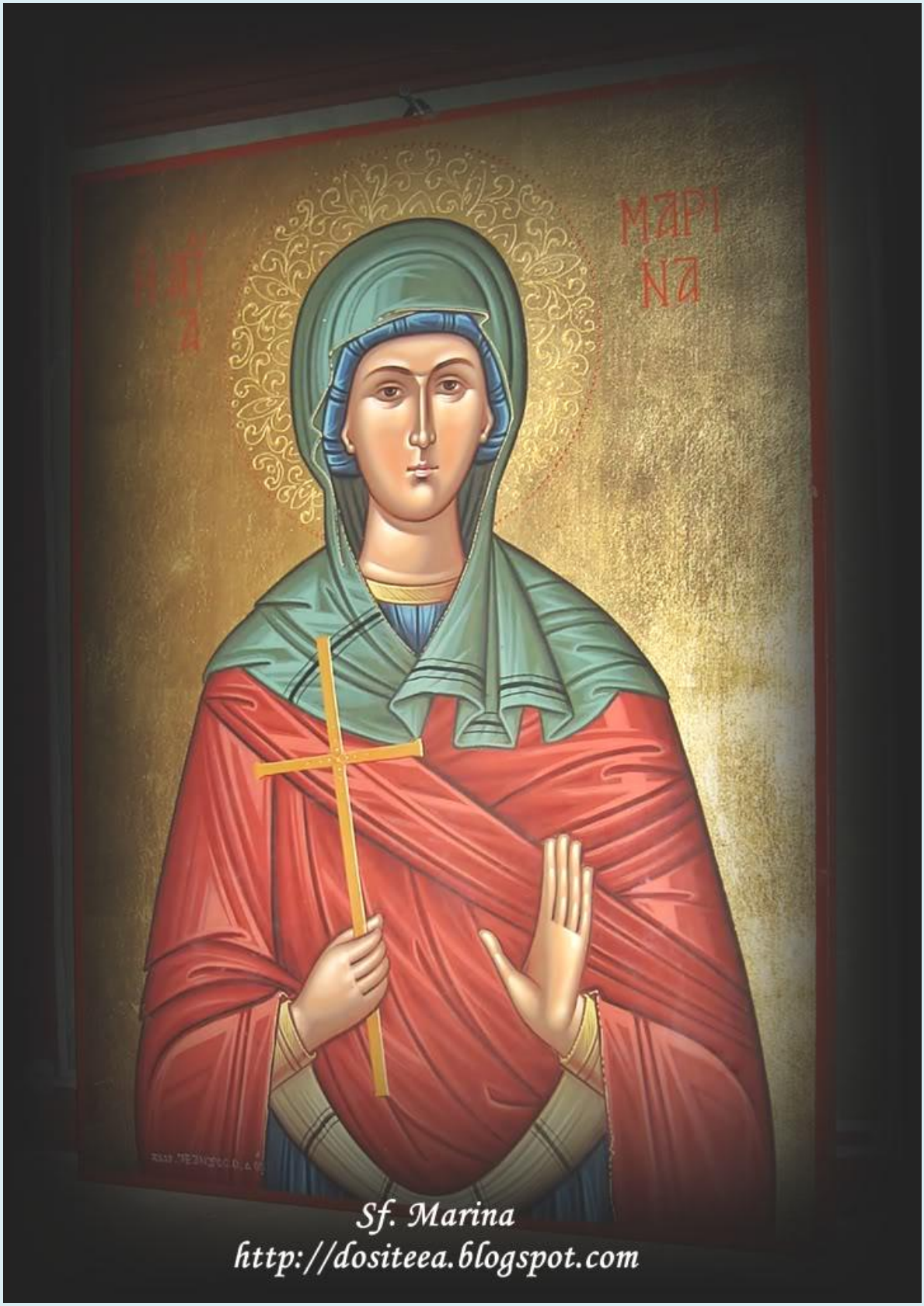

Icoana din Biserica Sfântului Ioan Rusul, Evia-Grecia

Icoana din Biserica Sfântului Ioan Rusul, Evia-Grecia

СВ. ВЕЛИК
МАРИНА

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ

СВЯЩМУЧ
МАРИНА

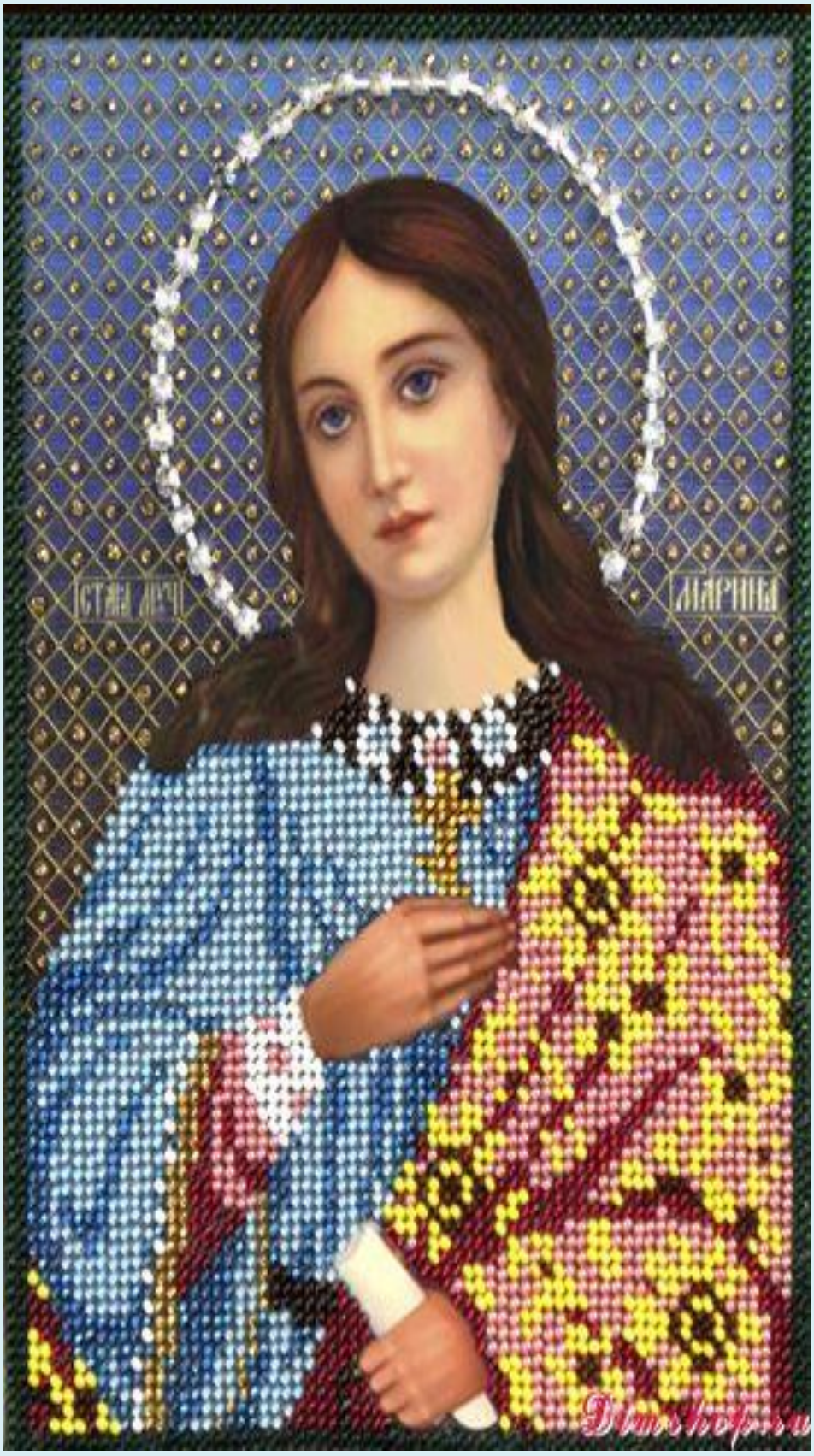
СТАЯ ДЕВА
МАРИНА

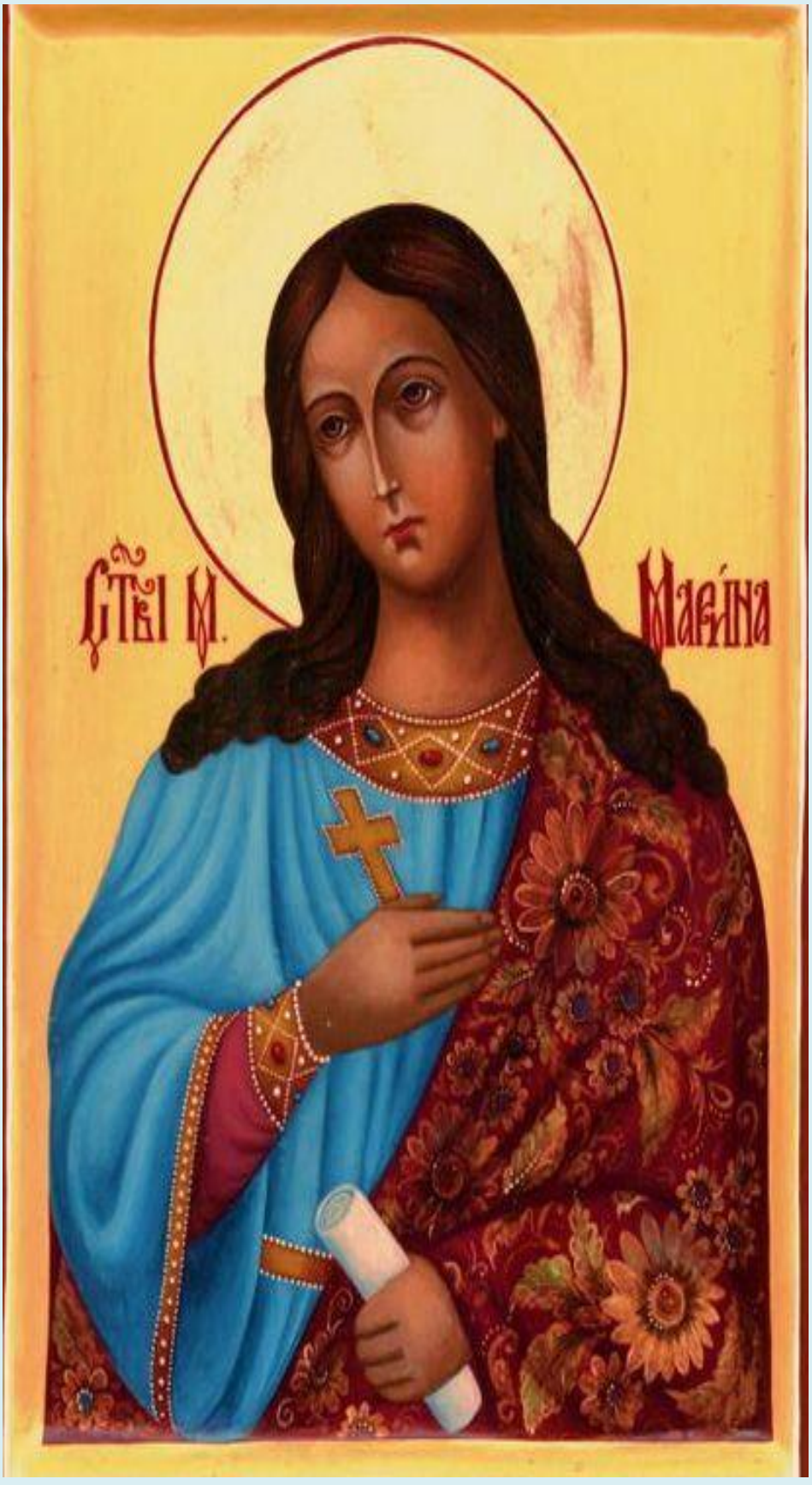
Ст҃ві М.
Марина

evlaveia.ro

Η ΑΓΙΑ
ΜΑΡΙΝΑ
Η ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΣ
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2010

Sf. M. Mc. Marina

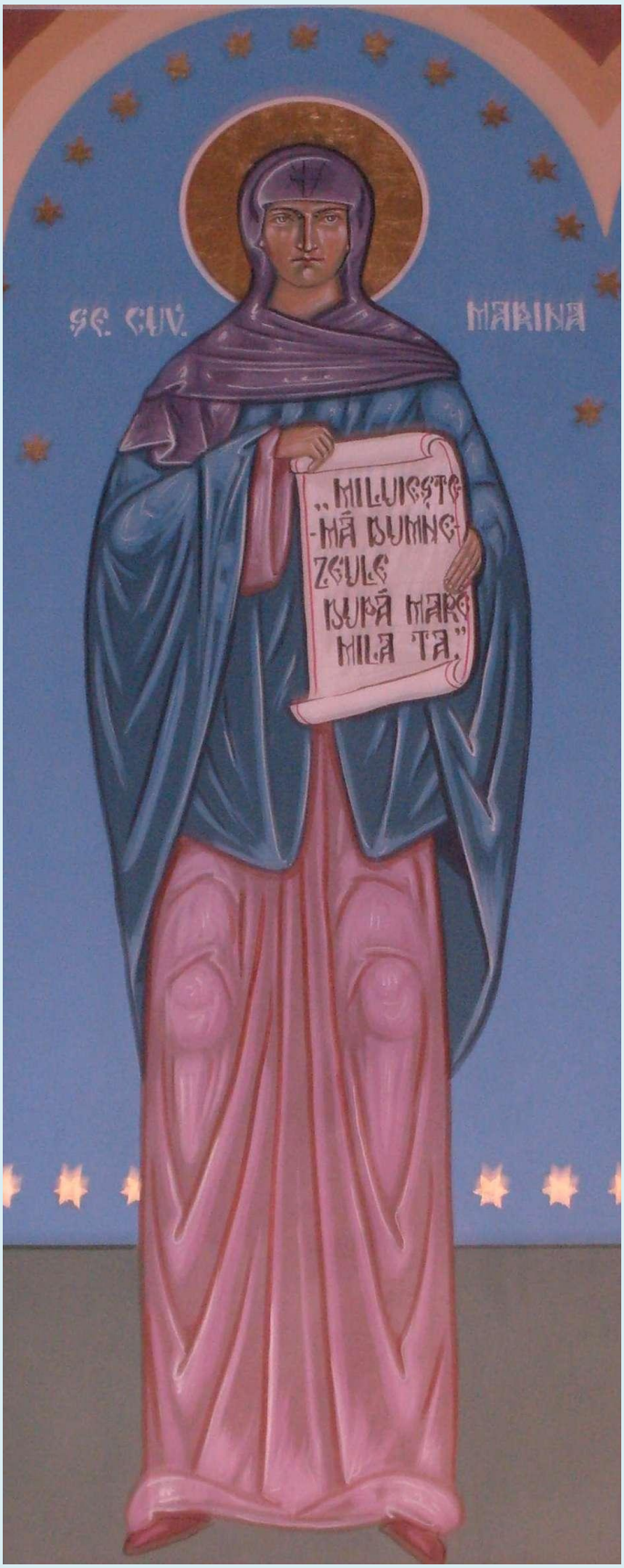
SF. CUV.
MARINA
„MILUIEȘTE
-MĂ DUMN
ZEULE
DUPĂ MARE
MILA TA.”

www.Icon-Art.ru

СВ ВИЦА
МАРІНА

СВ ВМЧ МАРГАРИТА

Frescă - Mănăstirea Schimbarea la Faţă şi Sfântului Cuvios David din Evia, Grecia

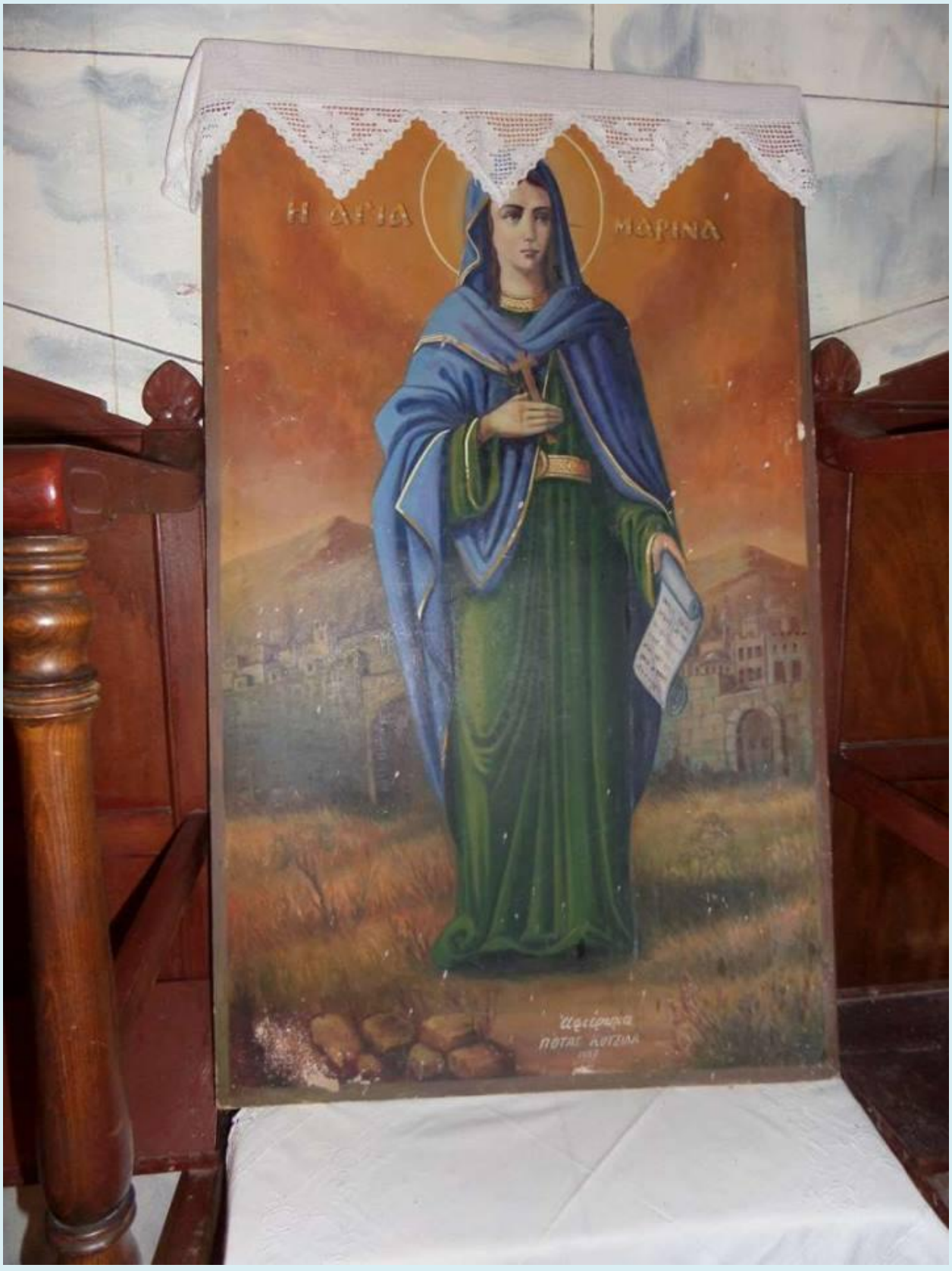
Η ΑΓΙΑ
ΜΑΡΙΝΑ

Η ΑΓΙΑ ΜΑΡΙΝΑ

Η ΑΓΙΑ
ΜΑΡΙΝΑ

Η ΑΓΙΑ
ΜΑΡΙΝΑ

ΑΓΙΑ ΜΑΡΙΝΑ

Icoana din biserica Sfântului Nicolae Planas, Atena

СВ. МУЧ.
МАРИНА.

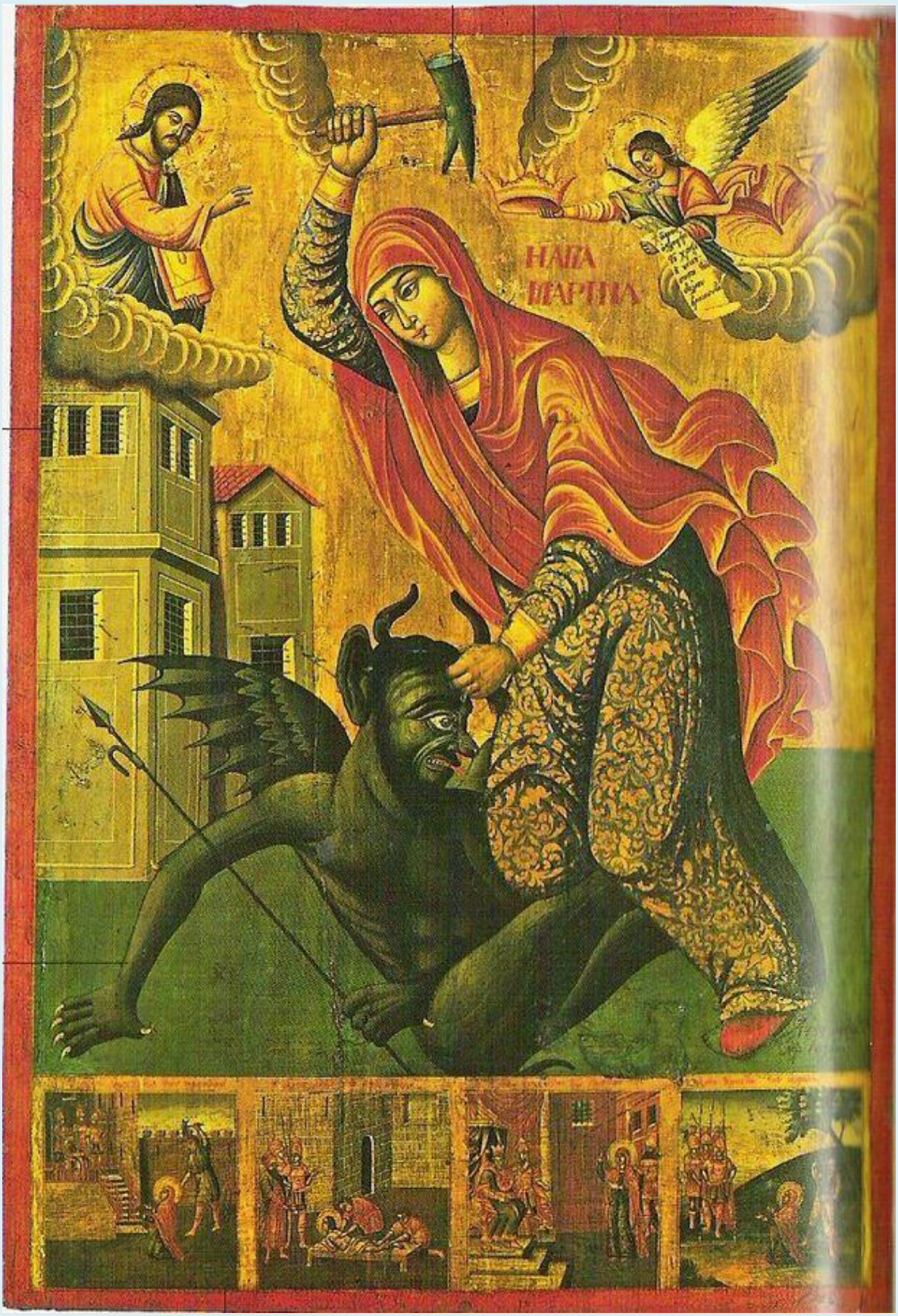
НАША
ВАРВАРА

Η Αγία Μαρίνα
AS SEEN ON ReligMuseum.com

ΗΓΑ
ΜΑΡΙΝΑ

Η ΑΓΙΑ
ΜΑΡΙΝΑ
Μεγαλομάρτυς

Η ΑΓΙΑ
ΜΑΡΙΝΑ

VERONICA
SF. CRU.
MARIA

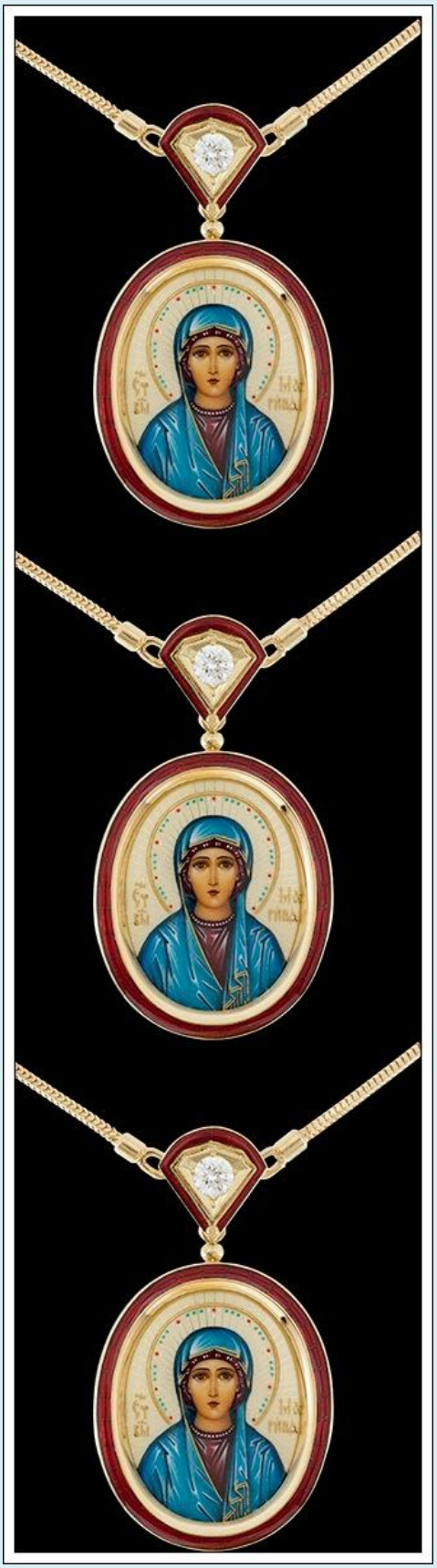

Sfânta Marina, Sfânta Irina Hrisovalantou, care a primit mere din Rai, și Sfânta Maria Magdalena

Sfânta muceniţă Anastasia şi Marina cu icoana Maicii Domnului "Bucurie neaşteptată" în prim plan, iar alături Sfinţii Nicolae şi Serghie de Radonej

Η Ἁγία Μεγ. Μαρίνα.

Ἡ
ἁγία
ΜΑΡΙΝΑ

SF. M. MC.
MARINA

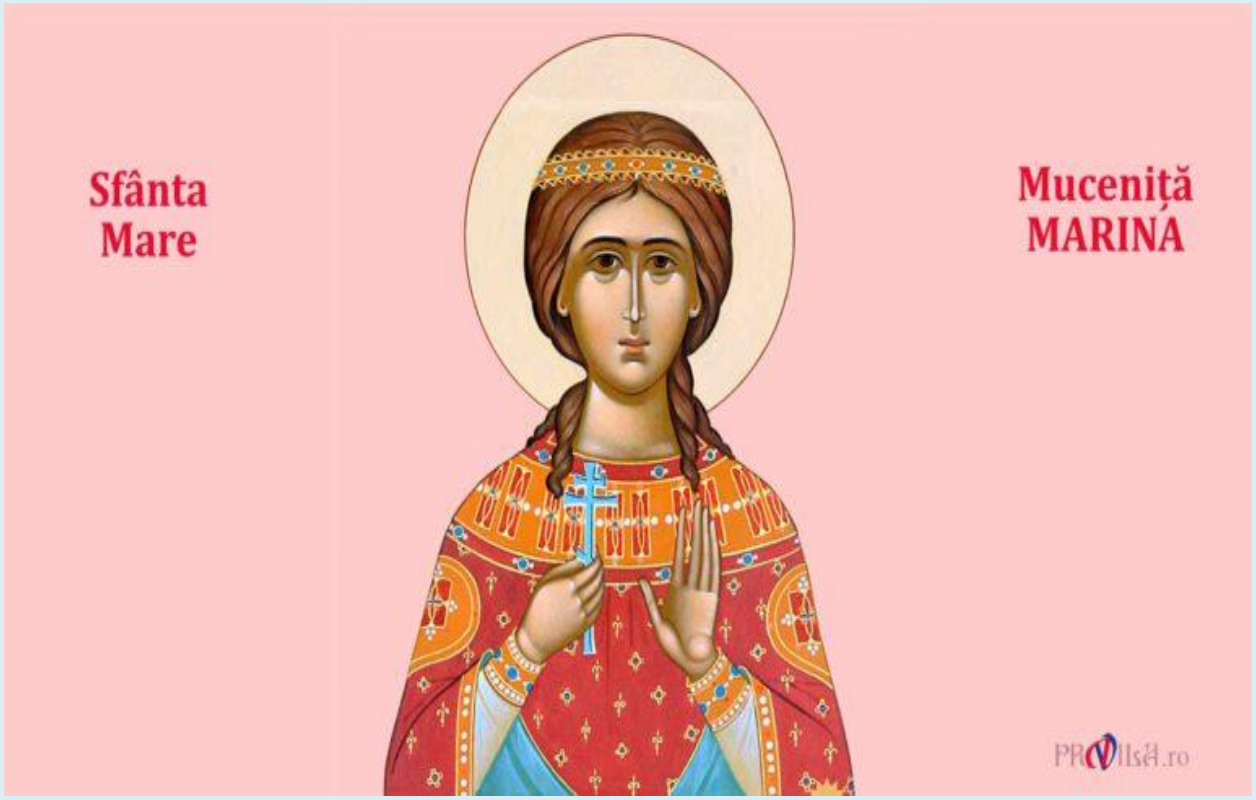
Sfânta
Mare
Mucenița
MARINA

SF. M. MC.
MARINA

Tuturor
celor care
poartă numele
Sfintei Mari
Mc. Marina,
le dorim
multă sănătate,
spor în credință și
fapte bune!
BASILICA.RO

La mulți ani celor ce poartă
numele Sf. M. Mc. Marina!
Dumnezeu
să vă dăruiască sănătate
și spor în fapte bune!
La mulți ani!
BASILICA.RO

Troparul Sfintei Mare Mucenițe Marina

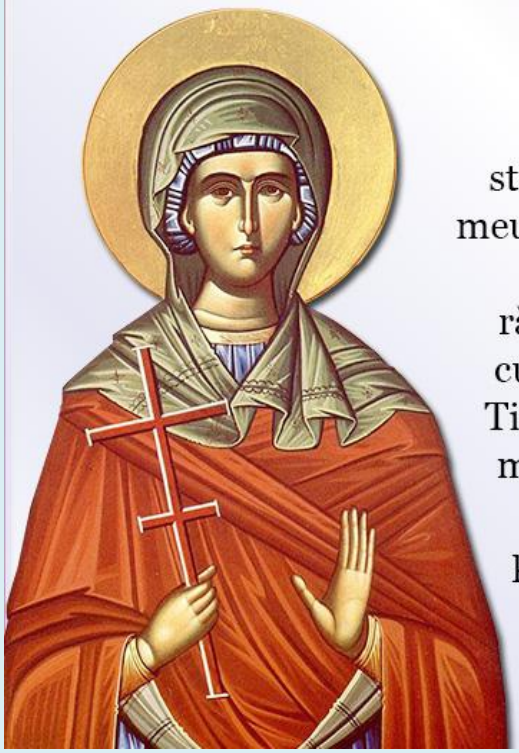

17 Iulie

Mielușeaua Ta, Iisuse, Marina, strigă cu mare glas: Pe Tine, Mirele meu, Te iubesc și pe Tine cântându-Te, mă chinuiesc și împreună mă răstignesc, și împreună mă îngrop cu Botezul Tău; și pătimesc pentru Tine, ca să împărățesc întru Tine; și mor pentru Tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără prihană primește-mă pe mine, ceea ce cu dragoste mă jertfesc ție. Pentru rugăciunile ei, ca un Milostiv, mântuiește sufletele noastre.

Sfântă mare muceniţă Marina, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru noi păcătoşii.

Bucură-te, Sfântă Marina, mare muceniţă a lui Hristos!